

ΠΟΠΑΪ

19

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

Η ιστορία του δέρματος

Χρησιμοποιείται εδώ και μεσὸ ἑκατομμύριο χρόνια καὶ δὲν ἔπαψε νὰ εἶναι περιζήτητο.

ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ περνούν. Πολλά πράγματα αλλάζουν... Ἡ πρόοδος συνεχίζεται. Ἀλλοτε με ἄργον ρυθμό, ἄλλοτε με γρήγορο.

Πράγματα πού πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια ἦταν χρησιμώτατα, τώρα ἔχουν πέσει σὲ ἀχρηστία. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, μᾶς ἀφίνει κατὰπληκτους τὸ γεγονός ὅτι τὸ δέριμα, πού ἀρχισε νὰ χρησιμοποιεῖται ἐδῶ καί... μισὸ ἑκατομμύριο χρόνια, ὄχι μόνο δὲν ἔπαψε νὰ εἶναι χρήσιμο, ἀλλὰ εἶναι πάντοτε περιζήτητο. Καμμιά συνθετικὴ ὕλη δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ.

Κατὰ τοὺς εἰδικούς, ὁ ἄνθρωπος ἀρχισε νὰ χρησιμοποιεῖ τὸ δέριμα τῶν ζώων ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν Παγετῶνων, δηλαδὴ πρὶν ἀπὸ... 500.000 χρόνια! Ἡ πρώτη του χρῆσι, ἦταν, βέβαια, νὰ τὸν προστατεύῃ ἀπὸ τὸ τσουχτερό κρύο.

Χρειάστηκε νὰ περάσουν αὐτοὶ οἱ πέντε χιλιάδες αἰῶνες, γιὰ νὰ μπορέσῃ ὁ ἄνθρωπος νὰ βρῇ κάποιο ὕλικό πού νὰ μπορῇ νὰ ἀντικαταστήσῃ κατὰ κάποιο τρόπο τὸ δέριμα. Κι' αὐτὸ ὄχι γιατί δὲν ἦταν ἱκανοποιοῦσε πιά, ἀλλὰ γιατί οἱ ἀνάγκες σὲ δέριμα σήμερα εἶναι πολὺ μεγάλες.

*

Δὲν μπορούμε νὰ ξέρουμε πῶς οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι ἀνακάλυψαν τὴν χρησιμότητα τοῦ δέρματος.

Ἀσφαλῶς πρώτη χρησιμοποιήθηκε ἡ προβοιά μετὰ τὸ μαλλί της, γιὰ φόρεμα καὶ σκέπασμα.

Τὸ μόνο πρόβλημα ἦταν, ὅτι οἱ προβοιές σάπιζαν γρήγορα, ἀφοῦ δὲν ἦταν γνωστὸς ἀκόμα ὁ τρόπος τῆς κατεργασίας τους.

Σιγά-σιγά, ὅμως, βρέθηκαν διάφοροι τρόποι κατεργασίας. Στὴν ἀρχὴ τίς ἔκαναν...καπνιστές ἢ τίς ἔδραζαν καλὰ, ἔτσι πού νὰ γίνουν σκληρὲς κι' ἀνθεκτικὲς.

Ύστερα, πολλές χιλιάδες χρόνια ἀργότερα, οἱ ἄνθρωποι ἀνακάλυψαν ὅτι ὁ φλοιὸς καὶ τὰ φύλλα μερικῶν δέντρων περιέχουν μιὰ οὐσία πού λέγεται «ταννίνη».

Αὐτὴ ἡ οὐσία ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ μετατρέπῃ τὴν προβοιά στὸ δέριμα πού ξέρουμε σήμερα.

Μόνο εἰκασίες μπορούμε νὰ κάνουμε σχετικὰ μετὰ τὴν ἀνακάλυψή της ἢ μετὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ δέρματος. Ἴσως κάποια προβοιά νὰ ἔπεσε μέσα σὲ μιὰ λακκούβα με νερό πού εἶχε σαπισμένα φύλλα δέντρων.

Ἀπὸ τότε ὅλο καὶ κάποια βελτίωσι γινόνταν στὸν τρόπο τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ δέρματος. Ὅλο καὶ κάποια νέα χρῆσι τοῦ ἀνακάλυπταν οἱ ἄνθρωποι.

Μετὰ τὸ δέριμα ἔφτιαχναν (ἐκτός ἀπὸ φορέματα, παπούτσια κ.λ.π.) τίς καλύδες τους, τὰ ἐπιπλά τους, δοχεῖα γιὰ τὸ κουβάλημα τοῦ νεροῦ.

Ἐπὶ φαραῶ, στὴν ἀρχαία Αἴγυπτο, ἡ βυροδεψία ἦταν πολὺ προηγμένη τέχνη. Ἡ ποιότης τοῦ δέρματος πού κατασκεύαζαν οἱ Αἰγύπτιοι τεχνίτες εἶναι ἀρίστη. Καὶ ἡ χρῆσι του εὐρυτάτη.

Ἐπίσης χρησιμώτατο ἦταν τὸ δέριμα στοὺς πολέμους.

Οἱ θώρακες τῶν ἀμνηκῶν ἡρώων ἦταν ἀπὸ σκληρὸ δέριμα, τὸ ἴδιο καὶ οἱ περικνημίδες τους.

Οἱ Ρωμαῖκές δὲ λεγεῶνες, κατέκτησαν ὁλόκληρο τὸν τότε γνωστὸ κόσμον, ἔχοντας ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τῆς θωρακισέως τους τὸ φένο, σκληρὸ δέριμα.

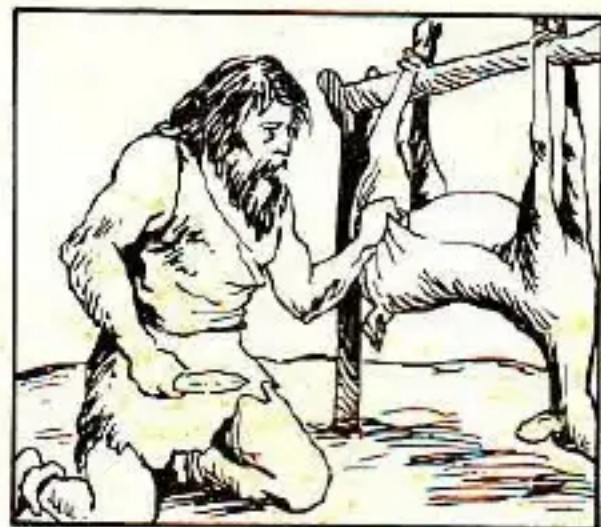
Μετὰ τὸ δέριμα ἔχουν κατασκευασθῇ τὰ πιὸ ἀπύθανα πράγματα: Μουσικὰ ὄργανα, παροδείγματος χάριν, ἀκόμα καὶ πλεσκόπια. (Ἡ ἐπένδυσις, δηλαδὴ, τῶν τελευταίων αὐτῶν).

*

Τὸ δέριμα, εἶναι κάτι τὸ ἀναντικατάστατο, ἀκριδῶς γιατί τὸ ἔχει δημιουργήσει ἡ ἴδια ἡ φύσις.

Καὶ ὅτι δημιουργεῖ αὐτὴ, εἶναι τέλειο.

Ἄν βάλουμε ἓνα κομμάτι δέριμα κάτω ἀπὸ ἰσχυρὸ μικρο-

Γιὰ τοὺς πρωτόγονους ἀνθρώπους, τὸ δέριμα εἶχε ζωτικὴ σημασία. Τοὺς ἐντυνε τοὺς «παπούτσωνες». Μ' αὐτὸ ἔφτιαχναν τίς καλύδες τους, τὰ σκεύη τοῦ σπιτιοῦ τους, ἀκόμα καὶ τίς βάρκες τους.

σκόπιο, θὰ διαπιστώσουμε ὅτι οἱ ἴνες του εἶναι ἐνωμένες κατὰ ἓνα ἐντελὲς παράδειγμα, ἀμύητο τρόπο, ἔτσι ὥστε νὰ συνδυάζεται ἡ ἐλαστικότης καὶ ἡ στερεότης.

Ὅταν οἱ ἴνες αὐτὲς σκληρύνουν μετὰ τὴν βοήθεια τῆς ταννίνης, μπορούν νὰ προσφέρουν καὶ σὲ μᾶς τίς ἰδίες, περίπου ὑπηρεσίες πού προσφέρουν στὸ ζῶο.

Σήμερα, ἡ ἐπεξεργασία τῶν δερμάτων γίνεται μετὰ ἐπιστημονικὸν τρόπο καὶ μετὰ μηχανήματα, ἀλλὰ, βασικά, ἡ μέθοδος παραμένει ἡ ἴδια.

Οἱ προβοιές τῶν ζώων ρίχνονται πρῶτα μέσα σὲ καζάνια μετὰ εἰδικὰ ὑγρὰ, γιὰ νὰ μαλακώσῃ τὸ ἐξω μέρος καὶ ἡ τρίχα.

Ἐπειτα τίς βουτοῦν σὲ εἰδικὲς διαλύσεις, πού περιέχουν βακτηρίδια. Αὐτὰ «τρῶνε» τὰ τμήματα τοῦ δέρματος πού πρέπει νὰ φύγουν. Ἐπειτα ξύνεται ἡ τρίχα, συνήθως μετὰ εἰδικὰ μηχανήματα, ἀλλὰ μερικὲς φορές καὶ μετὰ τὴν παλιὰ μέθοδο, μετὰ μιὰ εἰδικὴ ξυλινὴ ξύστρα.

Ἀκολουθεῖ ἡ ἐπεξεργασία μετὰ τὴν ταννίνη.

● Συνέχεια στὴ σελίδα 67

Μηνιαῖος
ΠΟΠΑΪ
ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ

ΕΤΟΣ Γ'-Νο.19-Δρ.12
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1976

ΕΚΔΟΣΗ: ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ-ΠΗΔΑΛΙΟ ΠΡΕΣΣ Ε.Ε. ©

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ 1γ, Β' ΟΡΟΦΟΣ, ΑΘΗΝΑΙ, ΤΑΧ. ΤΟΜ. 135
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ 638.668 - ΣΥΝΤΑΞΙΣ - ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ - ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΣ (ΚΕΝΤΡΟΝ) 638.842 - ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ 638.842
DRAGOUNIS - PIDALIO PRESS, 1c LYKAVITTOU STREET, ATHENS T. 135

ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ - ΕΚΔΟΤΕΣ: Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ - Κ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ, ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ 4
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ, ΙΦΙΚΡΑΤΟΥΣ 4, ΑΘΗΝΑΙ, Τ. Τ. 706

© 1974, by King Features Syndicate, Inc. Printed and published in Greece

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ..

ΠΟΠΑΪ

Ο ΠΟΠΑΪ "ΓΕΜΝΗΘΗΚΕ"
ΣΤΟ ΜΥΑΛΟ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕ-
ΧΗ ΕΛΤΖΥ ΓΚΡΙΖΛΕΡ ΣΕ-
ΓΚΑΡ ΤΟ 1929 ΚΙ' ΕΜΦΑΝΙ-
ΣΤΗΚΕ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ, ΣΤΙΣ
17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1929....

Ο ΣΕΓΚΑΡ ΠΡΟΣΤΕΣΕ ΝΕΑ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΚΑΘΩΣ ΠΡΟΧΩΡΟΥΣΕ ... Η ΟΛΙΒ ΉΤΑΝ
ΑΠ' ΤΗΝ ΑΡΧΗ...

C&M

ΠΟΠΑΪ 1930

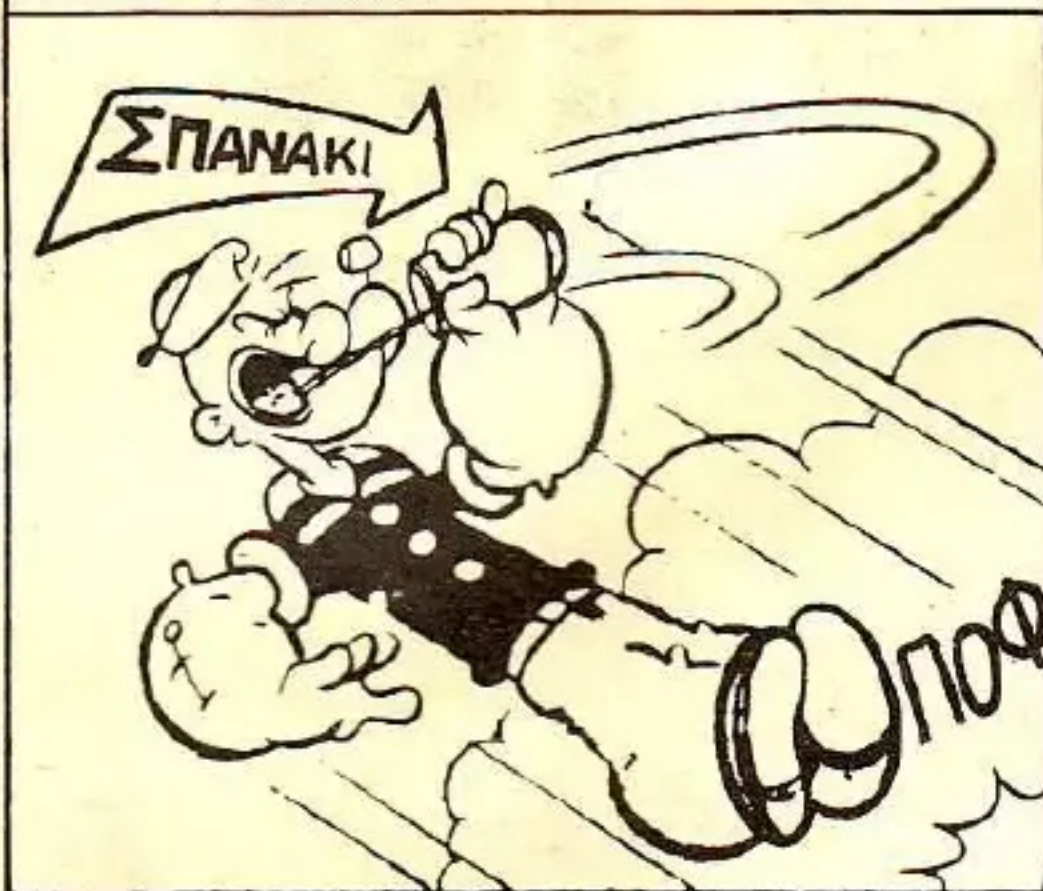

Ο ΜΠΡΟΥΤΟ ΉΤΑΝ ΠΑΡΩΝ ΑΠ' ΤΗΝ ΑΡΧΗ,
ΑΛΛΑ ΟΧΙ Μ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ... ΉΤΑΝ Ο-
ΜΩΣ ΠΑΝΤΑ, ΕΝΑΣ ΓΕΡΟΔΕΜΕΝΟΣ ΤΥ-
ΠΟΣ, ΜΕ ΚΟΙΚΙΕΣ ΚΑΙ ΜΕ ΓΕΝΙΑ...

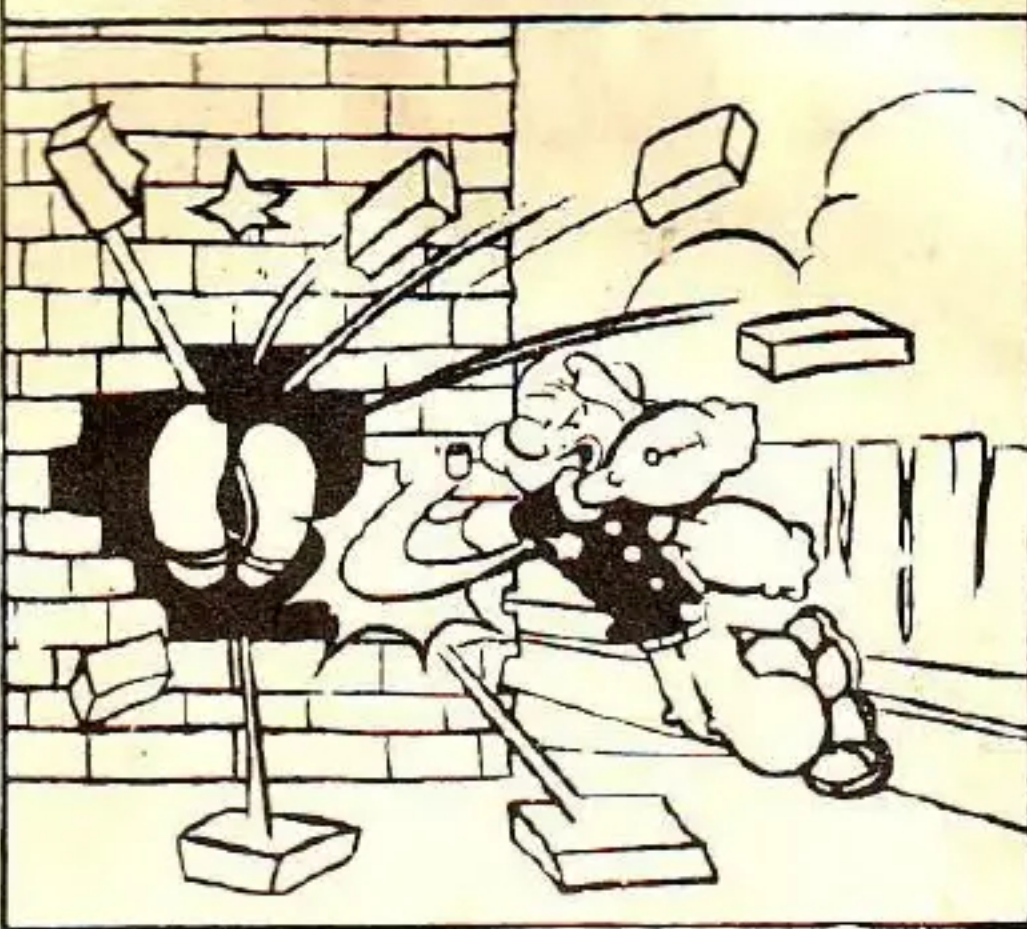
ΠΟΠΑΪ 1933

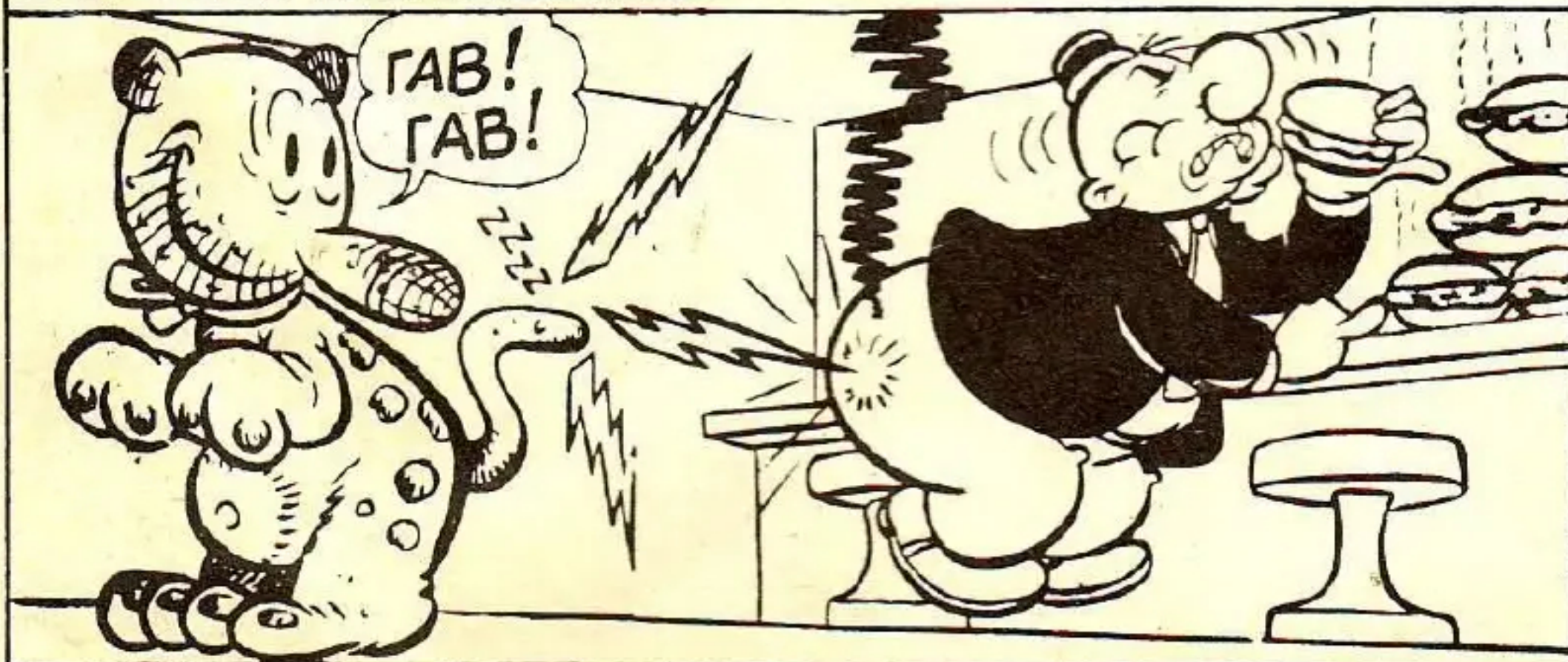
ΚΙ' Ο ΠΟΠΑΥ, Ο ΜΙΚΡΟΣΩΜΟΣ ΑΝΘΡΩΠΑ-
ΚΟΣ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΤΡΩΗ ΣΠΑΝΑΚΙ ΓΙΑ Ν'
ΑΠΟΚΤΑ ΔΥΝΑΜΙ...

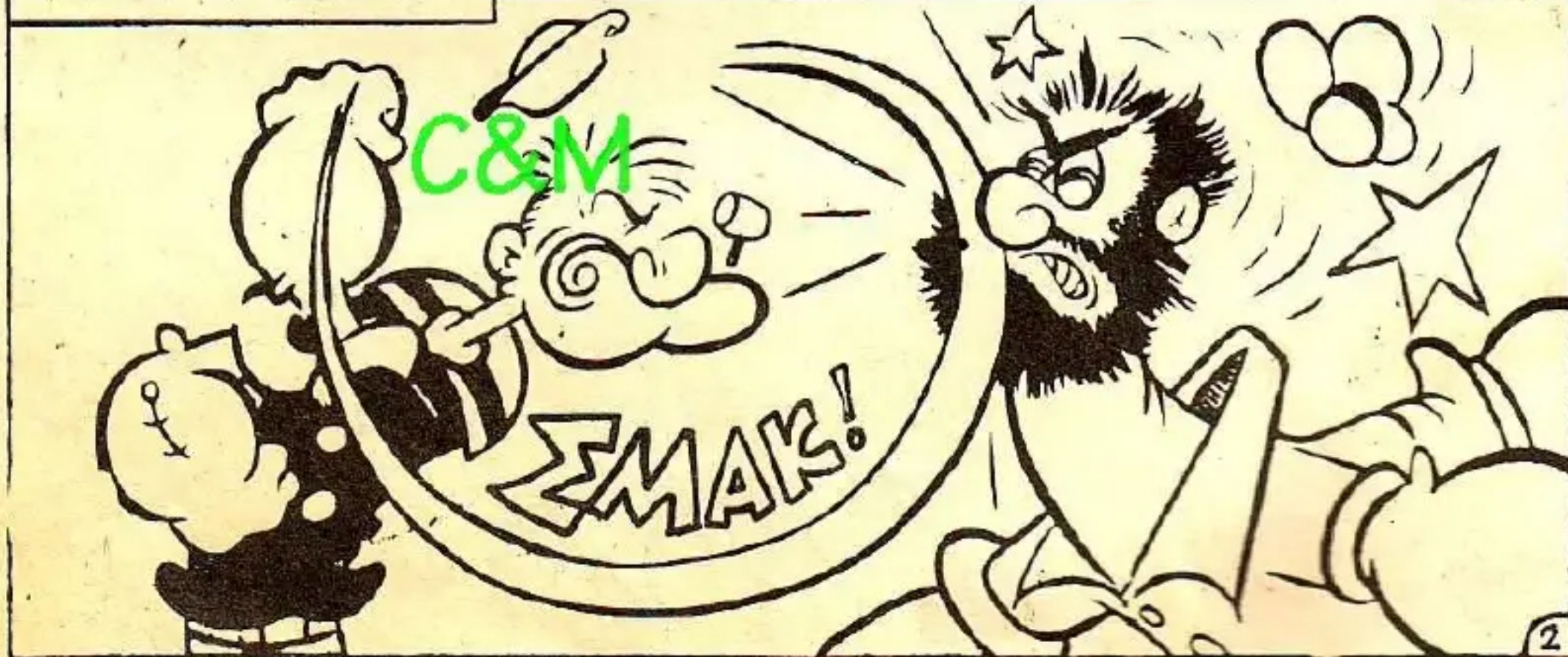
... ΜΕ ΤΟ ΣΠΑΝΑΚΙ Ο ΠΟΠΑΥ, ΕΚΑΜΕ
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΘΑΥΜΑΤΑ...

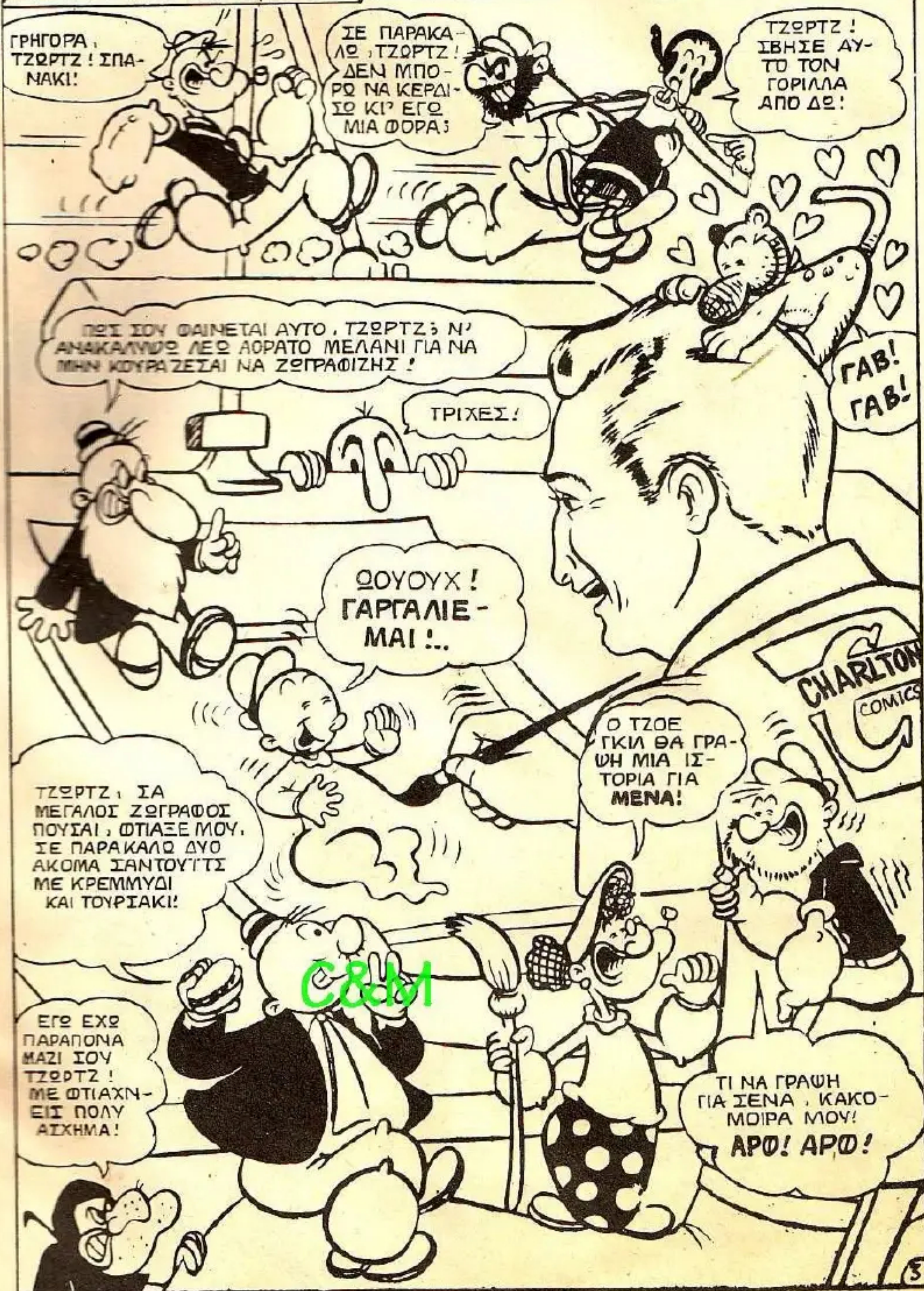
ΑΠ' ΤΗΝ ΑΡΧΗ, ΗΤΑΝ ΚΙ' Ο ΜΑΝΙΟΔΗΣ ΣΑΝΤΟΥ'ΙΤΣ ΟΦΑΓΟΣ, Ο ΠΟΛΥΤΟ ΚΑΘΩΣ ΚΙ' Ο
ΓΚΥΠ, ΤΟ ΣΚΥΛΙ ΜΕ ΤΗ ΜΑΓΙΚΗ ΟΥΡΑ...

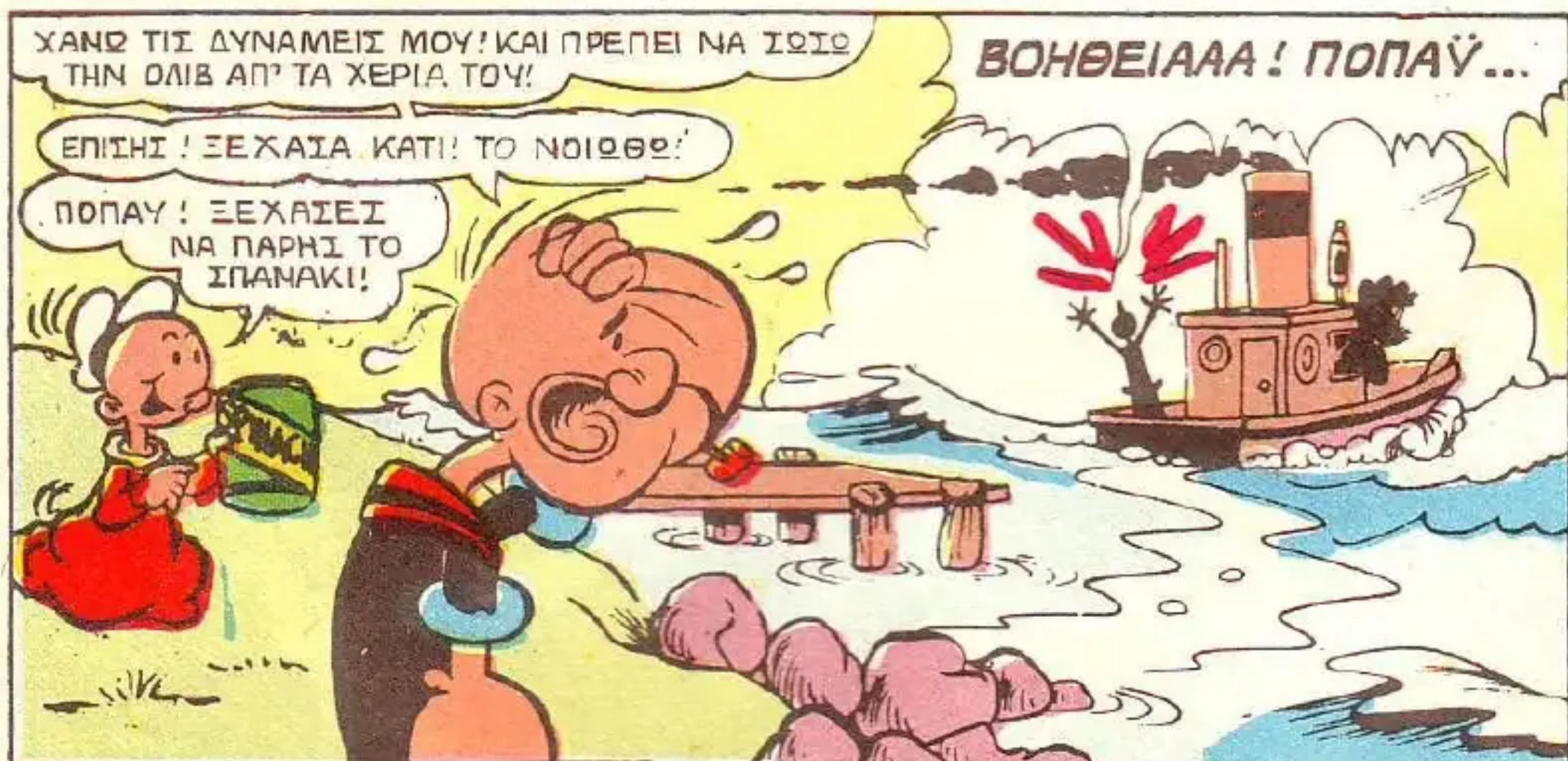

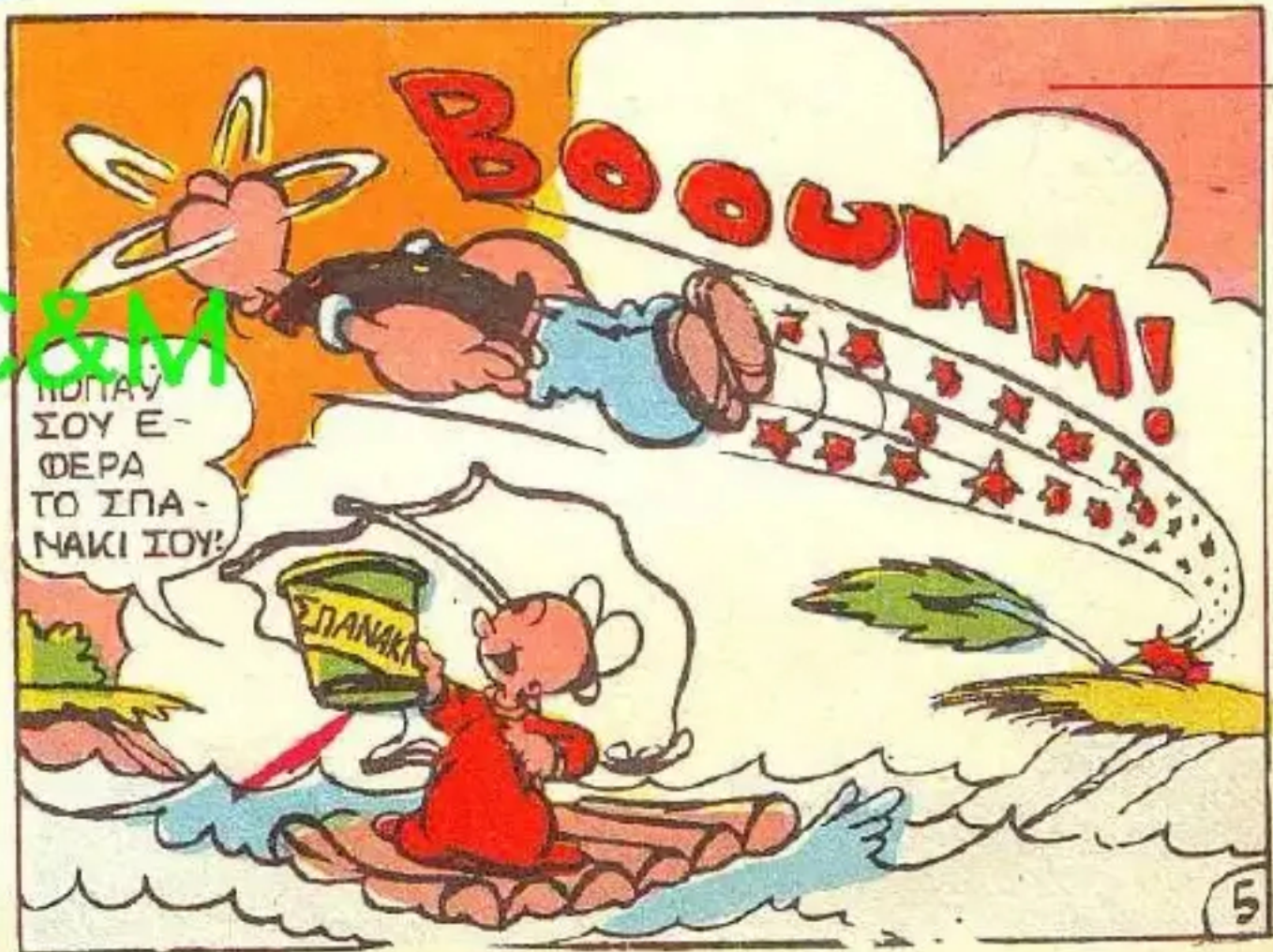
Ο ΣΕΓΚΑΡ ΖΩΓΡΑΦΙΖΕ ΤΟΝ ΠΟΠΑΪ, ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ, ΤΟ 1938, ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΑΥΤΟΝ,
ΗΤΑΝ Ο ΒΟΗΘΟΣ ΤΟΥ, Ο ΜΠΑΝΤ ΣΑΓΚΕΝΤΟΡΦ, Ο ΝΕΑΡΟΣ ΒΟΗΘΟΣ ΤΟΥ, ΠΟΥ ΣΥΝΕΧΙΣΕ ΤΙΣ
ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΠΑΪ...

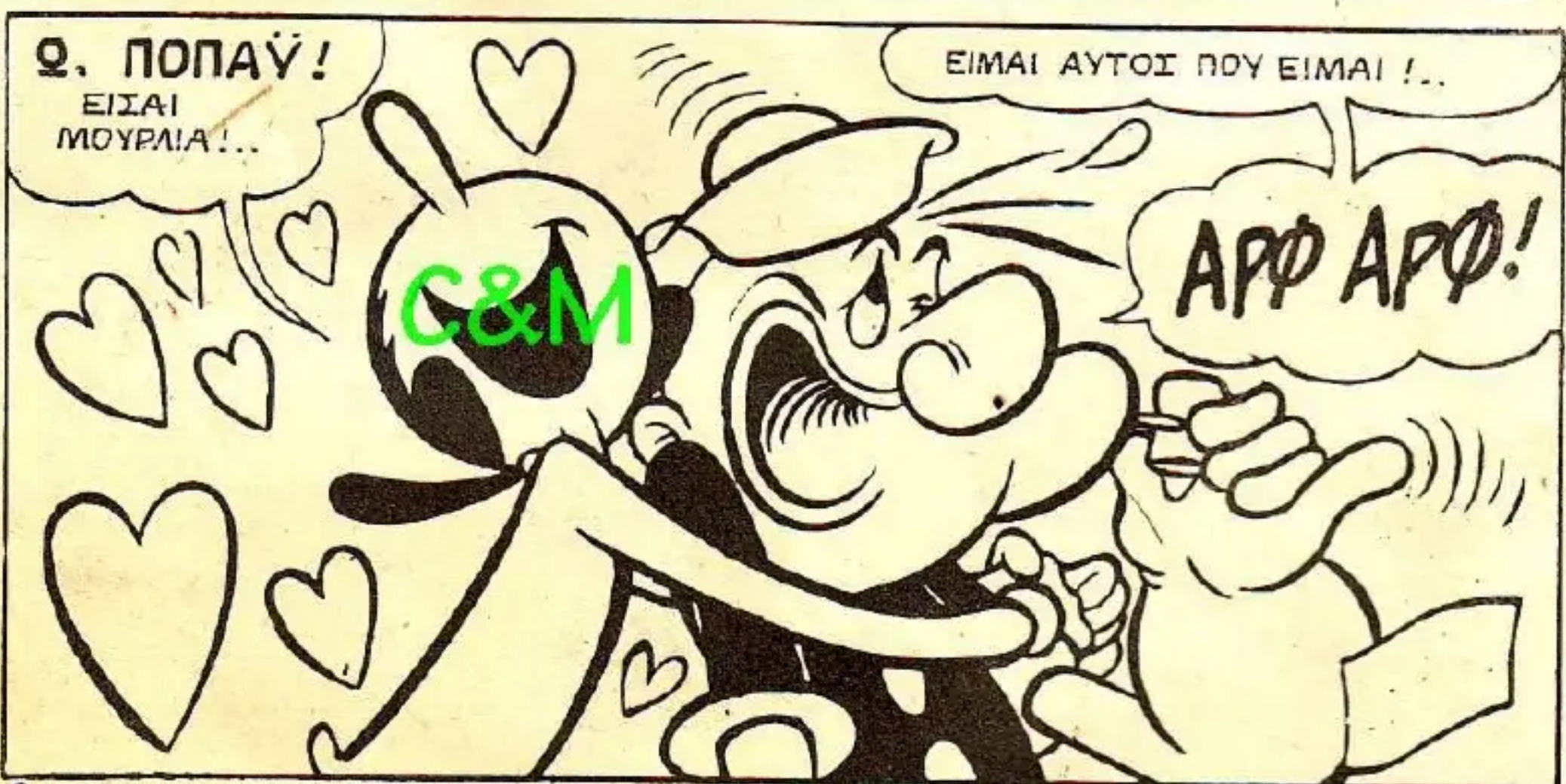
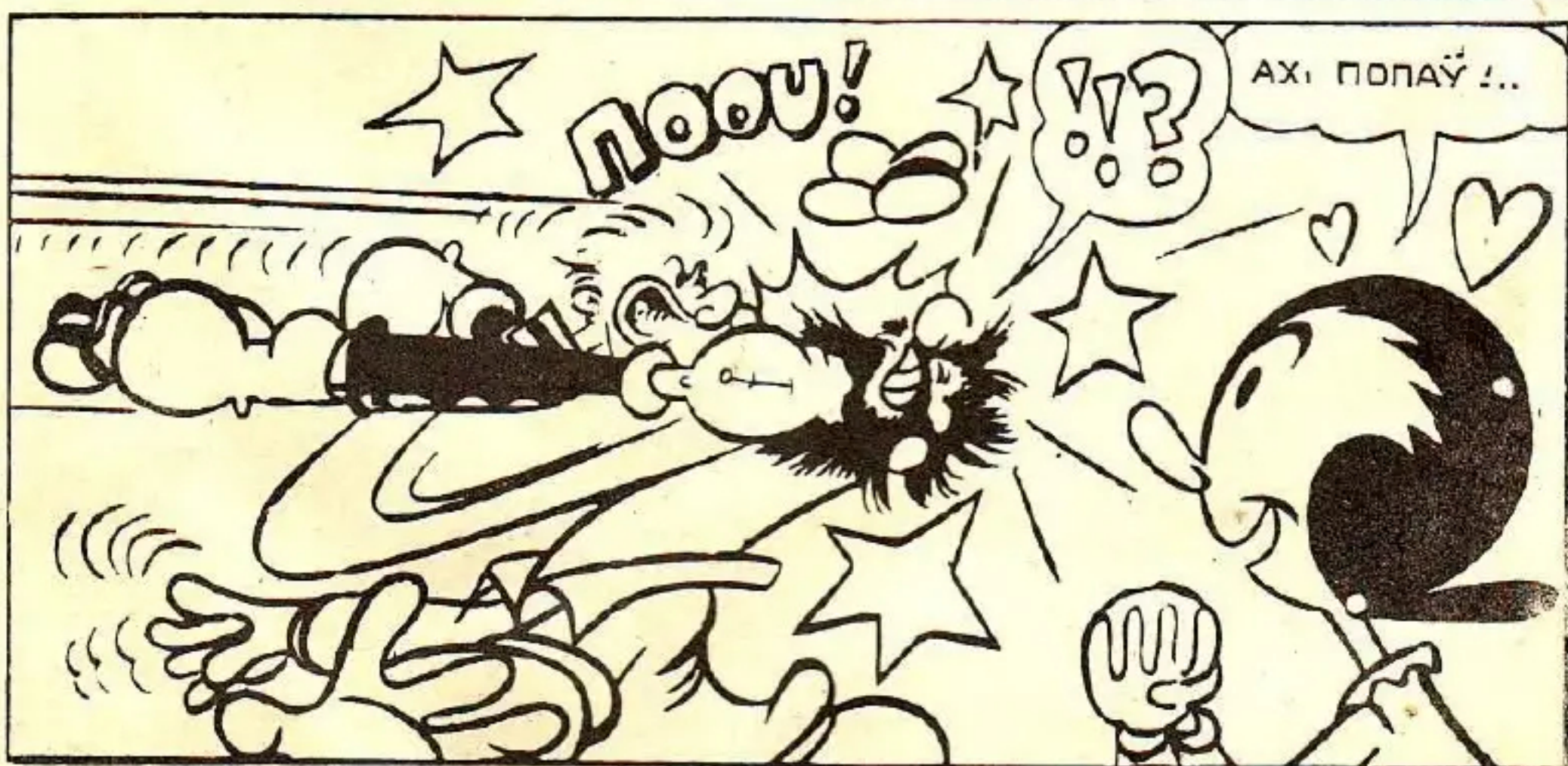
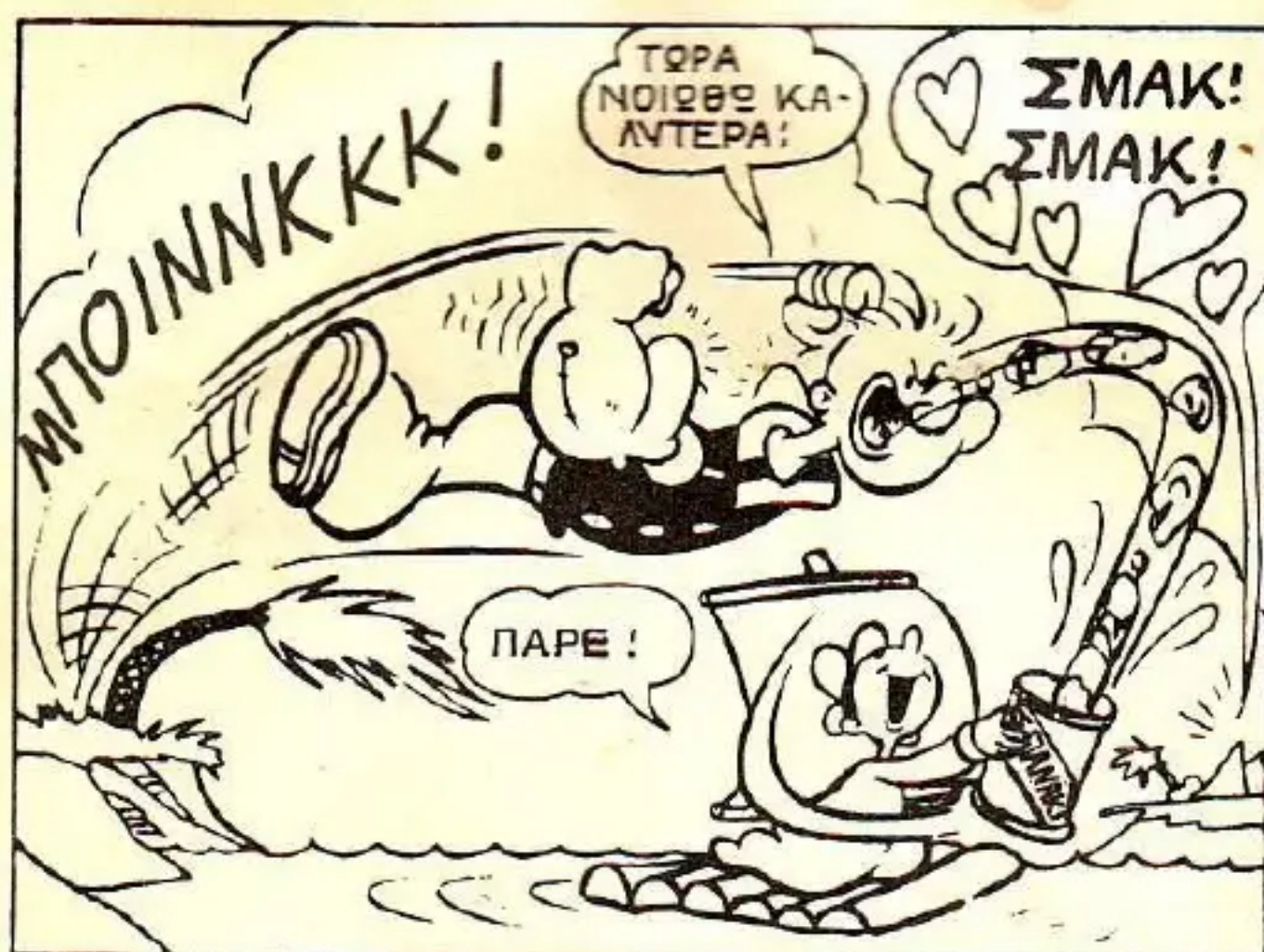
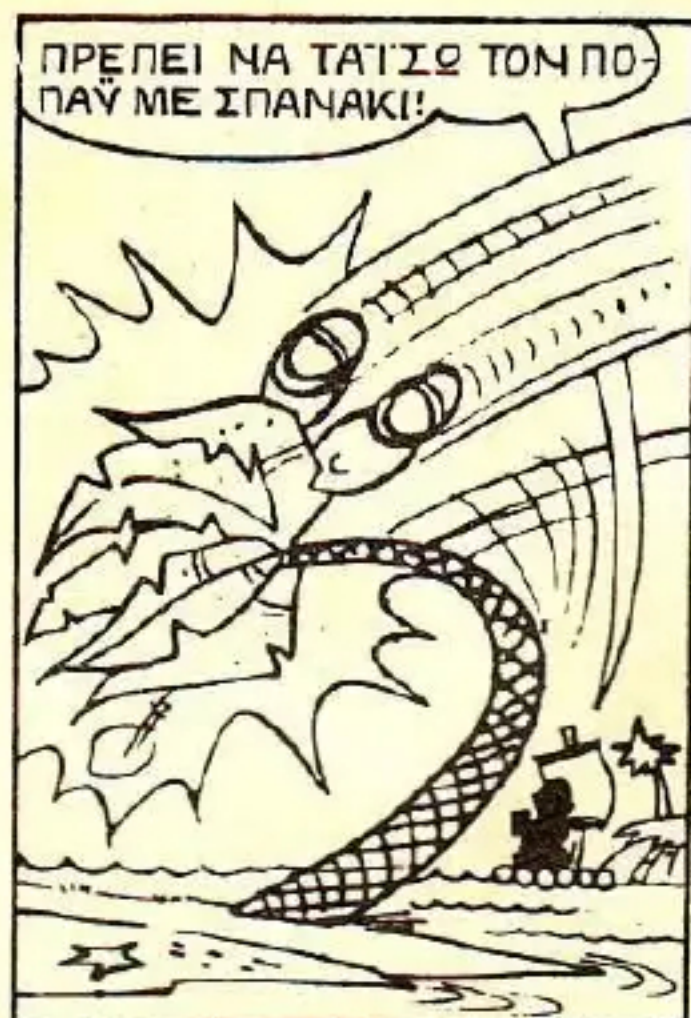

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΜΕ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΠΑΪ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΤΟ 1944, ΕΝΩ ΑΠ' ΤΟ 1967, ΤΑ "ΤΣΑΡΛΤΟΝ ΚΟΜΙΚΣ" ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΗ ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΣΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΤΗΣ, ΤΙΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΠΑΪ...

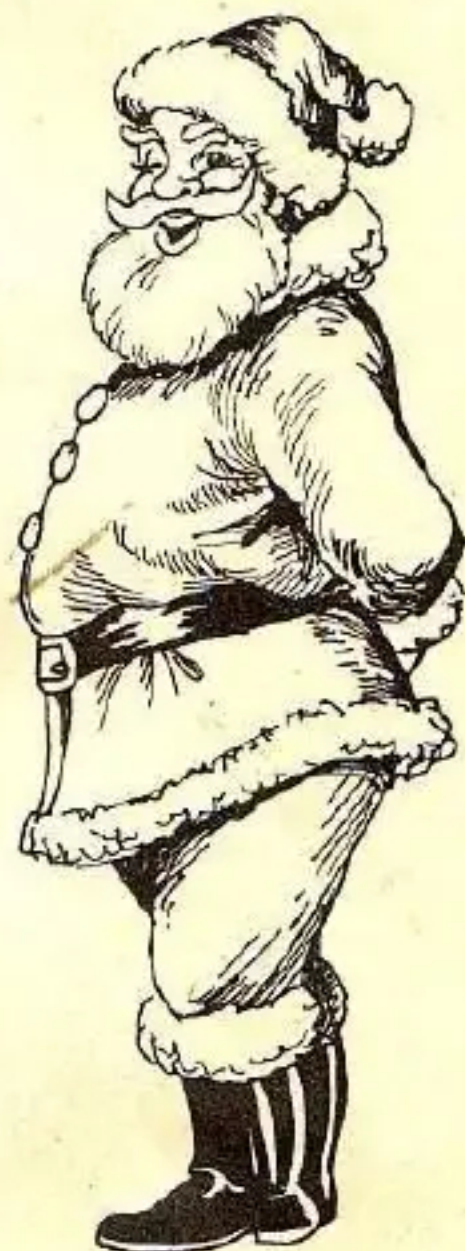
Διασκεδάζετε-Μαθαίνετε

Πώς επινόηθηκε τὸ κομφετί

Τὸ κομφετί επινόηθηκε τὸ 1875 ἀπὸ τὸν Ἀμερικανὸ φοιτητὴ Ἑκτορα Φέντερλ. Μέχρι τότε στοὺς ἀποκριάτικους χοροὺς συνήθιζαν νὰ πετοῦν πολὺ μικρὰ κομματάκια ἀπὸ γύψο. Κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς φοιτητικῆς ἀποκριάτικης γιορτῆς, τὸ 1875, καὶ ἐνῶ εἶχαν τελειώσει τὰ κομμάτια τοῦ γύψου, ὁ Φέντερλ πήρε ἓνα τεράστιο χαρτί καὶ τὸ ἔκοψε σὲ μικρὰ - μικρὰ κομματάκια πὺν ἄρχισε νὰ τὰ πετάη σ' αὐτοὺς πὺν χόρευαν. Αὐτὸ ἦταν! Σὲ λίγο τὰ κομφετί κατέκλυσαν τοὺς ἀποκριάτικους χοροὺς καὶ ἔγιναν ἀναπόσπαστο στοιχεῖο τους.

πὺν χόρευαν. Αὐτὸ ἦταν! Σὲ λίγο τὰ κομφετί κατέκλυσαν τοὺς ἀποκριάτικους χοροὺς καὶ ἔγιναν ἀναπόσπαστο στοιχεῖο τους.

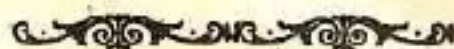

Ἡ πιὸ μεγάλη... ...καὶ ἡ πιὸ μικρὴ ἐφημερίδα

Ἡ ἐφημερίδα μὲ τὶς μεγαλύτερες διαστάσεις πὺν ἐκδόθηκε μέχρι σήμερα εἶναι ἡ «Ἰλουμινέιτεντ Κουάντραλ Κονστελέισιον». Εἶχε διαστάσεις 2,5 X 1,75 μ. Ἐκδόθηκε τὸ 1959 στὴ Ν. Ὑόρκη ἐπὶ τὴ εὐκαιρία τῆς ἐπετείου τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Εἶχε συνολικὰ 610 στήλες, ὅπου ὑπῆρχαν ὀκτὼ νουβέλλες, μιὰ βιογραφία τοῦ Γ. Οὐάσιγκτον, 32 ἄρθρα, ἓνα πλήρες μυθιστόρημα καὶ πλῆθος εἰδήσεων.

Ἀντίθετα, ἡ ἐφημερίδα μὲ τὶς μικρότερες διαστάσεις εἶναι ἡ «Λίτλ Στάνταρ», πὺν ἐκδίδεται στὸ Τάοκν τῆς Ἀγγλίας. Ἐχει διαστάσεις 7,5 X 6 ἑκατοστὰ καὶ γιὰ τὴ σύνταξη καὶ τὸ τύπωμα τῆς ἀπασχολοῦνται μόνο δύο ἄνθρωποι.

★ ΤΟ ΚΑΡΥΔΙ τοῦ λάρυγγα λέγεται καὶ «μῆλο τοῦ Ἀδάμ» γιὰτὶ κατὰ τὴν παράδοση, ἓνα κομμάτι ἀπὸ τὸν ἀπαγορευμένο καρπὸ στάθηκε στὸ λαιμὸ τοῦ Ἀδάμ.

«Σαμπίνια» εἶναι τὸ ὄνομα ἑνὸς καταπληκτικοῦ χιμπαστῆ πὺν ἐργάζεται σὰν ὑπηρετιούλα στὴν ἑπαυλὴ τοῦ ἀφεντικοῦ τῆς, κ. Τираφίλι, στὸ χωριὸ BRUGHARIO, λίγο ἔξω ἀπὸ τὸ Μιλάνο. Κάνει ἓνα σωρὸ δουλειές. Ὑποδέχεται τοὺς ἐπισκέπτες, παίρνει τὸ ταχυδρομεῖο, σκουπίζει, γυαλίζει παπούτσια, πλένει πιάτα, διαβάζει καὶ μαγειρεύει! Τὸ χόμπυ τῆς εἶναι ὅταν τελειῶν τὸ φαγητὸ νὰ ρίχνη πασιέντζες. Ἄν σὰς ἐδιαφέρουν μερικὰ βιογραφικά τῆς στοιχεῖα σὰς πληροφοροῦμε ὅτι εἶναι 3 1/2 ἐτῶν, γεννήθηκε στὴ Ροδεσία, τὴν ἀγόρασε ὁ Ἰταλὸς Τираφίλι. Τρώει ψωμί, φρούτα καὶ γάλα καὶ ζεῖ σήμερα στὴν πολυτελὴ ἑπαυλὴ τοῦ ἀφεντικοῦ τῆς.

Ο ΑΙΔΕΣΙΜΩΤΑΤΟΣ

Ὁ παπὰς ἑνὸς χωριοῦ τῆς Ἰρλανδίας, ὁ ὁποῖος ἦταν καὶ πολὺ λαοφιλὴς ἀρρώστησε ἔξαφνα βαρεια.

Ὅλοι οἱ κάτοικοι ἔτρεχαν κάθε στιγμή νὰ ρωτήσουν γιὰ τὴν κατάστασί του.

Ὅταν τέλος ἔφθασε, στὰ ἔσχατα οἱ χωρικοὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἀναρτοῦν κάθε ὥρα τρικὸν δελτίον στὴν πόρτα του. Τὸ ἱατρικὸν δελτίον εἶχεν ὡς ἑξῆς:

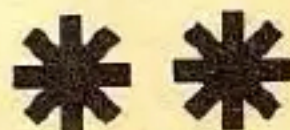
Ὅρα 9 μ.μ. ὁ αἰδεσιμώτατος εἶναι ἐτοιμοθάνατος.

Ὅρα 10 μ.μ. ἔλασε τὰς αἰσθήσεις του.

Ὅρα 11 μ.μ. αἰδεσιμώτατος πέθανε.

Κατὰ τὸ πρωὶ κάποιος πέρασε ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ παπὰ διάβασε τὸ τελευταῖο δελτίο καὶ πρόσθεσε μὲ κιμωλία ἄπ' κάτω:

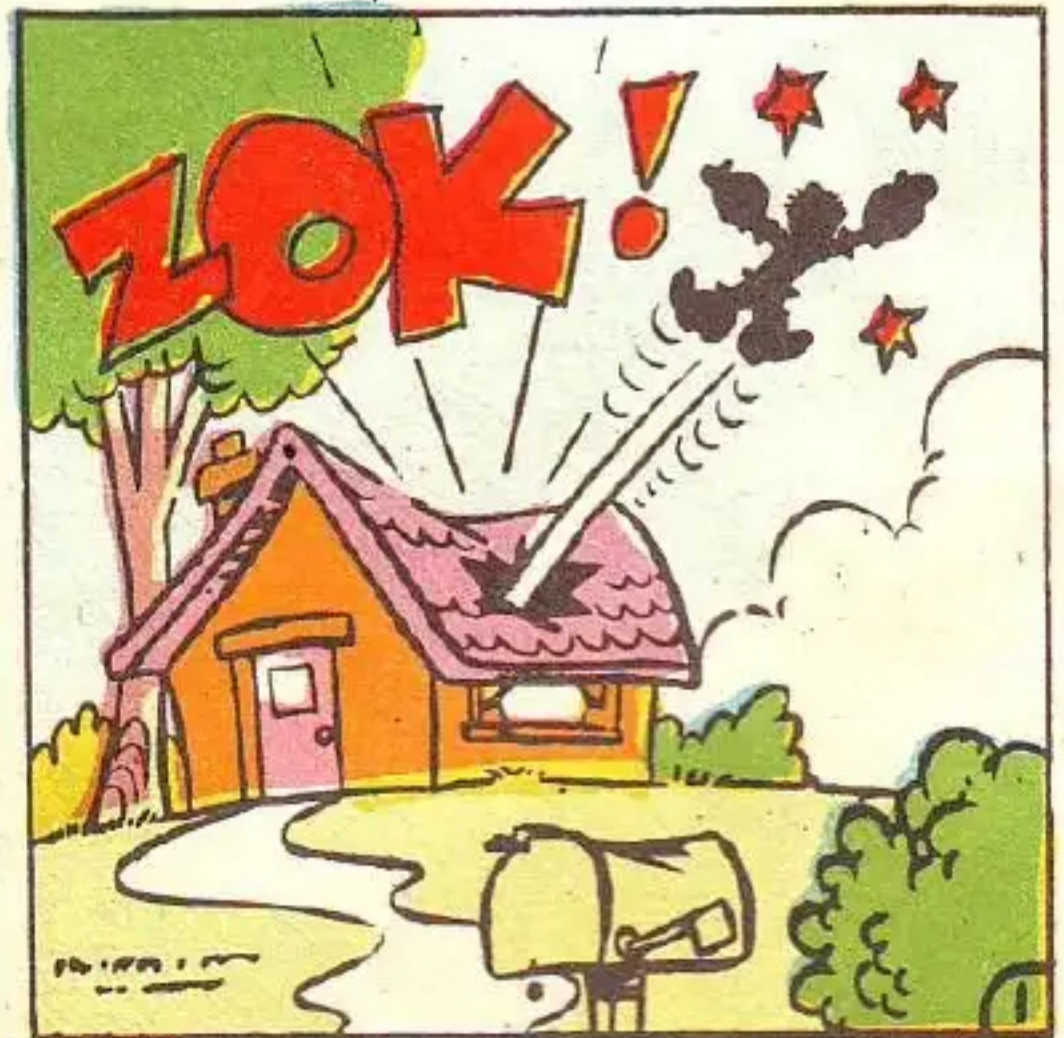
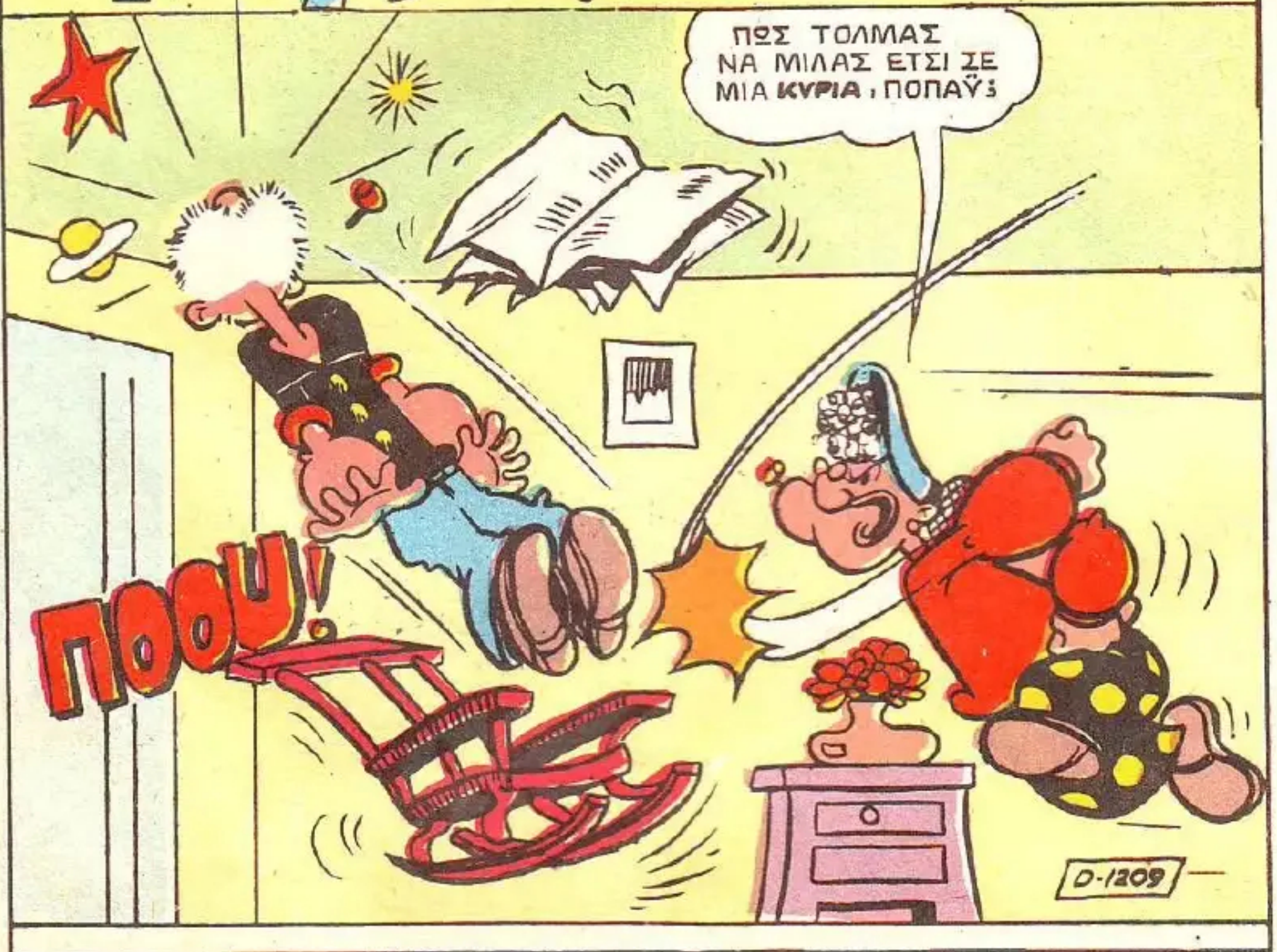
Ὅρα 5 μ.μ. Μεγάλῃ ἀνησυχία στὸν παράδεισο. Ὁ αἰδεσιμώτατος δὲν ἔφθασε ἀκόμα.

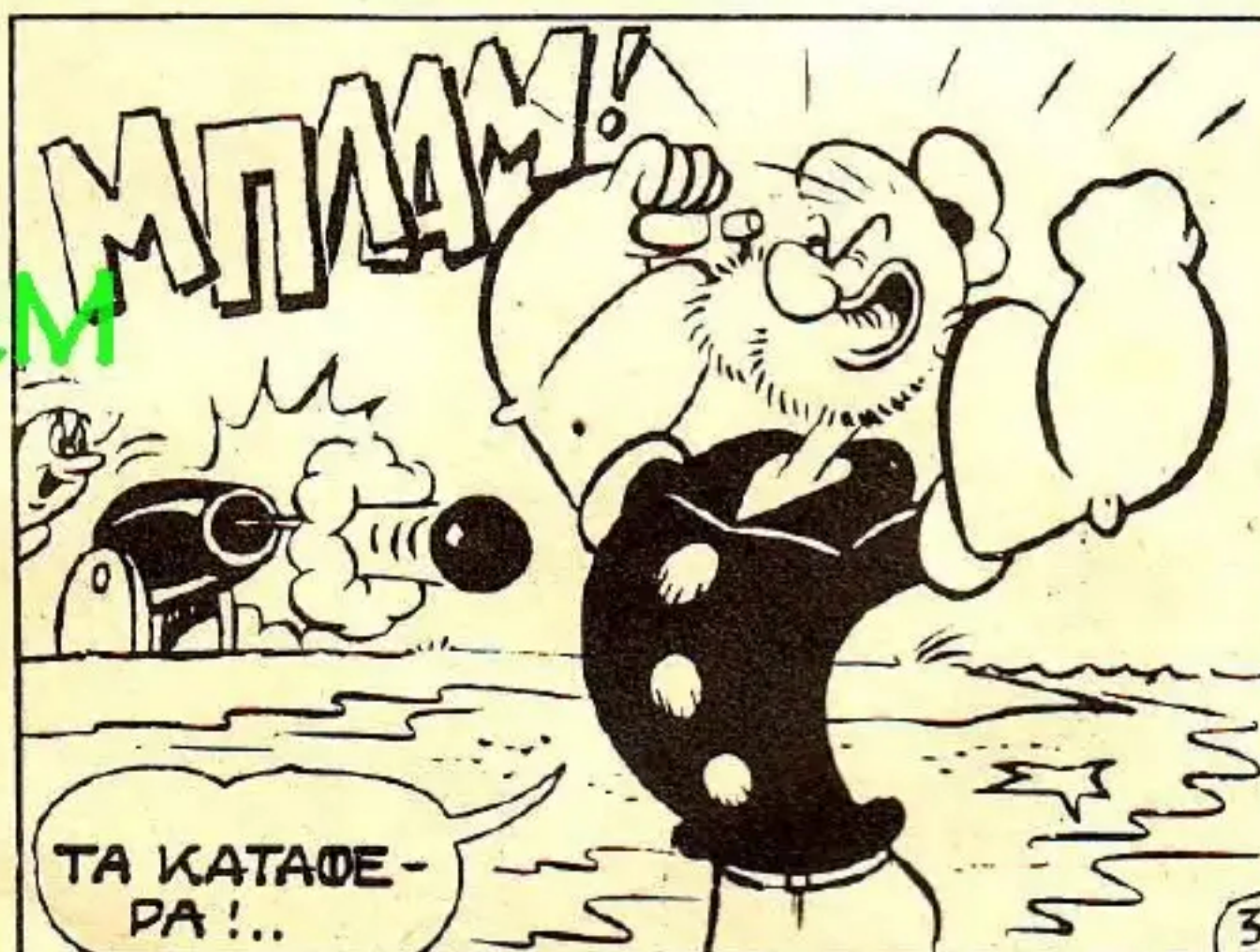
★ ΟΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΙ χαυλιόδοντες μαϊμούδ δρέθηκαν στὴ Σιβηρία. Ἐχουν βάρος 130 κιλά ὁ καθένας καὶ μήκος 4 περίπου μέτρα.

★ Ο ΑΡΧΑΙΟΣ Ἕλληνας τραγωδὸς Εὐριπίδης ἔχασε τὴ γυναῖκα του καὶ τὰ τρία του παιδιὰ ἀπὸ δηλητηρίαση μὲ μαϊνάρια.

ΔΕΝ ΕΙΣΑΙ ΚΥΡΙΑ ??

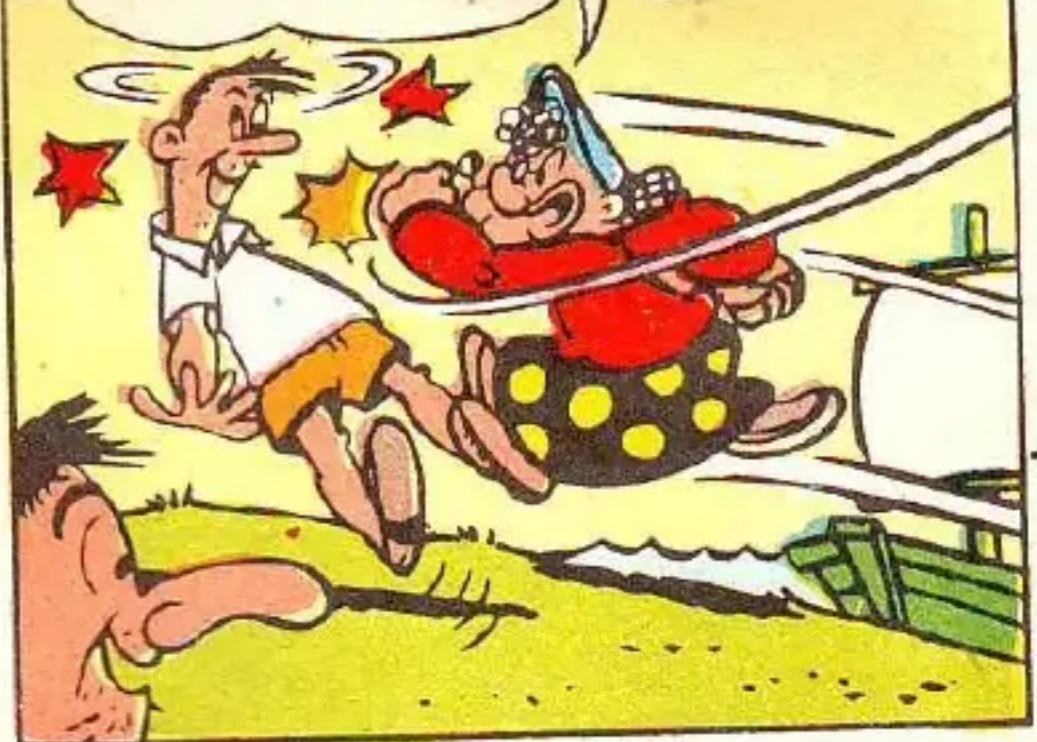
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΘΗ Ο ΠΑΠΠΟΥΣ, ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΟΥΝ ΕΤΣΙ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΟΥΣ, ΟΙ ΑΝΤΡΕΣ! ΘΑ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΩ ΕΓΩ, ΤΟ ΓΕΡΟΠΑΡΑΛΥΜΕΝΟ!...

ΚΡΥΦΤΗΤΕ ΟΛΟΙ! ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΤΑΓΙΔΑ!...

ΤΙ ΒΡΟΜΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ;

ΤΣ! ΤΣ! ΤΣ! ΠΑΝΤΟΥ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ! ΘΑ ΤΟΥΣ ΒΑΛΩ ΑΜΕΙΣΟΙ ΣΕ ΤΑΞΙ ΕΓΩ!...

ΠΡΟΣΕΞΤΕ ΠΑΙΔΙΑ! ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ!

ΤΟ ΚΑΝΑΤΕ ΑΓΝΟΡΙΣΤΟ ΤΟ ΕΡΗΜΟΝΗΣΙ ΜΟΥ, ΕΣ

ΜΑ, ΓΙΑΓΙΑ!...

ΣΟΣΤΟ ΧΟΙΡΟΥΣΤΑΣΙΟ!

ΔΕΝ ΚΑΘΟΜΑΙ ΕΓΩ ΠΙΑ ΕΔΩ! ΓΥΡΙΖΕ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ!

ΑΜ ΤΡΑΒΗΣΕ ΓΕΡΑ ΤΑ ΚΟΥΠΙΑ, ΘΑ ΠΡΟΛΑΒΩ ΝΑ ΠΑΘΩ ΣΠΙΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΦΑΩ ΜΕ ΤΗΝ ΗΣΥΧΙΑ ΜΟΥ.

ΜΗΝ ΑΡΓΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΠΑΠΠΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΠΛΗΘΗΣ ΚΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠ' Τ' ΑΥΤΙΑ ΣΟΥ, ΠΡΙΝ ΚΑΘΗΣΗΣ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ!...

ΓΚΡΟΑΝ!

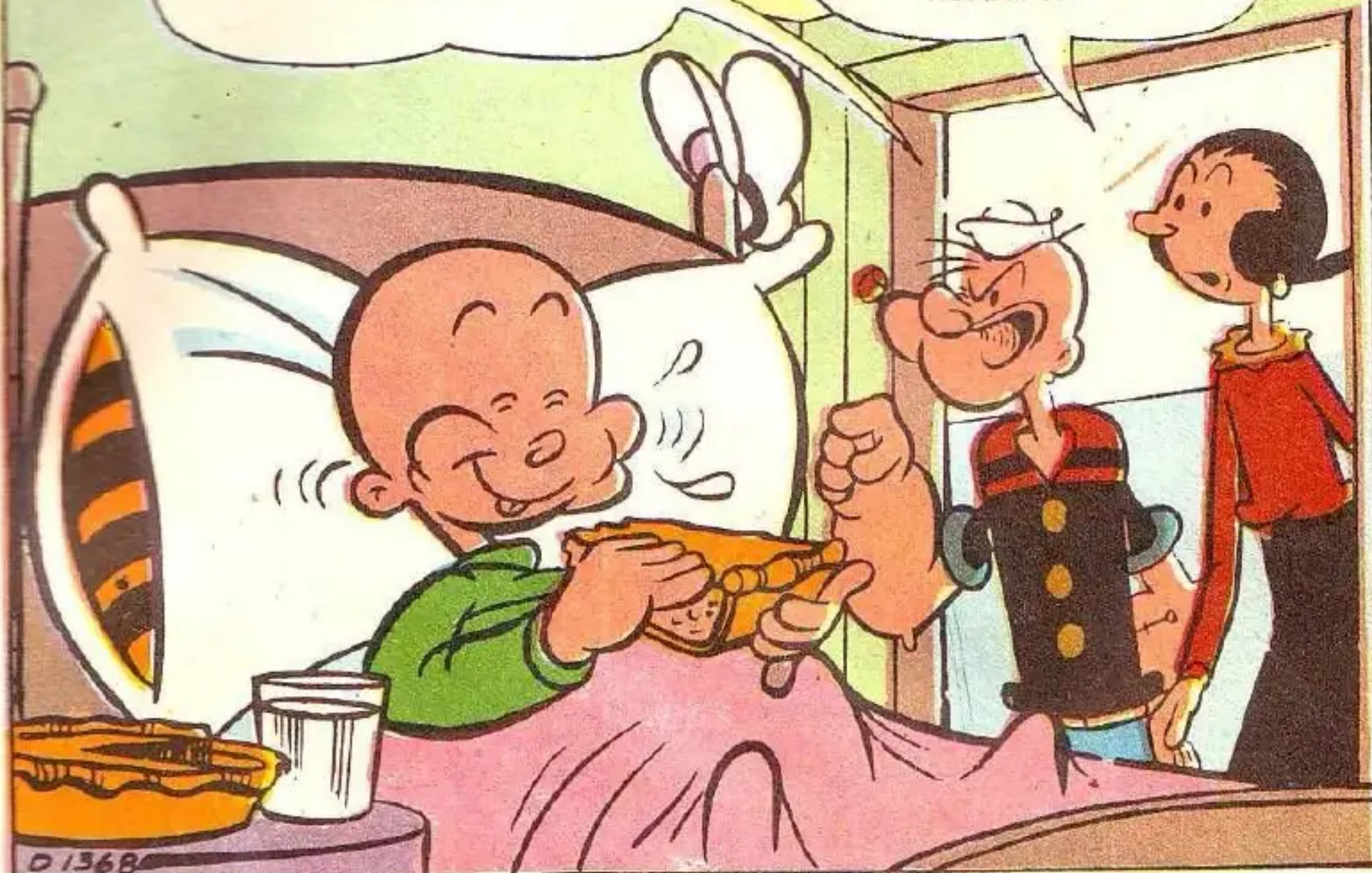
ΠΟΠΑΪ ΤΙ ΟΝΕΙΡΟ!!

Ο ΝΑΥΤΗΣ

ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ, ΣΤΑΜΑ-
ΤΑ ΝΑ ΤΡΩΣ ΚΡΕΑΤΟΠΙΤΕΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΜΗΣΟΥ!...

Ο ΡΕΒΥΘΟΥΛΗΣ, ΒΑ-
ΧΗ ΠΑΛΙ ΕΦΙΑΛΤΕΙ,
ΠΟΠΑΪ!...

ΔΕΝ ΘΕΛΩ
ΝΑΧΩ ΕΦΙΑΛ-
ΤΕΙΣ, ΟΛΙΒ
ΜΟΥ! ΔΕΝ
ΘΕΛΩ!...

ΧΑΝΟΝΤΑΙ ΟΜΩΣ ΟΙ
ΕΦΙΑΛΤΕΣ, ΟΤΑΝ
ΞΥΠΝΑΣ, ΡΕΒΥΘΟΥ-
ΛΗ!...

C&M

ZZZ... ΠΡΟΣΕΞΕ, ΠΟ-
ΠΑΪ!...

ZZZZZZZZ

ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΜΠΡΟΝΤΟ!

ΧΑΡ! ΧΑΡ! ΧΑΡ!

ΕΙΣΑΣΤΕ ΤΩΡΑ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΜΟΥ
ΚΑΙ ΘΑ ΜΕ ΒΟΗΘΗΣΕΤΕ ΝΑ ΚΑΤΑΛΑ-
ΒΩ ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΜΕ ΤΟΥΣ
ΘΗΣΑΥΡΟΥΣ!

ΔΕΝ ΘΑ ΣΕ
ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ!
ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΚΛΕ-
ΨΙΑ! ΟΧΙ! ΟΧΙ!

ΕΝ ΤΑΞΕΙ
ΜΠΡΟΥΤΟΙ
ΘΑ ΥΠΑ-
ΚΟΥ-
ΣΟΥΜΕ
ΣΤΙΣ
ΔΙΑΤΑΓΕΙ
ΣΟΥ!

ΧΑΡ! ΧΑΡ! ΧΑΡ!

ΟΤΑΝ ΘΑ ΣΟΥ ΔΩΣΩ
ΤΗ ΔΙΑΤΑΓΗ, ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ,
ΝΑ ΒΟΥΛΙΑΞΗΣ ΑΥΤΟ
ΤΟ ΠΛΟΙΟ!

ΜΑΛΙ-
ΣΤΑ,
ΚΑΠΕ-
ΤΑΝΙΕ!

ΛΥΠΗΣΟΥ ΤΟΥΣ,
ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ!

Θ' ΑΝΕΒΩ ΠΑΝΤΕ ΣΤΟ
ΠΛΟΙΟ ΜΕ ΤΟΥΣ ΘΗ-
ΣΑΥΡΟΥΣ ΚΑΙ Θ' ΑΡ-
ΠΑΞΩ ΤΟ ΧΡΥΣΑΦΙ!

ΧΑΡ! ΧΑΡ!

ΜΠΟΥΜ!

ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΣΕΙΣ ΝΑ ΤΟΥΣ
ΧΤΥΠΗΣΗΣ, ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ;

ΔΕΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗ-
ΣΑ ΜΠΑΛΛΕΣ ΚΑΝΟ-
ΜΙΟΥ, ΟΛΙΒ! ΔΕΝ ΘΑ
ΠΑΘΟΥΝ
ΤΙΠΟΤΑ!

ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ
ΚΟΙΤΑ! Ο ΠΟΠΑΪ
ΒΕΛΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΣΩΣΗ,
ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ
ΜΑΚΡΥΑ!

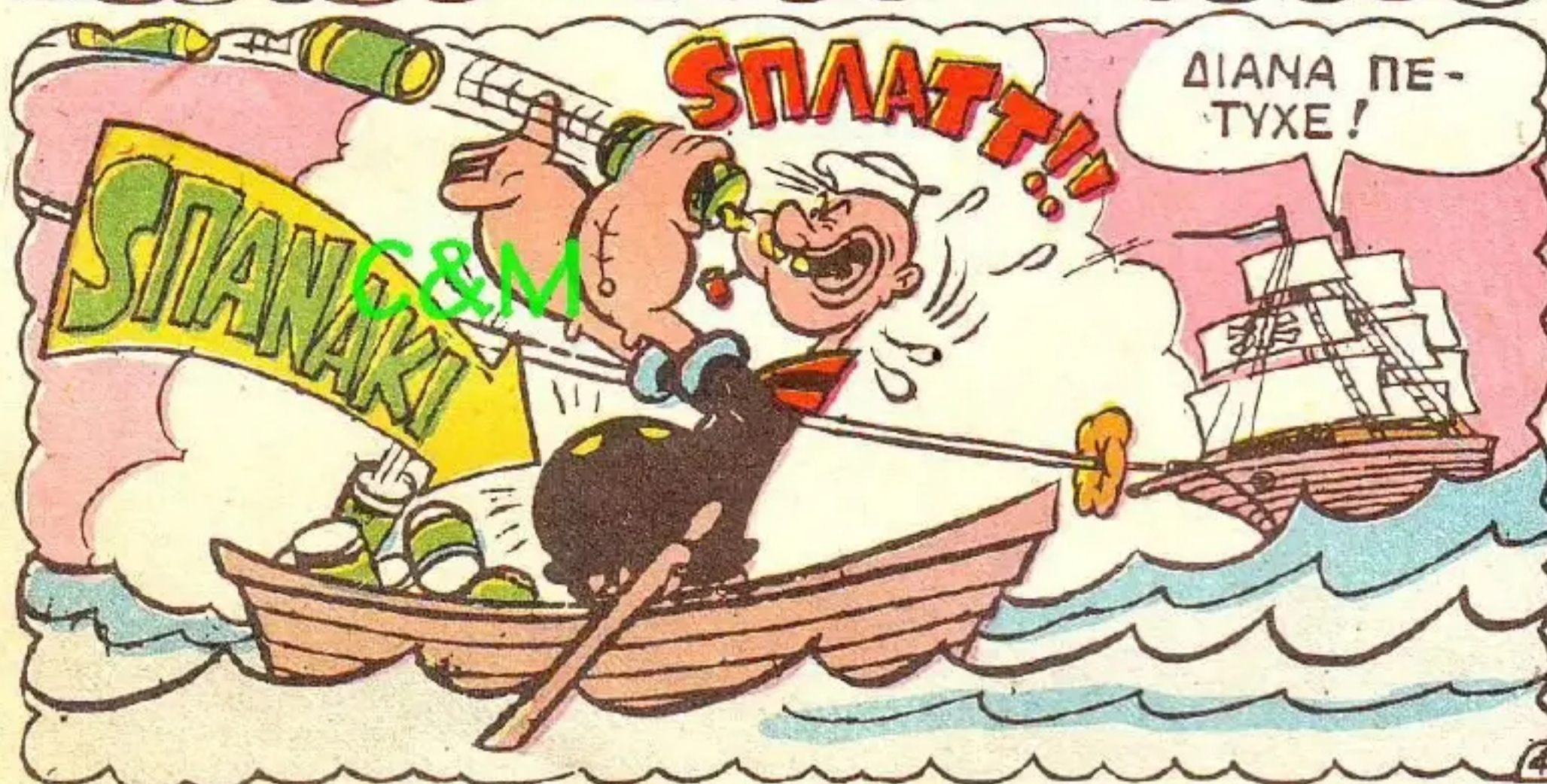
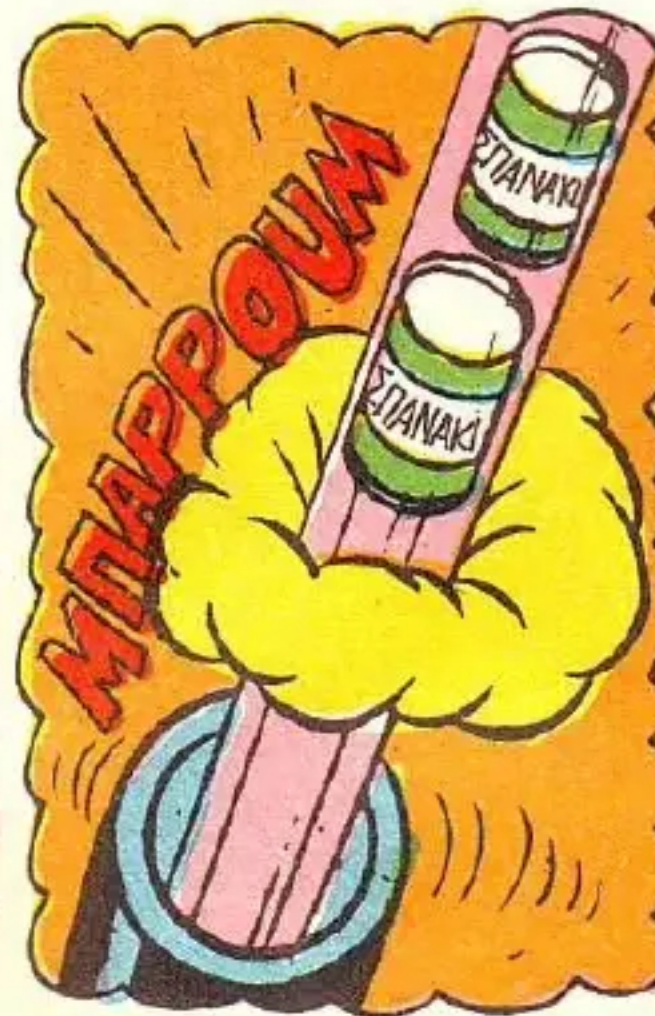

Ο ΣΚΥΛΟΜΟΥΡΗΣ Ο ΠΟΠΑΪ
ΔΕΝ ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΗ ΝΑ
ΜΑΣ ΠΡΟΛΑΒΗ, ΑΛΛΑ ΓΙΑ
ΝΑΜΑΙ ΣΙΓΟΥΡΟΣ ΘΑ ΠΩ
ΣΤΟΝ ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ ΝΑ ΤΟΥ
ΡΙΞΗ!

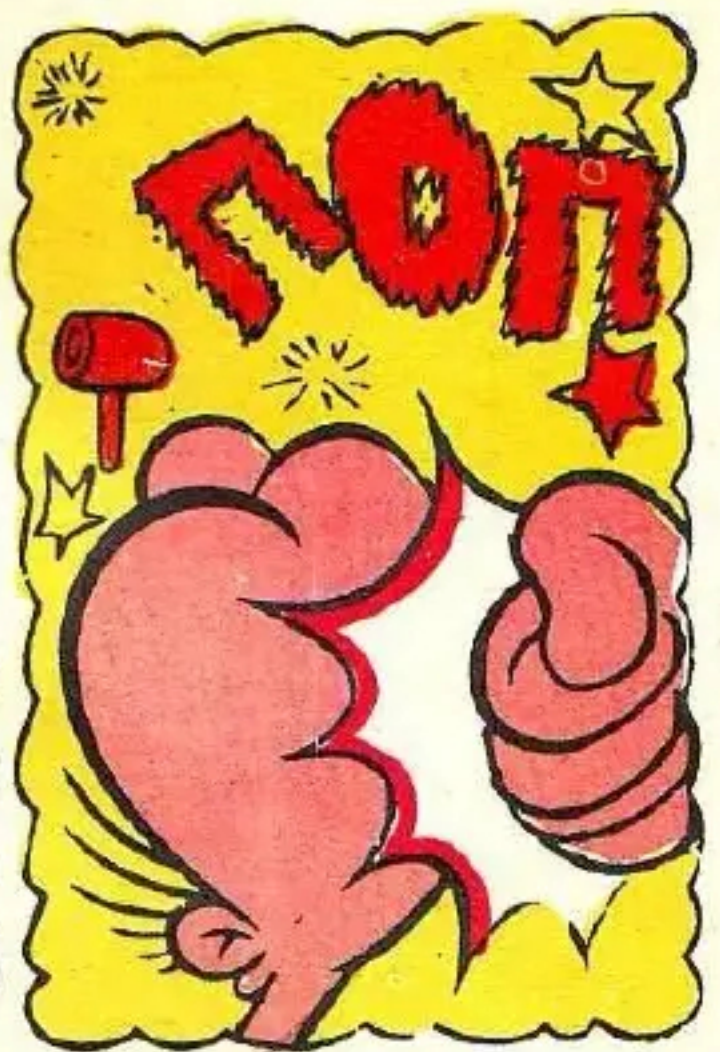
ΜΗΝ ΑΙΣΤΟΧΗΣΗΣ, ΑΛ-
ΛΙΩΣ ΘΑ ΣΑΣ ΣΚΟΤΩΣΩ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΥΟ!

ΘΑ ΚΑΝΩ
ΟΤΙ ΜΠΟΡΩ,
ΜΠΡΟΥΤΟ!

ΣΠΛΑΤΤ!!!

ΔΙΑΝΑ ΠΕ-
ΤΥΧΕ!

Αστυνομικό Αίνιγμα

ΠΟΠΑΪ

Κάθε μήνα ο ΠΟΠΑΪ σαν ιδιωτικός Ντέντεκτιβ θα σας βοηθήσει να βρείτε μόνοι σας τους ενόχους.

Θα τους βρείτε παρατηρώντας προσεκτικά τις εικόνες!..

ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΑΝ ΤΟΝ ΠΟΠΑΪ ΝΑ ΕΡΕΤΗΣΗ ΕΝΑ ΑΤΥΧΗΜΑ Σ' ΕΝΑ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΣΥΛΟΚΟΠΩΝ ΠΟΥ ΕΚΩΣΕ ΔΕΝΤΡΑ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ ΕΝΑ ΔΕΝΤΡΟ ΠΛΑΚΩΣΕ ΤΟΝ ΑΝΤΙΠΑΘΗΤΙΚΟ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΥ ΜΙΧΑΛΗ.

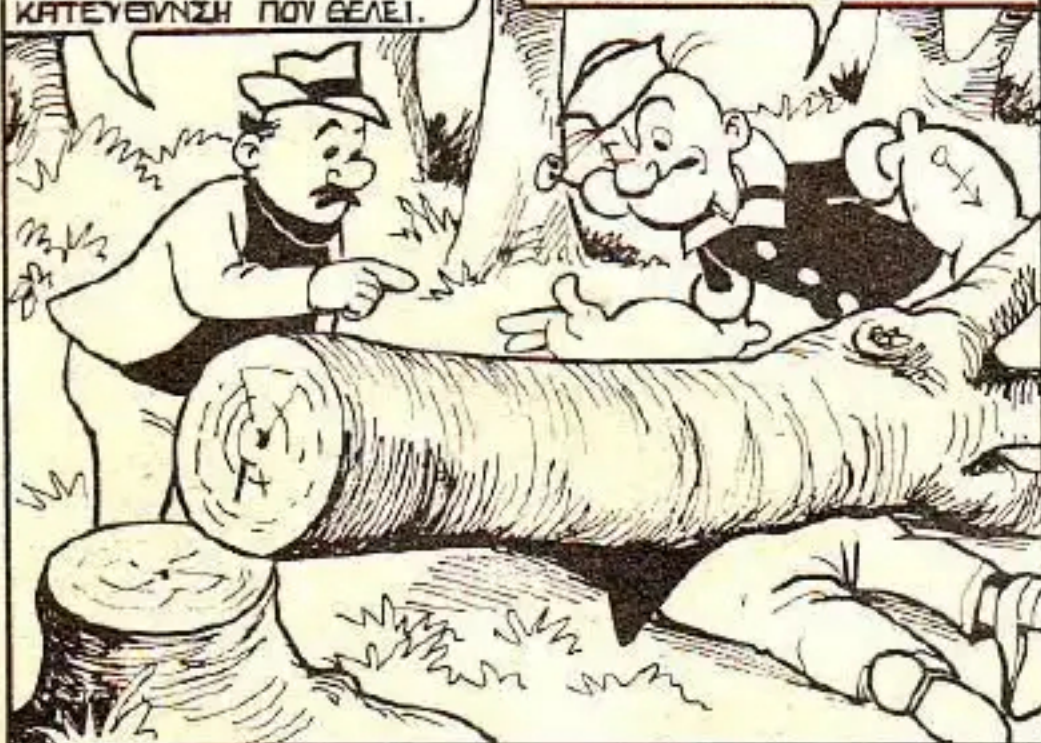
ΣΙΓΟΥΡΑ ΚΑΠΟΙΟΣ ΕΡΡΕΞΕ ΕΠΙΤΗΔΕΣ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΕΛΑΝΟ ΤΟΥ...

Ο ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΚΟΙΜΕΣΤΑΝ ΒΡΑΒΕΙΑ ΟΤΑΝ ΤΟΝ ΠΛΑΚΩΣΕ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ.

ΜΠΟΡΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΡΙΞΗ ΕΝΑ ΔΕΝΤΡΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ.

ΘΑ ΡΕΣΤΑΞΟ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΥ!

ΤΡΙΑ ΑΤΟΜΑ ΑΠΟΤΕΛΟΥΣΑΝ ΤΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ. Ο ΝΙΚΟΣ ΑΡΝΗΤΑΙ ΟΤΙ ΕΚΩΣΕ ΑΥΤΟΣ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ.

ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΔΕΝ ΒΡΙΖΚΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΛΕΥΡΑ ΠΟΥ ΚΟΒΕ ΕΓΩ.

ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΙΠΟΤΑ...

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ, Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΑΡΝΗΤΑΙ ΚΙ ΑΥΤΟΣ ΟΤΙ ΕΧΕΙ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΑΤΥΧΗΜΑ...

ΩΣΤΕ ΔΕΝ ΑΚΟΥΣΙΑΤΕ ΤΙΠΟΤΑ?..

ΤΙΠΟΤΑ!... ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟ Ν' ΑΚΟΥΞΟ ΜΕ ΤΟΝ ΘΟΡΥΒΟ!..

Ο ΤΡΙΤΟΣ, Ο ΚΩΣΤΑΣ ΛΕΕΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΒΩΟΣ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΑΙΣΧΟΛΕΙΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΩΝ ΔΕΝΤΡΩΝ.

ΣΙΓΟΥΡΑ ΔΕΝ ΘΑ ΞΕΡΕΤΕ ΤΙΠΟΤΑ!..

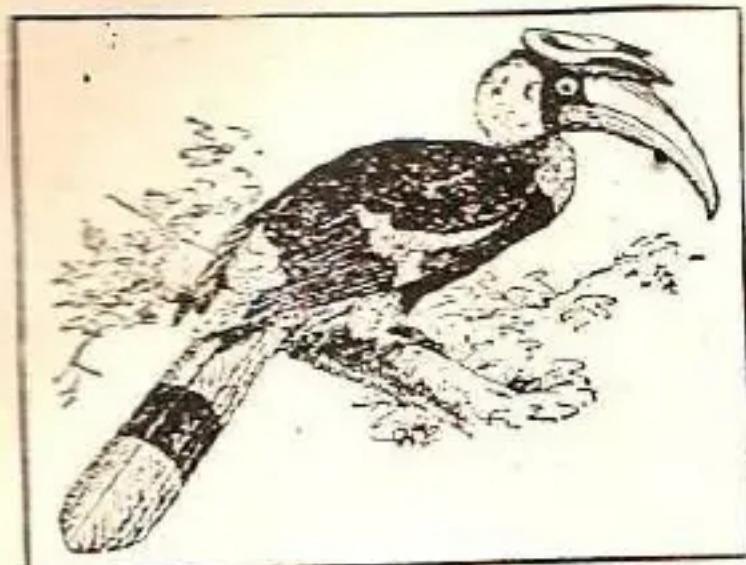

ΒΕΒΑΙΩΣ! ΕΓΩ ΜΟΝΟΝ ΚΟΒΩ ΤΑ ΚΛΑΔΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΜΜΕΝΑ ΔΕΝΤΡΑ.

ΣΙΓΟΥΡΑ ΚΑΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΝΟΧΟΣ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ?..

Περίεργα του κόσμου

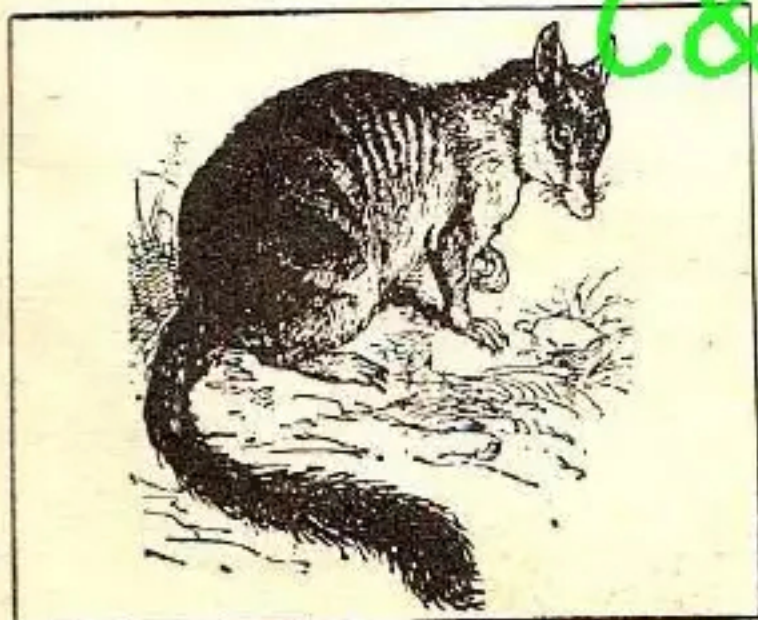
'Απίθανα...

Ο καλός είναι ένα παράξενο πουλί που ζει στα τροπικά μέρη της 'Αφρικής και της 'Ασίας και στη Μαλαισία. Έχει πάρα πολύ μεγάλο ράμφος και στο κεφάλι φέρει ένα είδος κεράτινου κράνους. Για το μεγάλο του ράμφος το ονομάζουν και «ρινόκερω». Το άρσενικό έχει την παράξενη συνήθεια κατά τη διάρκεια της επώασης και του μεγαλώματος των μικρών να περιορίζει το θηλυκό κλείνοντας τη φωλιά και αφήνοντας μόνο ένα μικρό άνοιγμα όσο χρειάζεται για να περνάει το ράμφος όταν φέρνει τροφή.

★ ΣΤΗΝ 'Ιλιάδα αναφέρεται ένας ήρωας, ο Στέντωρ, που η δύναμη της φωνής του ήταν ίση με τις φωνές πενήντα ατόμων. Γι' αυτό και σήμερα ακόμη λέμε για κάποιον που έχει δυνατή φωνή ότι έχει «στεντόρια φωνή».

★ Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ Φλωρίδα των ΗΠΑ πήρε το όνομά της από τις λέξεις Pascua Florida που στα Ισπανικά σημαίνουν «άνθισμένο Πάσχα» και που αντιστοιχεί με την δική μας Κυριακή των Βαΐων. Αυτό έγινε γιατί η Φλωρίδα κατελήφθη από τους 'Ισπανούς την Κυριακή των Βαΐων του 1513.

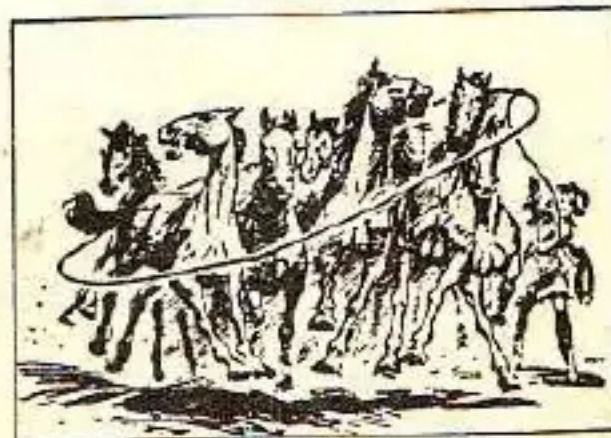
● Το 1887 βραβεύτηκε στην 'Αγγλία μία συσκευή που τοποθετούμενη στο κεφάλι, κάτω από το καπέλλο, επέτρεπε στους ευγενείς να χαιρετήσουν μία κυρία, ακόμα και όταν δεν είχαν κανένα από τα δύο τους χέρια ελεύθερα.

● Ός πιο πλούσια οικογένεια της 'Αμερικής θεωρείται η οικογένεια των Λαίικς της Φλωρίδος. Και τα 83 μέλη της έχουν το καθένα κτήματα και χρηματική περιουσία που ξεπερνά τα πέντε εκατομμύρια δολάρια.

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ συνεστίαση της ιστορίας έγινε στην 'Αμερική, το 1961. Επρόκειτο για την ετήσια συνέλευση των μετόχων της τηλεφωνικής εταιρίας των 'Ην. Πολιτειών «Μπέλ», που ανέρχοντο σε 2.250.000. Παρετέθη τότε γεύμα, στο οποίο παρακάθησαν 20.000 άτομα. Τον επόμενο χρόνο, που η συνέλευση έγινε χωρίς να παρευθύνετο επίσημο γεύμα, οι συγκεντρωθέντες μέτοχοι ανήλθαν μόνο σε 3.200.

● Η Λουίσιλ Μούλχας είναι το διασημότερο κάου γκέρλ της 'Αμερικής. Είναι τόσο η επιδεξιότηης της στον χειρισμό του λάσσο, ώστε κατορθώνει να συλλάβει μ' αυτό καθάλλα στο αλογό της και το πιο γρήγορο άγριο αλογό. Μία φορά μάλιστα κατέρριψε όλα τα ρεκόρ συλλαμβάνοντας οκτώ αλογα μαζί.

● Ο μυρμηκόβιος είναι ένα από τα ωραιότερα ζώα της φύσεως και ζει στην Αυστραλία. Έχει μέγεθος 25 εκ. εκτός από την ουρά του που είναι μακριά όσο και το υπόλοιπο σώμα του. Πήρε το όνομά του από τα μυρμήγκια με τα οποία τρέφεται και τα οποία πιάνει με τη βοήθεια της γλώσσας του που είναι σκεπασμένη με μία κολλώδη ουσία.

★ Η ΦΑΛΛΙΝΑ ανεβαίνει στην επιφάνεια του νερού κάθε 15 λεπτά της ώρας για να αναπνεύσει.

ΠΟΠΑΪ Ο ΝΑΥΤΗΣ

ΜΟΝΟΦΘΑΛΜΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ

ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΑ-
ΜΕ, ΟΛΙΒ! ΔΕΝ
ΜΠΟΡΕΙ ΤΩΡΑ ΠΙΑ
Ο ΜΠΡΟΥΤΟ ΝΑ ΦΤΑ-
ΣΗ ΠΡΩΤΟΣ ΣΤΟ ΘΑΜ-
ΜΕΝΟ ΘΗΣΑΥΡΟ ΤΩΝ
ΠΕΙΡΑΤΩΝ! ΑΡΩ! ΑΡΩ!

ΧΑΡΤΗΣ
ΘΗΣΑΥΡΟΥ

ΚΙ' ΟΥΤΕ ΘΑ ΔΗ ΠΟΤΕ
ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΧΑΡΤΗ
ΤΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ!
ΘΑΥΜΑ!

ΠΟΠΑΪ!
ΕΝΑ ΘΑΛΑΣ-
ΣΙΟ ΤΕΡΑΣ!

ΑΡΩ! ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ
ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΤΕΡΑΤΑ.

C&M

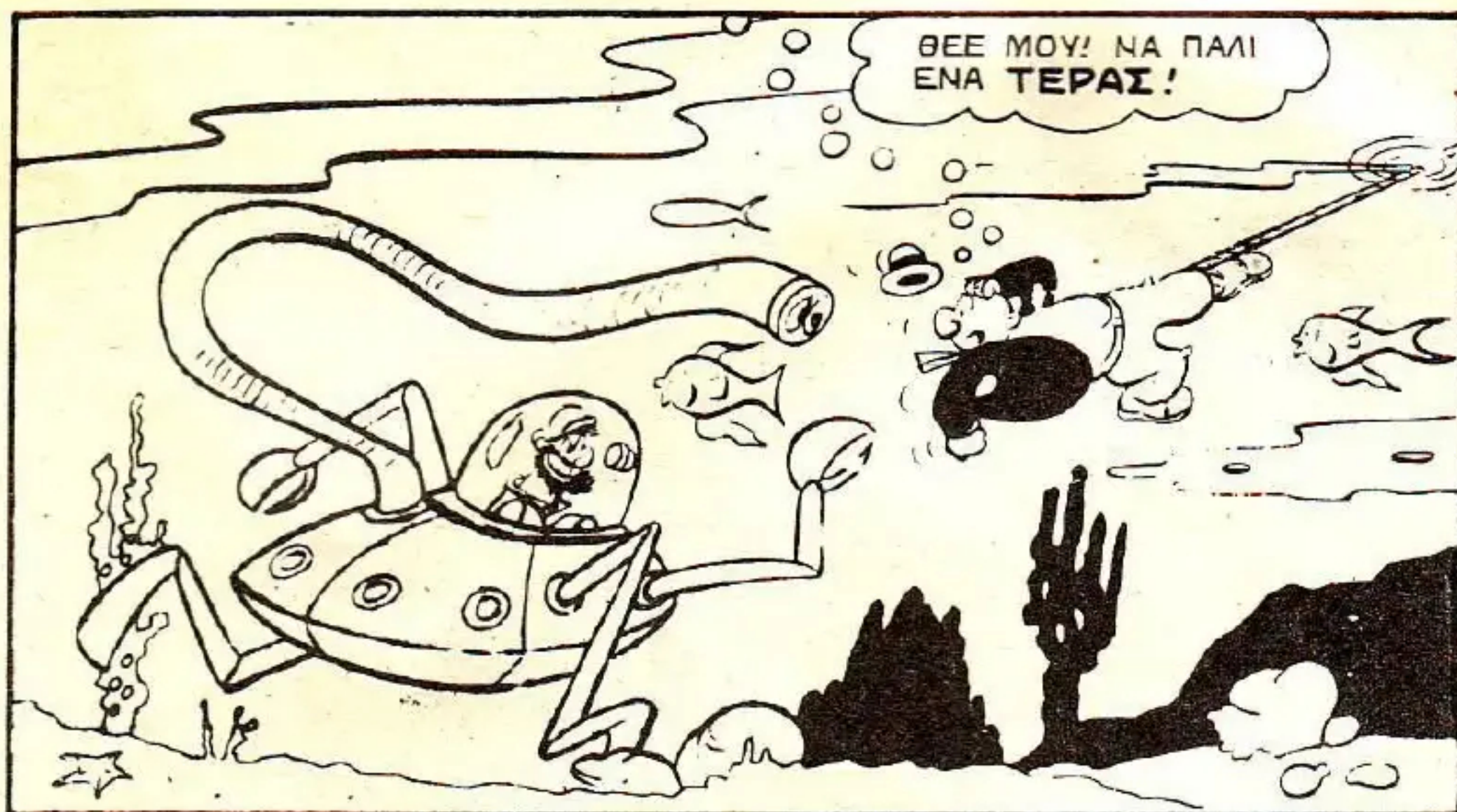
ΧΑΡΤΗΣ
ΘΗΣΑΥΡΟΥ

ΑΥΤΗ ΤΗ ΦΟΡΑ, ΘΑ ΤΟΥ ΤΗ ΣΚΑΣΟΥΜΕ
ΤΟΥ ΜΠΡΟΥΤΟ! ΟΥΤΕ ΘΑ ΤΟΝ
ΥΔΗ ΤΟ ΘΗΣΑΥΡΟ!

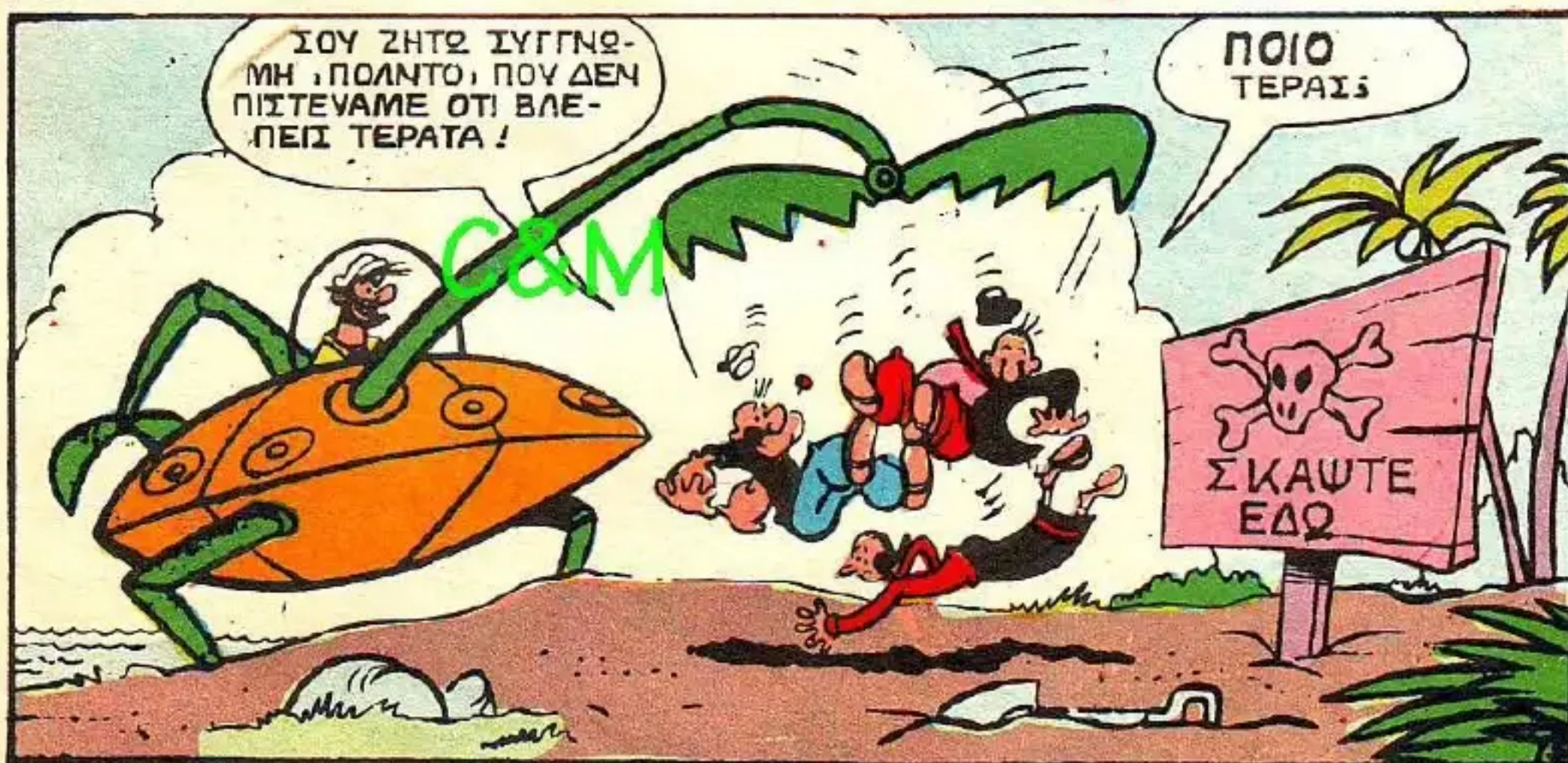
ΕΧΕΙΣ ΔΙΚΙΟ,
ΟΛΙΒ! ΔΕΝ
ΘΑ ΔΗ ΠΟΤΕ
ΠΩΝ ΕΙΝΑΙ!

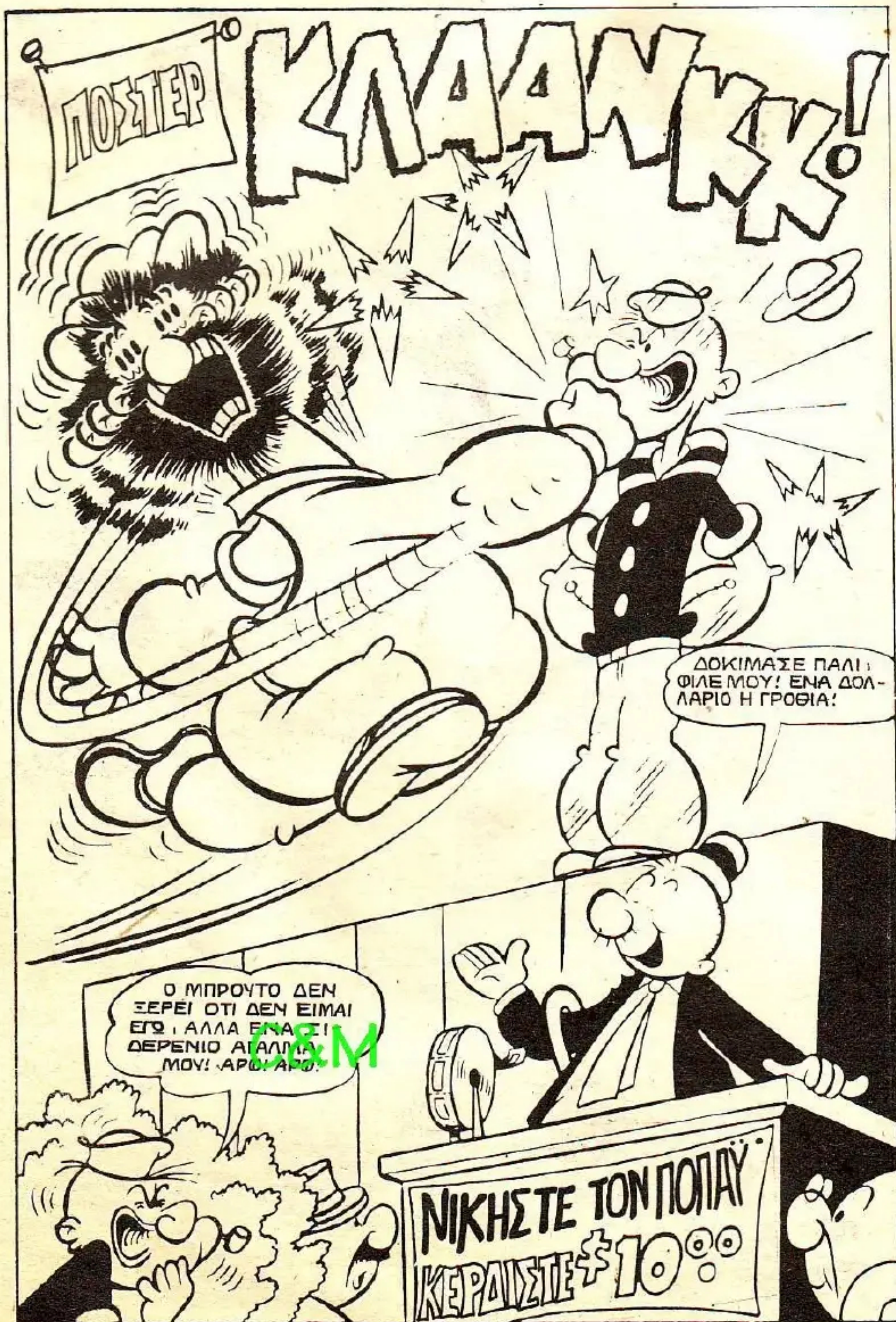

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ.. * * *

'Αληθινά!

Ο περίφημος Λευκός Οίκος της Ουάσιγκτον είναι έδρα του εκάστοτε προέδρου των ΗΠΑ. Τον θεμέλιο λίθο τόν έθεσε τὸ 1792 ὁ Γεώργιος Ουάσιγκτον τὸ ἄγαλμα τοῦ ὁποῖου εἶναι στημένο ἀπέναντι ἀπὸ τὸ οἰκοδόμημα αὐτό.

Τὸ «μπικλίνιουμ» τῶν ἀρχαίων Ρωμαίων ἦταν ἓνα διπλὸ κρεβάτι πού χρησιμοποιούσαν οἱ Ρωμαῖοι ἀριστοκράτες γιὰ νά... τρώνε, ἐπειδὴ πολλές φορές βαριόντουσαν νὰ σηκωθοῦν!

★ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ἔγινε πρωτεύουσα τῆς Γαλλίας τὸν 10ο αἰῶνα ἀπὸ τὸν βασιλιά Οὐγο Καπέτο.

★ ΣΕ ΠΟΛΛΕΣ χώρες τοῦ κόσμου ἀπὸ τὰ φύκια κατασκευάζουν πολὺ καλῆς ποιότητος λιπάσματα.

★ ΣΤΗΝ ἐβραϊκὴ γλῶσσα ἡ λέξη «Φαρισαῖος» σημαίνει: εὐσεβής.

★ Η ΛΞΗ «σιλουέττα» πήρε τὸ ὄνομά της ἀπὸ τὸν Γάλλο ὑπουργὸ οἰκονομικῶν Στέφανο ντε Σιλουέτ (1709 - 67) πού ἐπέβαλε αὐστηρὲς οικονομίες στὸ γαλλικὸ κράτος, ὥστε τὰ ὀνόματά του νὰ γίνῃ συνώνυμο μὲ κάθε τι τὸ λεπτὸ καὶ ἱσχνό.

★ Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΗ πρωτεύουσα τῆς Περσίας ἦταν οἱ Πασαργάδες.

Τὸ 1952 ἡ Ποδοσφαιρικὴ Ὀμοσπονδία τῶν Ἰγδιῶν ἀποφάσισε ὅτι ἀπὸ τὸ 1955 ὅλα τὰ ποδοσφαιρικὰ μάτς θὰ διεξήγοντο ἀπὸ παίκτες, πού θὰ φοροῦσαν ἀπαραιτήτως ποδοσφαιρικὰ παπούτσια. Οἱ παίκτες δέχτηκαν μὲ μεγάλη δυσαρέσκεια τὴν ἀπόφαση, γιὰτὶ μέχρι τότε ἔπαιζαν σ' ὅλα τὰ μάτς... ξυπόλητοι.

... Τὰ ποδήλατα ἔκαναν τὴν πρώτη τους ἐμφάνισι τὸ ἔτος 1819.

... Οἱ γῦπες πετοῦν μὲ ταχύτητα ἑκατὸ περίπου μιλίων τὴν ὥρα.

... Ὑπολογίζεται ὅτι σ' ὅλο τὸν κόσμο μιλοῦνται περίπου 3046 γλῶσσες.

... Τὸ ἀρχαιότερο λεξικὸ ἐξεδόθη στὴν Κίνα τὸ 1100 π.Χ.

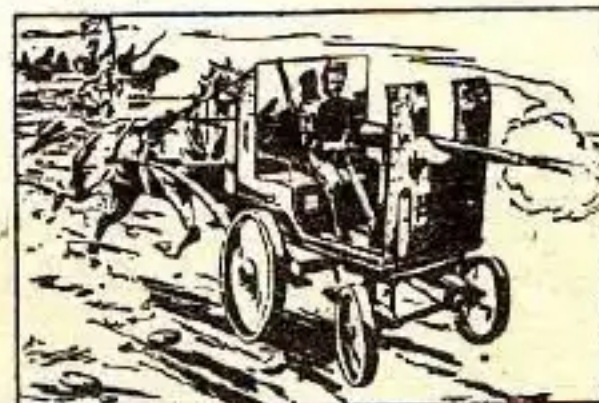
... Μέσα σὲ κάθε δέντρο ὑπολογίζεται ὅτι ὑπάρχουν ἓνα ἑκατομμύριο ἐντόμων.

... Κάθε τόννος θαλασσίου νεροῦ περιέχει καὶ ἓνα κόκαλο καθαροῦ χρυσοῦ.

... Τὰ καλύτερα καὶ ἀκριβέστερα ἀρώματα παράγονται ἀπὸ χυμοὺς τῶν καρυδιῶν.

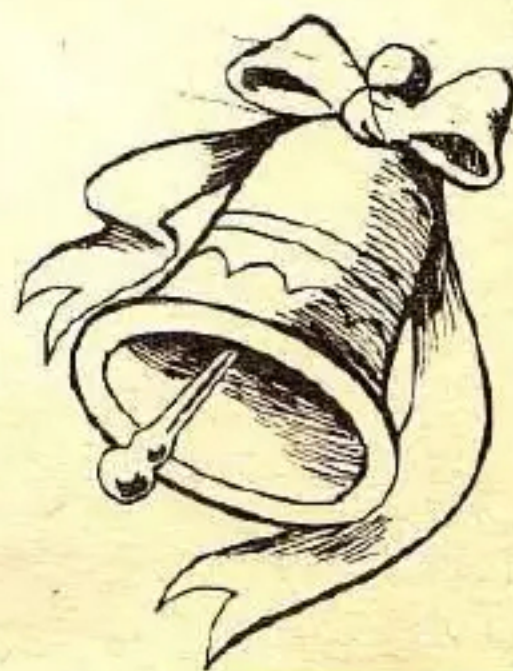
Ο ἰκτύος μὲ τὸ ἄσπρο σπῆθος, πολὺ πιο μεγαλόσωμος ἀπὸ τὸν κοινὸ ἰκτύο, εἶναι πολὺγαμος. Διαλέγει δυὸ ἢ καὶ τρεῖς συμβίες καὶ ἀφοῦ τὶς βοηθήσει νὰ φτιάξουν τὴ φωλιά τους, ἡ καθεμιά χωριστά, τὶς περιβάλλει μὲ τὸ ἴδιο ἐνδιαφέρον καὶ στοργή, χωρὶς καμμιά διάκρισι ἢ προτίμησι.

Τὸ 1904 κατασκευάστηκε στὴ Ρωσία τὸ πρῶτο τεθωρακισμένο ὄχημα μάχης. Ἦταν ἓνα τετράτροχο ὄχημα μὲ ἓνα κανόνι, ὃ χειριστὴς τοῦ ὁποῖου προστατευόταν ἀπὸ μιά θωράκιση. Τὸ ὄχημα τὸ ἐσπρωχνε ἓνα ἄλλο, ζευγμένο στὸ πίσω μέρος, τὸ ὁποῖο προφύλασσε μιά δευτέρη θωράκιση. Ὁ χειριστὴς εἶχε μπροστά του κι' ἓνα τιμόνι, μὲ τὸ ὁποῖο κατ'ὀρθον τὸ ὄχημα.

■ ΣΤΗ ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΗ Κολοῦμπια ἓνας παπαγάλος ζεῖ σὲ μιὰ πολυτελὴ βίλλα ἔχοντας ἓναν Κινέζο ὑπηρετὴ γιὰ νὰ τὸν περιποιῇται. Τὴ βίλλα καὶ τὸν ὑπηρετὴ ὁ παπαγάλος τοὺς κληρονόμησε ἀπὸ τὴν κυρία του πού πέθανε ἔδω καὶ λίγα χρόνια!

■ Οἱ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ μιᾶς μεγάλης τράπεζας τοῦ Λονδίνου παρακάλεσαν τὴν κυρία Κάτυ Μαύντι ν' ἀποφεύγῃ νὰ πηγαίνει ἢ ἴδια στὴν τράπεζα. Ὅταν χρειάζεται κάτι, νὰ τηλεφωνῇ γιὰ νὰ πηγαίνει.

ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ ΤΩΝ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ

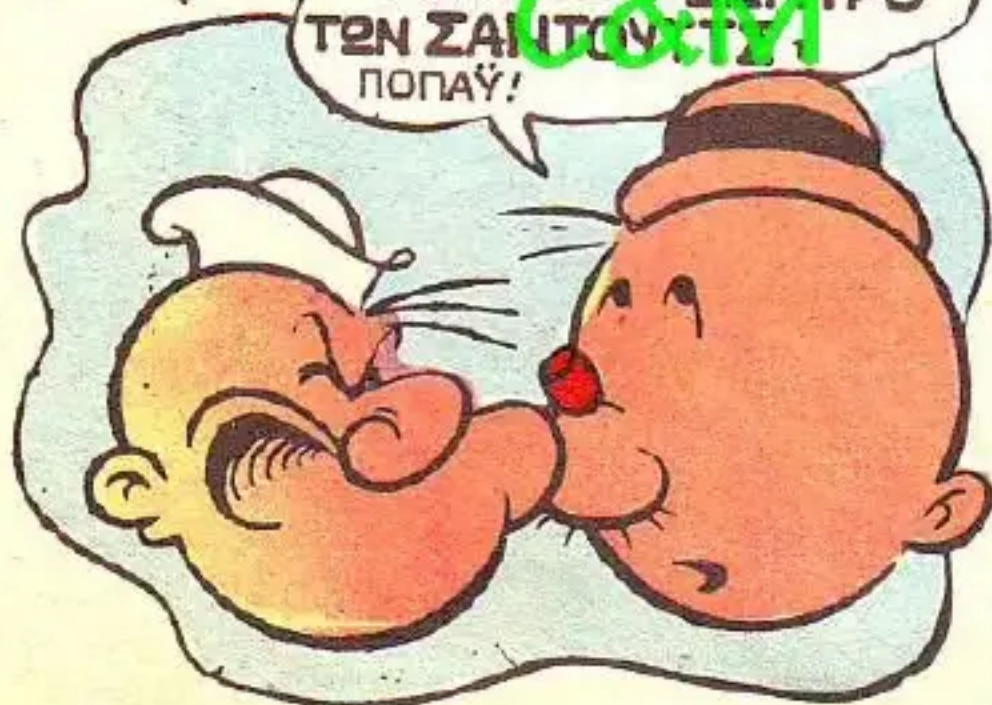

ΟΠΟΥ ΝΑΝΑΪ ΘΑ ΦΑΝΗ
ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ!
ΝΤΑ - ΝΤΑ - ΝΤΑΜ - ΝΤΑΜ!
ΤΙ ΘΡΑΙΑ! ΤΙ ΚΑΛΑ!
ΟΠΟΥ ΝΑΝΑ ΘΑ
ΦΑΝΗ...

ΓΙΑΤΙ ΚΑΘΕΣΑΙ ΕΔΩ,
ΜΕ ΜΙΑ ΠΕΤΣΙΕΤΑ ΣΤΟ
ΛΙΜΟ, ΠΟΛΝΤΟΣ

ΜΗ ΣΤΕ-
ΚΕΙΣΑΙ ΠΟΛΥ
ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΔΕΝΤΡΟ
ΤΩΝ ΣΑΝΤΟΥΙΤΣ!
ΠΟΠΑΪ!

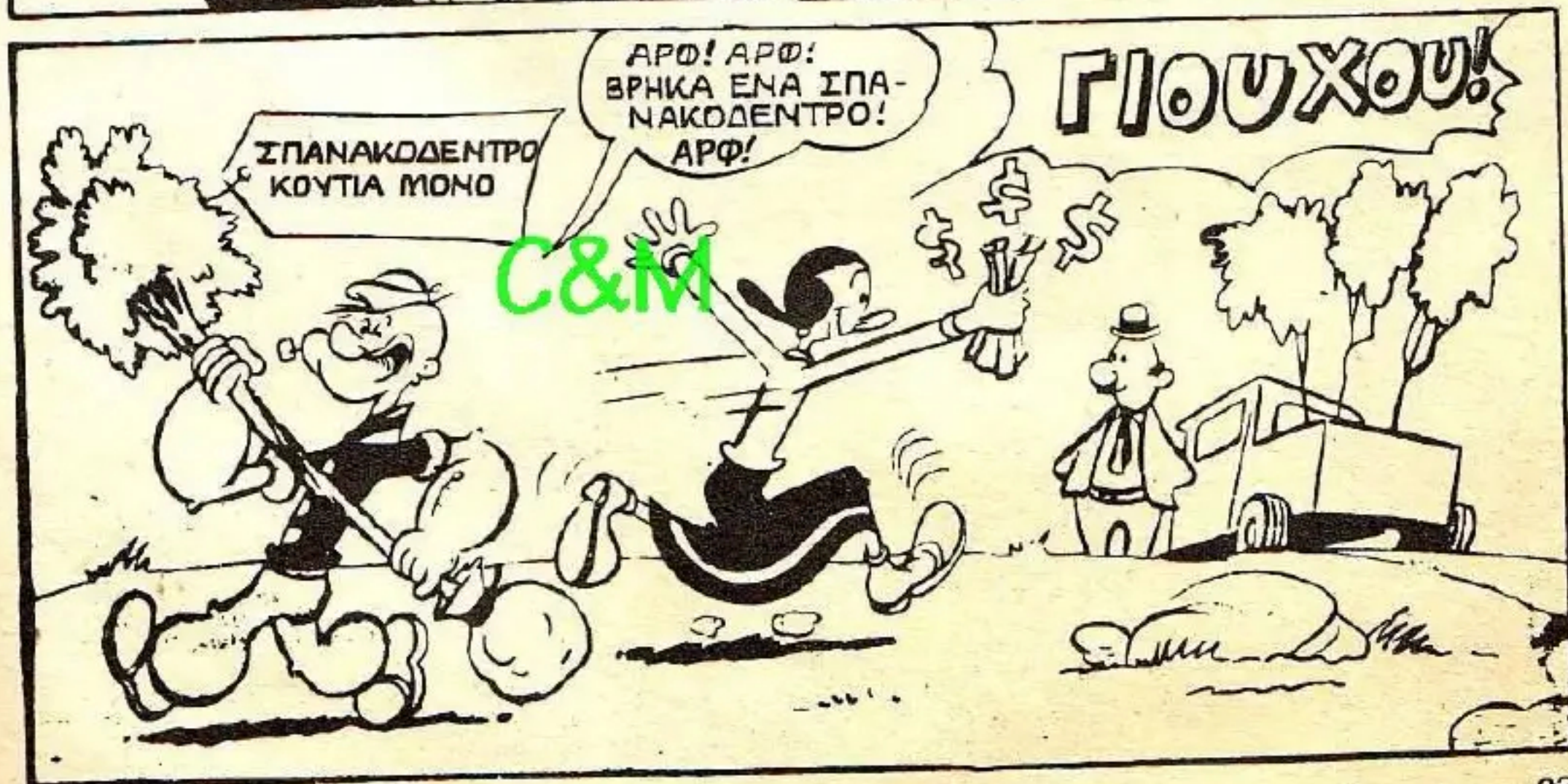
ΕΓΩ, Ο ΠΟΛΝΤΟΣ Ο ΣΑΝΤΟΥΙ-
ΤΣΑΚΙΑΣ, ΕΙΜΑΙ Ο ΜΟΝΑ-
ΔΙΚΟΣ ΚΑΙ ΑΔΙΑΦΙΛΟΝΙΚΗ-
ΤΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΜΟ-
ΝΟΥ ΔΕΝΤΡΟΥ ΤΩΝ ΣΑΝ-
ΤΟΥΙΤΣ!

ΑΡΩ!
ΑΡΩ!

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

ΜΑΪΟΣ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

ΙΟΥΝΙΟΣ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

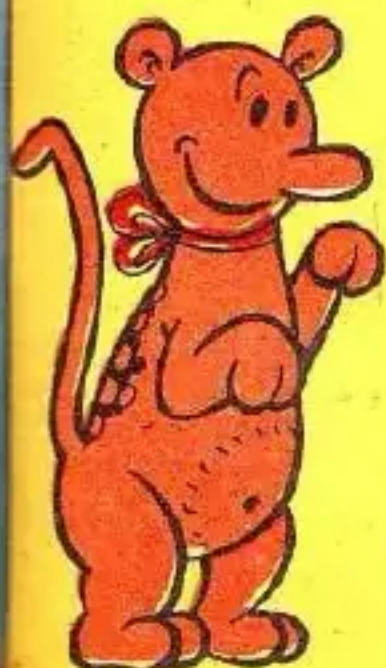
ΜΑΡΤΙΟΣ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	25	26	27
28	29	30	31			

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

ΙΟΥΛΙΟΣ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

C&M

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	25	26	27
28	29	30				

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	25	26	27
28	29	30				

Οι κομμώσεις

Βλέποντας τὰ διάφορα χτενίσματα τῶν γυναικῶν, τὶς χιλιάδες τῶν κομμωτηρίων ποὺ ὑπάρχουν καὶ τὶς ἐκθέσεις καὶ ἐπιδείξεις κομμωτικῆς μόδας ποὺ γίνονται κάθε τόσο, νομίζουμε πὼς ἡ κομμωτική εἶναι ἓνα... φρούτο τοῦ 20οῦ αἰῶνα. Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶναι σωστό. Ἀπὸ ὅσα τουλάχιστο γνωρίζουμε ἀπὸ τὴν ἱστορία, οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ τὰ πολὺ ἀρχαῖα χρόνια φρόντιζαν γιὰ τὰ μαλλιά τους ἴσως πολὺ περισσότερο ἀπ' ὅσο τὰ φροντίζουμε σήμερα.

Οἱ Χαλδαῖοι, Ἀσσύριοι καὶ Βαβυλώνιοι ξύριζαν τελείως τὸ κεφάλι τους, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς εὐγενεῖς καὶ τοὺς πολεμιστὲς ποὺ ἄφηναν μακρὰ μαλλιά. Στὴν ἀρχαία Αἴγυπτο οἱ ἅπλοι ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ καὶ οἱ σκλάβοι ξύριζαν τὸ κεφάλι τους, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι τῶν ἀνωτέρων τάξεων καθὼς καὶ οἱ γυναῖκες φοροῦσαν ὠραιότατες περούκες, δείγματα τῶν ὁποίων φυλάσσονται σήμερα σὲ διάφορα μουσεῖα. Οἱ Ἑβραῖοι ἄφηναν μακρὰ μαλλιά. Ἐνας νόμος τους τιμωροῦσε αὐστηρὰ τὸ κόψιμό τους.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔδειχναν ἰδιαίτερη φροντίδα γιὰ τὰ μαλλιά τους. Ἀπὸ τὰ ἀγάλματα ποὺ σώζονται φαίνεται ὅτι μεγάλο ἐνδιαφέρον ἔδειχναν τόσο οἱ ἄνδρες ὅσο καὶ οἱ γυναῖκες. Μετὰ τοὺς περσικοὺς πολέμους οἱ ἄνδρες ἄρχισαν νὰ τὰ κόβουν κοντὰ γιὰ νὰ μὴν τοὺς ἐμποδίζουν στὶς ἀσκήσεις.

Οἱ Ρωμαῖοι καὶ οἱ Ἑτροῦσκοι διατήρησαν τὰ ἴδια χτενίσματα μὲ τοὺς Ἕλληνες. Ἀργότερα, κατὰ τὰ χρόνια τῆς ἀκμῆς τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, ἄρχισε ἡ μόδα τῶν «ποστῆς». Μετὰ τὴν κατάληψη τῆς Γαλατίας ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους, οἱ Ρωμαῖες ξετρελλάθηκαν μὲ τὰ κοκκινόξανθα μαλλιά τῶν Γαλατῶν καὶ φέλησαν νὰ τοὺς μοιάσουν. Τεράστια χρηματικὰ ποσὰ διατέθηκαν γιὰ τὴν εἰσαγωγή ξανθῶν καὶ κόκκινων μαλλιῶν ἀπὸ τὴ Γαλατία στὴ Ρώμη. Ἡ μόδα αὕτη κράτησε μέχρι τὸ 672, ὅποτε μιὰ ἐκκλησιαστικὴ διαταγὴ ἀπαγόρευσε τὶς γυναῖκες νὰ χρησιμοποιοῦν ξένα μαλλιά, σὰν προσβολὴ πρὸς τὸ θεό. Κατὰ τὰ χρόνια τοῦ μεσαῖωνα, τῆς Ἀναγεννήσεως καὶ μέχρι τὰ μέσα τοῦ 17ου αἰῶνα χρησιμοποιήθηκαν πολλοὶ τρόποι χτενίσματος, καθόλου ὅμως ποστῆς. Τὰ ποστῆς ἐμφανίζονται τὸ δεύτερο ἡμῖς τοῦ 17ου αἰῶνα καὶ συγκεκριμένα τὸ 1656 ὅποτε ὁ Λουδοβίκος 14ος ἔδρευε τὴν πρώτη συντεχνία περικοποιῶν ποὺ ἀριθμοῦσε 200 περίπου μέλη. Τὸν 18ο αἰῶνα σ' ὁλόκληρη τότε τὴν Εὐρώπῃ τὰ μαῦρα μαλλιά δὲν ἔχαιραν μεγάλης ἐκτιμήσεως γι' αὐτὸ καὶ οἱ γυναῖκες τὰ ἔβαφαν ξανθὰ ἢ κόκκινα. Μὲ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων οἱ κομμωτὲς ποὺ ἄρχισαν νὰ ξεφτυρώνουν, δημιούργησαν πλῆθος χτενισμάτων πολλὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα θύμιζαν... ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια. Ἐδῶ σημειώνουμε τὰ χτενίσματα «αφρεγάτα», «μαργαρίτα», «σκυλίσιο»(!), «δούρτσα» (τὸ σημερινὸ ἀμερικανικό), ποὺ ἦταν πολὺ τῆς μόδας τὸν 18ο καὶ 19ο αἰῶνα. Παρακάτω σᾶς δίνουμε μερικὰ δείγματα τῶν κυριωτέρων χτενισμάτων ἀνὰ τοὺς αἰῶνες.

Παποδες Ν. Γουϊνέα Χαλδαϊκὸ

Ἀσσυριακὸ

Αἰγυπτιακὸ

Ἀρχαῖο ἐλληνικὸ

Ρωμαϊκὸ

Γαλατικὸ

Ἐπὶ Καρλομάγνου

Μεσαιῶν

1400

1550

«Α λα Φρεγκάτ»

1760

1630

1670

1750

1780

1790

1800

1820

1850

1860

1870

«Σκυλίσιο»
1880

1890

1895

1900

«Βούρτσα»

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ

ΦΙΔΙΩΝ

Πολλά χρόνια πριν, στη Ήρημο της Αριζόνας καίσε ώριμέ-
να μέρη του Νέου Μεξικού ζούσε μία φυλή Έρυθροδέρμων
γνωστή ως οι Χόπι ή οι Ινδιάνοι Πουέμπλο, που κάθε χρόνο
έκτελούσαν έναν παράξενο χορό αφιερωμένο στο θεό της
βροχής και του ζητούσαν να τους σταλεί το ζωογόνο νερό.
Αυτός ο χορός κρατούσε πάνω από μία εβδομάδα και για άρ-
κετές μέρες πριν οι άνθρωποι της φυλής που θεωρούντο σε-
βαστοί έψαχναν για φιδιά. Μάζευαν όσα φιδιά μπορούσαν
και τα κρατούσαν ζωντανά μέσα σε μικρά πήλινα δοχεία μέ-
χρι που άρχιζε η τελετή.

Κατά την διάρκεια του χορού έφελναν ειδικές προσευχές,
που απευθύνονταν στο θεό τους, της βροχής και του ζη-
τούσαν την βοήθεια και την προστασία του, αλλά το πιο
θεαματικό μέρος ήταν το φινάλε. Δεν ήταν όμως μόνο θεα-
ματικό αλλά και πολύ επικίνδυνο.

Κάθε χορό τον έκτελούσαν βασικά δύο άτομα. Ο ένας ή-
ταν βασικά και ο χορευτής. Έκανε διαφόρους βηματισμούς
αργούς και γρήγορους κρατώντας ένα φίδι στο χέρι. ενώ ο
άλλος χορευτής κρατούσε ένα ειδικό μαστίγιο φτιαγμένο
από μικρά φτερά. Κι αυτό το μαστίγιο από τα φτερά έσω-
ζε ουσιαστικά τη ζωή του χορευτή, γιατί καθώς η μουσι-
κή έφτανε στο αποκορύφωμα της ο χορευτής που κρατού-
σε το φίδι, το έβραζε ανάμεσα στα δόντια του και μόνο το
μαστίγιο από τα φτερά έμποδιζε, με μικρά κοψιμά χτυπή-
ματα, το έρπετό να καρφώσει τα δηλητηριώδη δόντια του
στο πρόσωπο του Χόπι χορευτή.

Πολλές φορές όμως πολλοί Χόπι έπεσαν θύματα αυτού του
χορού. Στα χρονικά της φυλής αναφέρονται με ιδιαίτερο
σεβασμό τα ονόματα εκείνων που πλήρωσαν με την ζωή τους
την λατρεία τους απέναντι στον θεό της βροχής. Τα θύμα-
τα αυτά, θάβονταν με ξεχωριστές τιμές και οι γεροντότε-
ροι διηγούντο τα κατορθώματα των θυμάτων χορευτών, με
κάθε λεπτομέρεια, κι ακόμα και παραστατικά στους νεώτε-
ρους.

Οι τάφοι αυτών των θυμάτων-χορευτών βρέσκονταν σε τι-
μητικές θέσεις και συχνά πάνω σ' αυτούς γίνονταν τελε-
τές και γιορτές. Με λίγα λόγια οι χορευτές που πέθαιναν
από δάγκωμα φιδιού ήταν οι ήρωες της φυλής.

Για να γίνει όμως και κανείς χορευτής του χορού των φιδιών
έπρεπε εκτός που ήταν απαραίτητο να ναι πολλοήμερος και να
τό λέει η καρδιά του, αλλά και να κάνει για πολύ καιρό προ-
τού λάβει μέρος σ' έναν τέτοιο χορό, επίσημα πρακτική εξά-
σκηση.

Μια δοκιμασία δάρρους

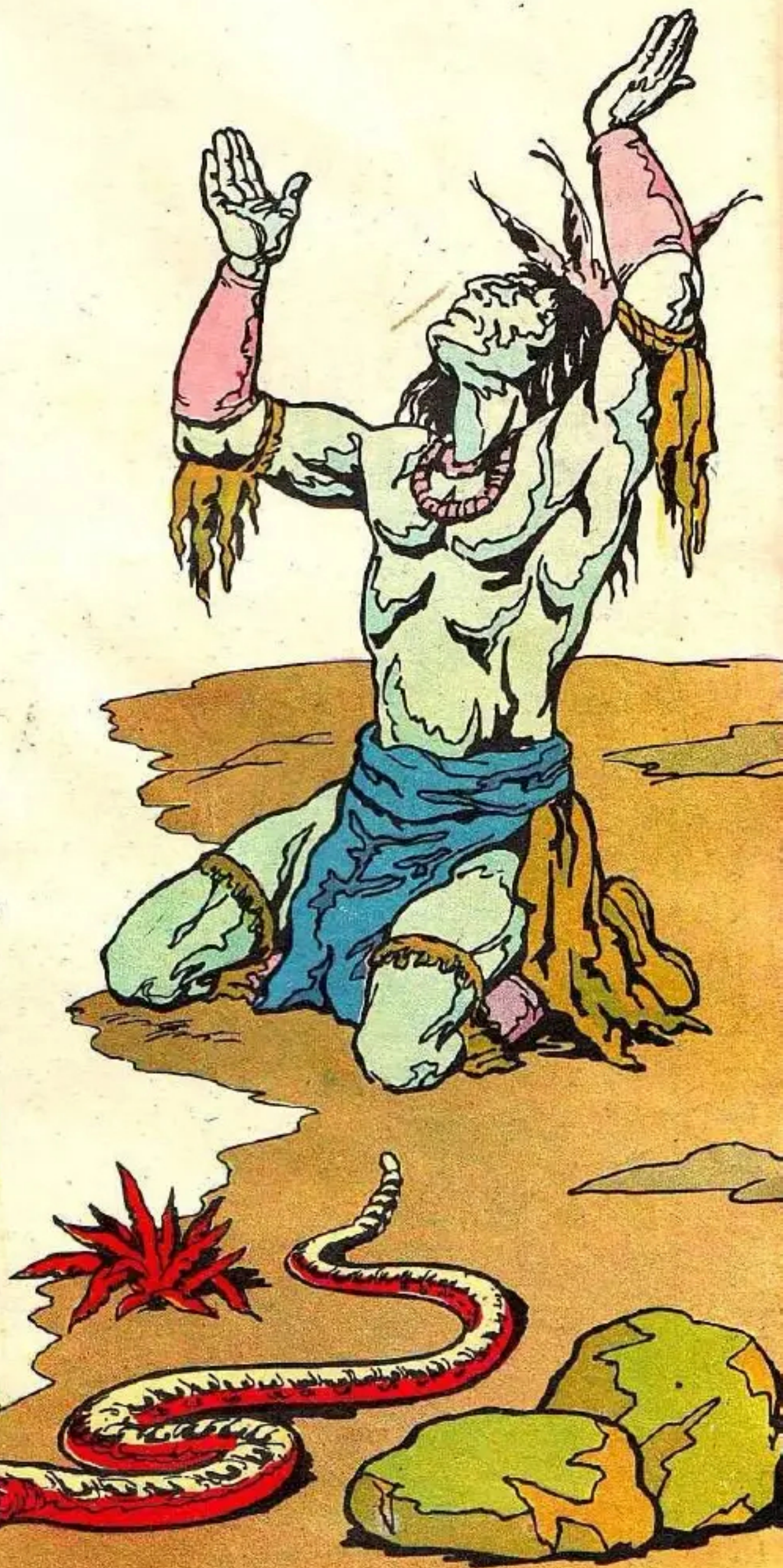
Οι πολεμιστές που έπαιρναν μέρος στο χορό των φιδιών άρχιζαν από πολύ νεαρή ηλικία να εξασκούνται σ' αυτόν, στην αρχή με ψεύτικα φιδιά ή ακίνδυνα κας μετά με αληθινά και επικίνδυνα έρπετά. Ήταν μεγάλη τιμή για έναν πολεμιστή να γίνη χορευτής στο χορό των φιδιών. Ο αρχηγός έπειδή πολλοί υποψήφιοι ήταν εκείνος που κανόνιζε ποιος τελικά θα γίνονταν ο μόνιμος χορευτής.

Ας δούμε όμως τώρα, τί γινόταν όταν τελείωνε ο χορός: Μόλις ο χορός έφτανε στο τέλος του, άφηναν τὰ φιδιά να γυρίσουν στην έρημο κι' οι χορευτές περίμεναν να δουν αν οι κινήσεις τους θα εύχαριστούσαν τόν θεό της βροχής. Αυτό κρατούσε για πολλές ώρες. Οι χορευτές κυνηγούσαν με ύπομονή τὰ φιδιά και τὰ παρακολουθούσαν χωρίς να τους ξεφεύγει καμιά κίνηση τους.

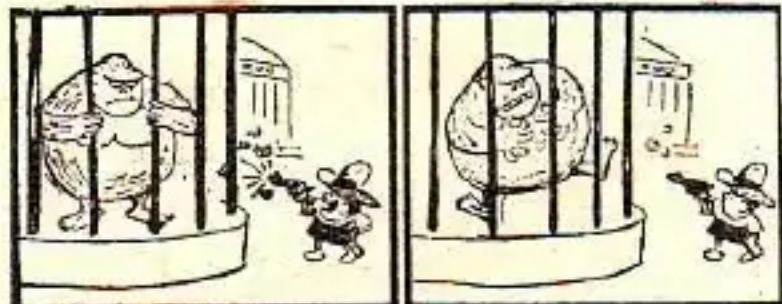
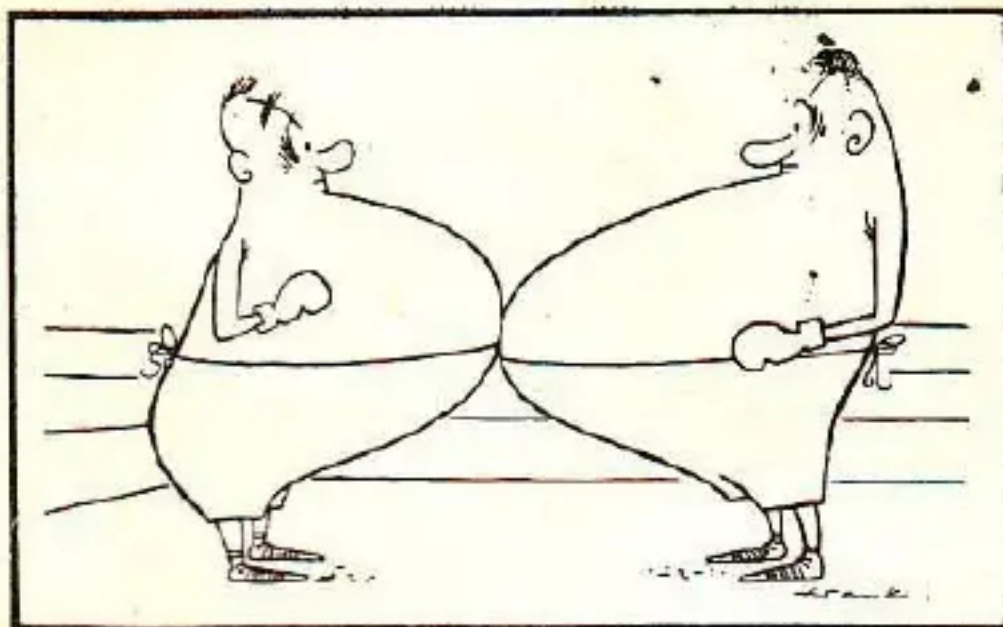
Κι' όταν αρχιζαν να πέφτουν οι κρυγες σταγόνες της βροχής, πάνω στα μακριά και στολισμένα με φτερά και χάντρες μαλλιά τους οι χορευτές του χορού των φιδιών, ντυμένοι ακόμα με τὰ έντυπωσιακά και χτυπητά κουστούμια τους, γονάτιζαν για να εύχαριστήσουν τόν θεό τους που τους είχε ανταμείψει μ' ένα τόσο μεγάλο δώρο-τῆς βροχής. Κι' εὐλόγηρη ή φυλή γονάριζε κι' εύχαριστούσε, όχι μόνο τόν θεό αλλά και τους χορευτές του χορού των φιδιών τους γενναίους αυτούς πολεμιστές που τόσο πρόθυμα είχαν διακινδυνεύσει τῆ ζωῆ τους, για να μπορέσει ή φυλή να ζήσει. Οι τοπικές αρχές, σήμερα, τόσο στην Άριζόνα, όσο και στο Νέο Μεξικό, αναβιώνουν τακτικά, για τουριστικούς σκοπούς τους χορούς των φιδιών με χορευτές Ίνδιάνους και απογόνους τῆς φυλῆς των Χόπι, που εξακαλοθούν ακόμα και τώρα να ζουν σε ειδικές περιοχές για Έρυθροδέρμους-τὰ Ίντιανς Ρεζερβέσιονς-όπως τὰ λένε οι Αμερικάνοι και σε μέρη που οι प्राγόνιοι τους, άρχισαν να εκτελούν πρὶν από πολλά χρόνια αυτούς τους χορούς.

Οι χοροί αυτοί συγκεντρώνουν πάντα, ένα μεγάλο πλήθος θεατῶν που φεύγουν πάντα καταγοητευμένοι. Ωρισμένοι φανατικοί συνεχιστές των εθίμων των Χόπι) επιχείρησαν στην αρχή αὐτῶν των τουριστικῶν χορῶν, να χορεύουν με αληθινά ή επικίνδυνα φιδιά, αλλά οι αρχές για να αποφύγουν τὰ ατύχημα τους ἀκαγόρευσαν.

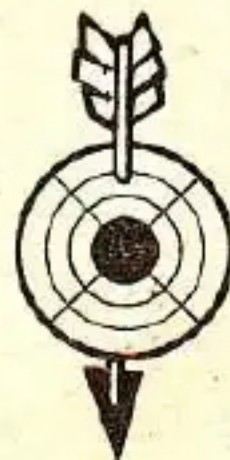
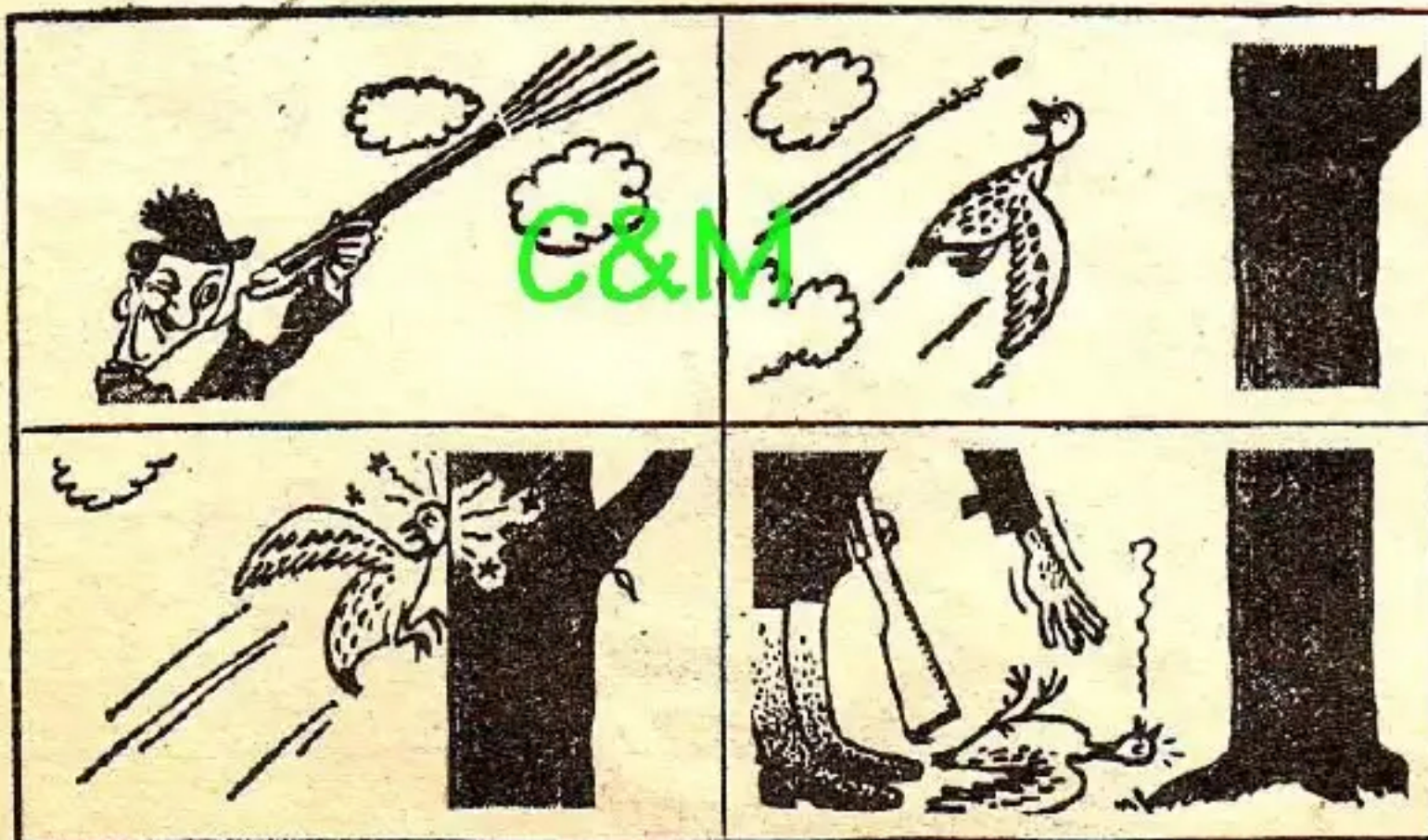
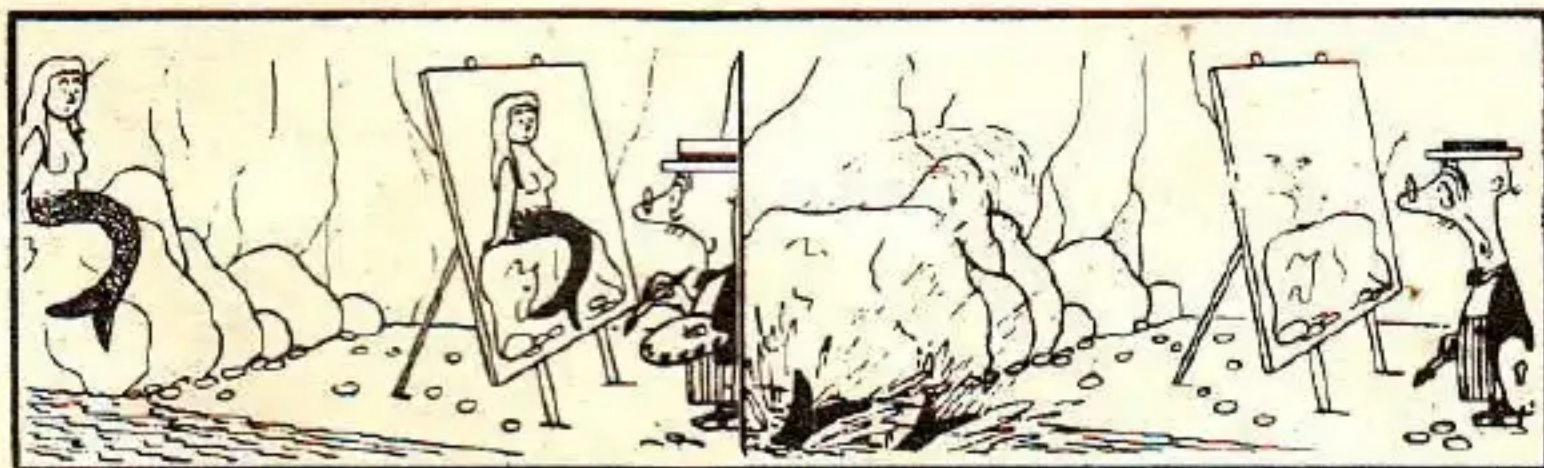
Βέβαια ακόμα και τώρα υπάρχουν "ἀγύρια" φανατισμένοι δηλαδή Έρυθροδέρμιοι, που επιδιώκονται κρυφά σ' αυτούς τους επικίνδυνους χορούς των φιδιών, αλλά ή πλειοψηφία των Χόπι έχει προσαρμοστή στη σημερινή μοντέρνα πραγματικότητα, γιατί ξέρει πως τὸ κράτος είναι εκείνο που μπορεί να ἐπιλύσει τὰ προβλήματα που δημιουργεί ή ἀνομβρία κι' όχι ο θεός τῆς βροχής.

Ζά δότη του ΠΟΠΑΪ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

* Ο Ναβουχοδονόσωρ *

Η πανίσχυρη Νινευή, «ἡ πόλις ἡ μεγάλη», ὅπως μᾶς λέει ἡ προφητεία τοῦ Ἰωνᾶ, ἔπεσε τὸ 612 π. Χ. Ἡ Νινευή ἦταν ἡ πρωτεύουσα τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Ἀσσυρίων. Τὰ τεῖχη τῆς ἦταν τὸ σύμβολο τῆς παντοκρατορίας τοῦ κράτους.

Ὅμως, ἡ μοῖρα τῶν αὐτοκρατοριῶν, εἶναι, νὰ καταλύωνται. Ἀργὰ ἢ γρήγορα. Καὶ εἶχε ἔρθει καὶ ἡ σειρά τῆς πτώσεως τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Ἀσσυρίων.

Ὁ στρατὸς τῶν Βαβυλωνίων καὶ τῶν συμμάχων τους Μήδων, κατέλαβε τὴν Νινευή καὶ ὅπως γινόταν πάντα σὲ τέτοιες περιστάσεις, τὴν μετέβαλε σὲ «καπνίζοντα» ἐρείπια μετὰ τὴν λεηλασία τῆς.

Ἐπὶ κεφαλῇ τῶν στρατευμάτων ποὺ κατέλαβαν τὴν Νινευή, ἦταν ὁ βασιλιάς τῆς Βαβυλώνας, Ναμποπολσσάρ. Τώρα ἦταν κοσμοκράτορας, σχεδόν, ἐκεῖνος. Εἶχε στήσει μιὰ ἀπέραντη καὶ πανίσχυρη αὐτοκρατορία, ποὺ δὲν θὰ κρατοῦσε, ὅμως, γιὰ πολὺ, ποὺ θ' ἀκολουθοῦσε τὴν μοῖρα τῶν ἄλλων.

Διάδοχος τοῦ Ναμποπολσσάρ, ἦταν ὁ γιὸς του Νεμπουχαντιζάρ, ὁ Ναβουχοδονόσωρ, ὅπως τὸν ξέρουμε ἐξελληνισμένα ἀπὸ τὴν μετάφρασι τῶν Ἑβδομήκοντα.

Γιὰ τὸν βασιλέα αὐτόν, τὸν Βαβυλωνίων, τὸν Ναβουχοδονόσωρα ἢ Νεμπουχαντιζάρ, ἀναφέρει πολλὰ ἡ Παλαιὰ Διαθήκη, γιατί, στὴ βασιλεία του, ἐγίναν πολλὰ, ποὺ ἔχουν σχέση μετὰ τὸ βασίλειο τοῦ Ἰούδα καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ.

ΚΑΘΩΣ ὅλα τὰ μικρὰ κράτη τῆς περιοχῆς, ἦταν τότε, οὐσιαστικά, ὑποτελῆ στοὺς Ἀσσυρίους, ἡ πτώσις τῆς Νινευῆ, χαιρετίσθηκε μὲ μεγάλο ἐνθουσιασμό ἀπὸ τοὺς ὑποδούλους γύρω λαοὺς.

Ἀλλά, πολὺ γρήγορα, οἱ Ἰουδαῖοι — ποὺ ἦσαν κι' αὐτοὶ ὑπόδουλοι τῶν Ἀσσυρίων — κατάλαβαν ὅτι δὲν εἶχε συμβῆ τίποτα τὸ οὐσιαστικό. Ἀπλῶς, εἶχαν ἀλλάξει «ἀφεντικό». Καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἐκεῖνης τῆς ἐποχῆς, ὁ Ἰωακείμ, ἀπεφάσισε νὰ ἐπαναστατήσῃ.

Τὴν ἴδια, ὅμως, ἐποχή, ὁ Ἰωακείμ πέθανε καὶ τὸν διαδέχτηκε ὁ Σεδεκίας.

Τότε, ἓνας ἀπὸ τοὺς πιὸ μεγάλους προφῆτες τῆς ἐποχῆς καὶ τοὺς πιὸ γνωστοὺς τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ὁ Ἱερεμίας, συμβούλευσε τὸν νέο βασιλέα νὰ ὑποταγῇ στὸν πανίσχυρο Να-

Ἐνός σκληροῦ, φιλόδοξου, ἀλλὰ πνεύματι ὀπίσθητος, ποὺ ὑπέταξε τοὺς Ἰουδαίους, ἀλλὰ τοὺς ἔκρινε καὶ ἐξουχισμένους ὑπηκόους του.

βουχοδονόσωρα. Ἀλλὰ αὐτός, ὄχι μόνο δὲν ἄκουσε τίς συμβουλές τοῦ προφήτη, ἀλλὰ καὶ τὸν τιμώρησε.

Μόλις τὸ ἔμαθε αὐτὸ ὁ Ναβουχοδονόσωρ θύμωσε πολὺ κι' ἔστειλε νέο στρατὸ γιὰ νὰ πολιορκήσῃ τὴν Ἱερουσαλήμ, τὴν πρωτεύουσα τῶν Ἰουδαίων.

Ἡ πόλις, ὅμως, ἦταν γερὰ ὠχυρωμένη, καὶ οἱ ὑπερασπιστές της ἀποφασισμένοι νὰ τὴν κρατήσουν ὅπωςδήποτε.

Ἡ πολιορκία κράτησε 18 ὁλόκληρους μῆνες. Πράγμα ποὺ ἔκανε τὸν βασιλέα τῆς Βαβυλώνας νὰ θυμώσῃ πολὺ.

Τελικά, ἡ πείνα λύγισε τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς Ἱερουσαλήμ. Καὶ μιὰ νύχτα, ἐγινε μιὰ ὁμαδικὴ ἐξοδος καὶ ὁ Σεδεκίας μετὰ τοὺς περισσότερους ἀπὸ τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς Ἱερουσαλήμ ἔφυγαν κρυφά.

Οἱ Χαλδαῖοι στρατιῶτες τοὺς ἐπὶ τῆς πόλεως, ὅμως, καὶ τελικά, τοὺς συνέλαβαν ὅλους.

Ὁ Ναβουχοδονόσωρ ξέσπασε πάνω στὸν Σεδεκία ὅλη του τὴν ὀργή.

Διέταξε νὰ θανατώσων ἀμέσως ὅλους τοὺς γιουὺς του, νὰ τυφλώσων τὸν ἴδιο, νὰ τὸν ρίξουν ἔπειτα, ἀλυσοδεμένον στὴ φυλακή, καὶ νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ σαπίσῃ ἐκεῖ. Ὅπως καὶ ἀκριβῶς ἐγινε...

Ἡ πόλις τῆς Ἱερουσαλήμ δὲν εἶχε καλύτερη τύχη. Ὁ Ναβουχοδονόσωρ, ἔσφαξε ὅλους τοὺς ἀρχηγούς τῶν Ἰουδαίων καὶ ὅλους τοὺς προεστούς τῆς πόλεως. Ἐκρέμισε τὰ τεῖχη, ἔκαψε τὸν ναὸ τοῦ Σολομώντος καὶ ὅλη τὴν Ἱερουσαλήμ.

Φυσικά, προηγήθηκε ἡ ἀπαραίτητη λεηλασία. Ἐπειτα διέταξε νὰ πάρουν αἰχμαλώτους ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Ἱερουσαλήμ καὶ νὰ τοὺς πᾶνε στὴ Βαβυλώνα.

Αὕτῃ ἡ ἐποχὴ στὴν ἱστορία τῶν Ἰουδαίων, περιγράφεται ὡς «Αἰχμαλωσία τῆς Βαβυλώνας».

Οἱ περίφημοι «Θρήνοι τοῦ Ἱερεμίας» ἔχουν γραφῇ αὕτῃ τὴν ἐποχή, δηλαδή, μετὰ τὴν κατὰστροφή τῆς Ἱερουσαλήμ.

ΟΜΩΣ, ὁ Ναβουχοδονόσωρ ἦταν ἐξυπνὸς ἡγεμὼν. Ἀξιοποίησε τοὺς Ἑβραίους. Τοὺς ἔδωσε γῆ, νὰ καλλιεργήσουν, στὴν Βαβυλώνα, τοὺς ἔδωσε τὰ μέσα γιὰ νὰ ζήσουν καὶ νὰ ἐργασθῶν.

Οἱ Ἰουδαῖοι, δημιουργήσαν ἔτσι, μιὰ νέα πατρίδα στὴν Βαβυλώνα καὶ ἐξῆσαν ἐκεῖ ἀρκετὰ χρόνια.

Στὸ μεταξύ, ὁ Ναβουχοδονόσωρ, εἶχε ἀρχίσει νὰ δημιουργῇ μιὰ μυθικὴ Βαβυλώνα.

Νέα τεῖχη, πελώρια, καὶ πανίσχυρα, χτίστηκαν. Μιὰ μεγάλη περίλαμπρη γέφυρα ἐγινε πάνω ἀπὸ τὸ ποτάμι, ποὺ χρόνια καὶ χρόνια τὸ περνοῦσαν μὲ βάρκες καὶ μαοῦνες...

Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ προκαλοῦσε τὸν θαυμασμό, τὸν ἱλιγο, καλύτερα, ἦταν τὰ παλάτια ποὺ ἔχτισε ὁ νέος βασιλιάς καὶ ποὺ δέσποζαν τῆς πόλεως. Εἶχαν τρεῖς σειρὲς ἀπὸ τεῖχη. Καὶ ἡ πύλη ποὺ ὠδηγοῦσε στὴν εἴσοδό τους, ἡ πύλη «Ἰχτάρ», ἦταν ἓνα θαῦμα ἀρχιτεκτονικῆς.

Στὸν βασιλέα αὐτόν, ὀφείλονται καὶ οἱ περίφημοι «Κρεμαστοὶ Κήποι», ἓνα ἀπὸ τὰ ἐπὶ θαῦματα!

Ἦταν κάτι τὸ μαγευτικό, ἀναφέρουν οἱ Ἕλληνες ποὺ τοὺς εἶχαν δῇ.

Δυστυχῶς, ὅμως, δὲν ἔχουμε σήμερα μιὰ πλήρη περιγραφή γι' αὐτοὺς.

Λένε, ὅτι τοὺς κήπους αὐτοὺς, τοὺς ἔφτιαξε ὁ Ναβουχοδονόσωρ, γιὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν βασίλισσα ποὺ ἦταν κόραζε πολὺ, τὸ ὅτι ἦταν ἐπίπεδη ἡ πόλις, χωρὶς κανένα ὕψωμα...

Λένε, ὅτι οἱ κήποι ἦταν σὲ παρτέρια, ποὺ εἶχαν ὕψος τρία μέτρα τὸ ἓνα ἀπὸ τὸ ἄλλο καὶ ἀνέβαιναν πολὺ ψηλά, ἴσως καὶ 100 μέτρα, διαδοχικά, ὅπως οἱ σημερινὲς ἀγροτικὲς «πεζούλες».

Ἡ αὐτοκρατορία τῆς Βαβυλώνας γνώρισε τὴν μεγαλύτερη δόξα καὶ λαμπρότητά της στὴν βασιλεία τοῦ πανέξυπνου, ἀκρῶς φιλόδοξου καὶ σκληροῦ Ναβουχοδονόσωρα.

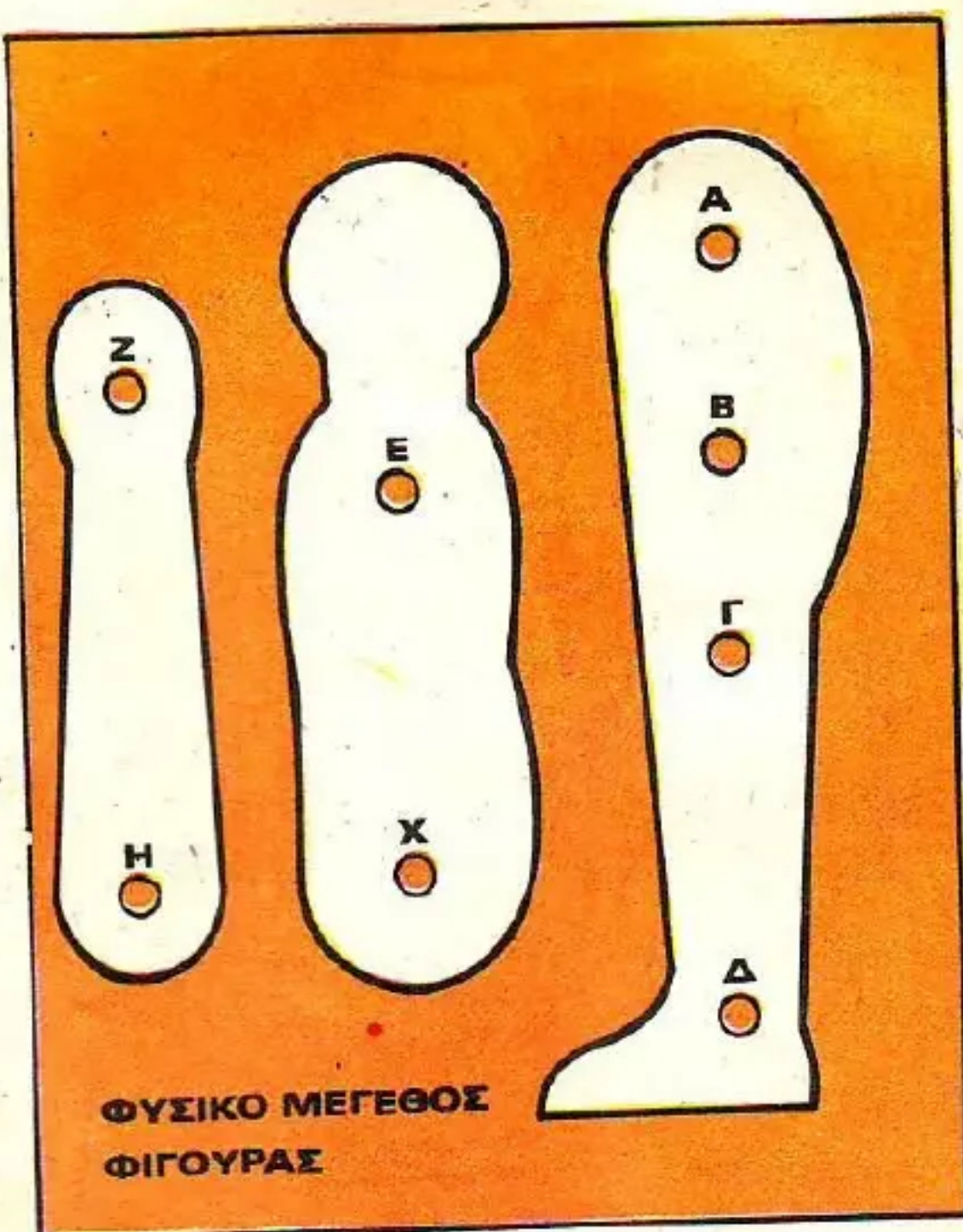
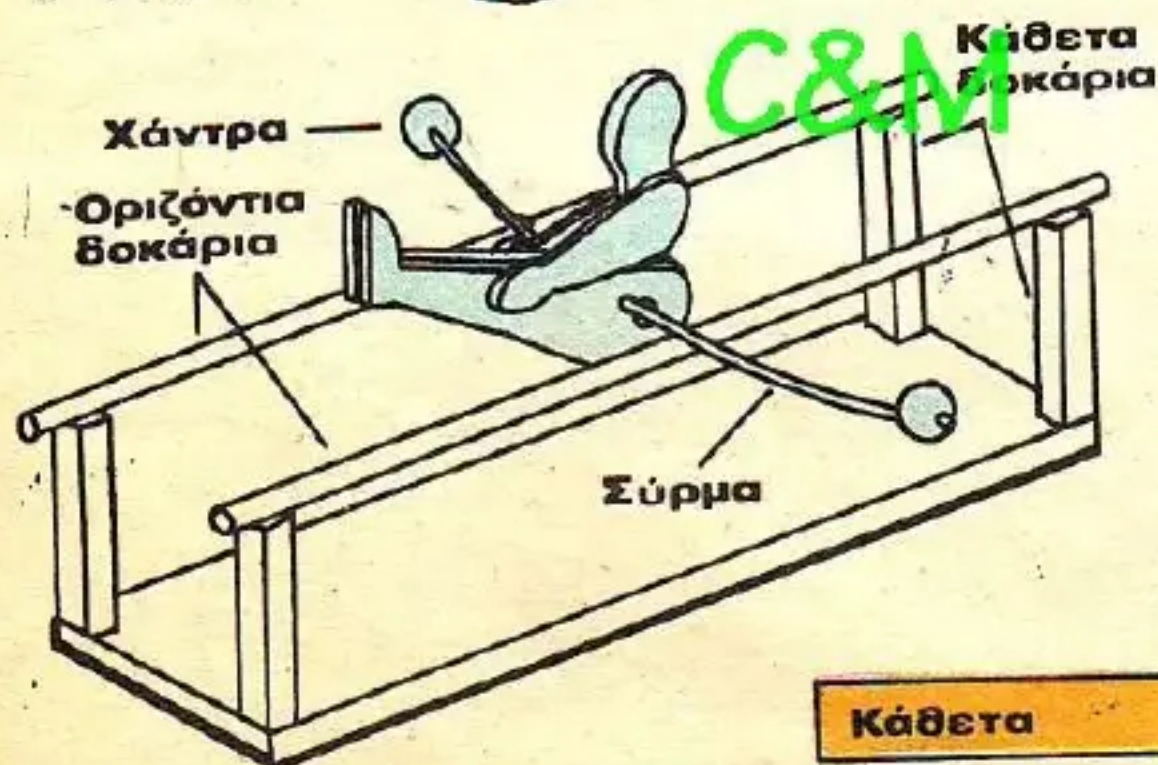
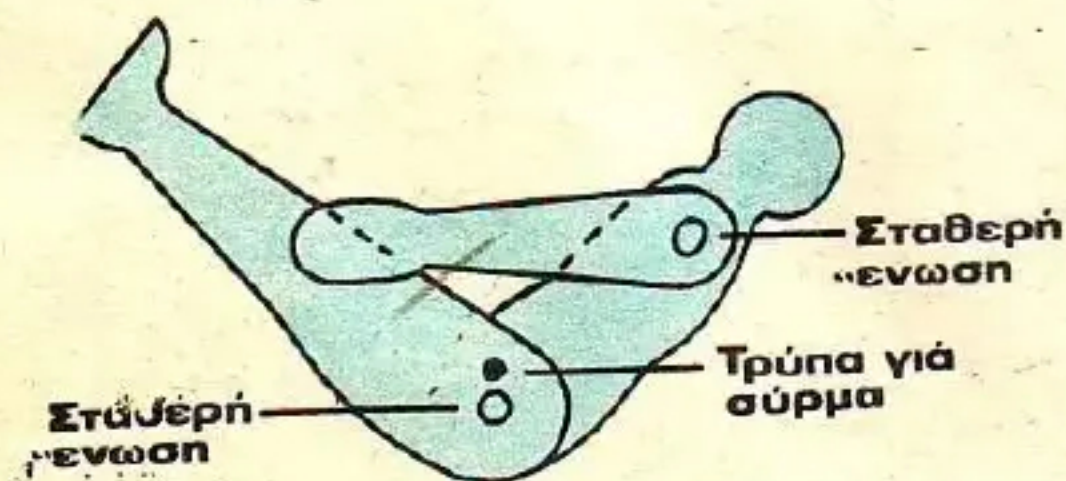
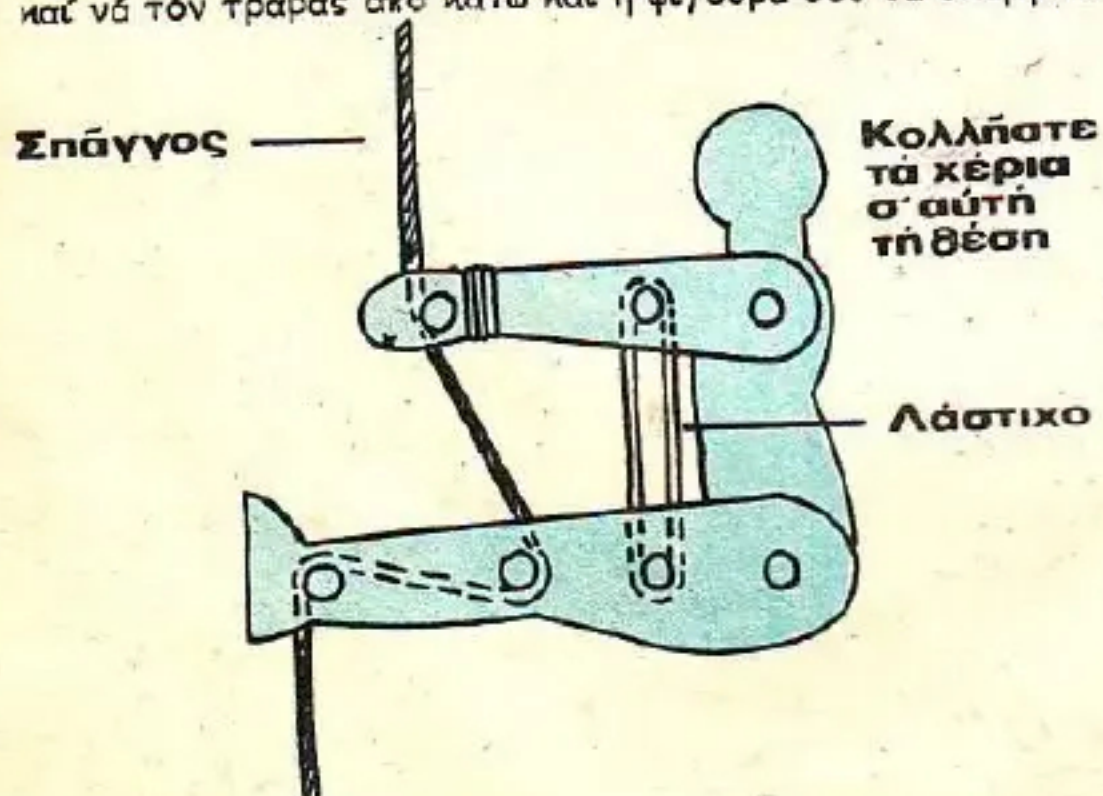
ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ ΓΙΑ ΣΑΣ

Ο ΣΧΟΙΝΟΒΑΤΗΣ

Αντέγραψε ή κόλλησε, τό σώμα, τό πόδι καί τό χέρι σέ χοντρό χαρτόνι καί κόψε το μετά προσεκτικά. Φτιάξε δυό χέρια δυό πόδια, καί ένα σώμα.

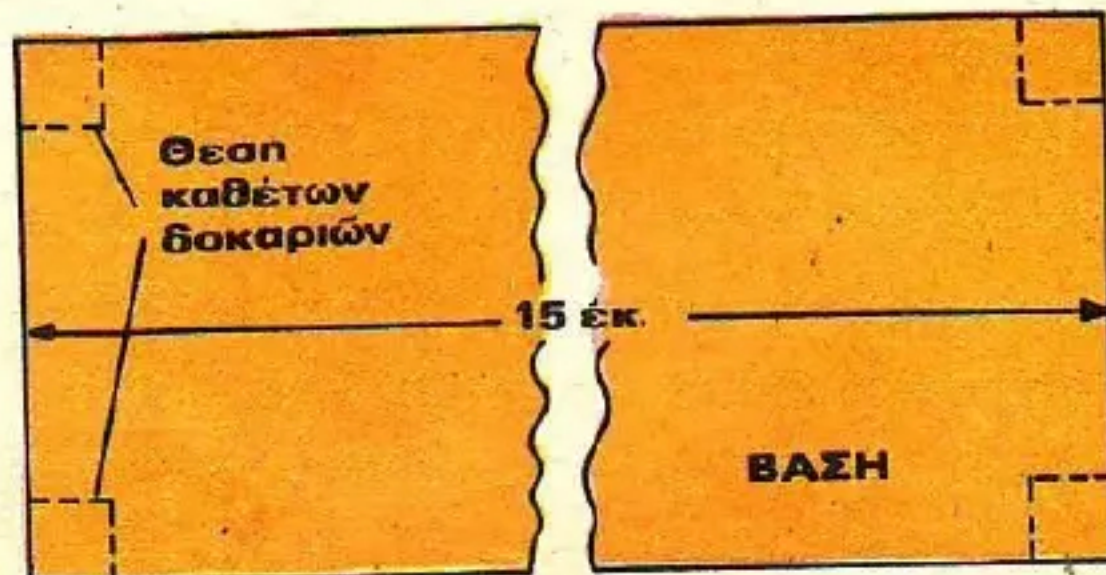
Άνοιξε τίς τρύπες Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η καί Χ. Ήτρῳπα Χ νά εἶναι λίγο μεγαλύτερη. Κόψε ἀκόμα καί 7 ξυλαράκια μήκους 1,5 ἐκατοστῶν πού ἴσα νά περνᾶνε ἀπό τίς τρύπες.

Ένωσε τά χέρια καί τά πόδια σφιχτά μέ τό σώμα χρησιμοποιώντας τά ξυλαράκια καί κόλλα. Μόνο στήν τρύπα Χ πρέπει τά μέλη νά μποροῦν νά κινοῦνται. Σύνδεσε τά χέρια μεταξύ τους καί τά πόδια μεταξύ τους μέ δύο ἀπό τά ξυλαράκια καί μετά ἔνωσε τά ξυλαράκια αὐτά μέ ἕνα λάστιχο ὅπως στό παράδειγμα. Κόλλησε τά χέρια στήν θέση τοῦ παραδείγματος. Τελικά, πέρασε ἕνα σπάγγο ἀπό τά χέρια καί τά πόδια ὅπως δείχνει τό παράδειγμα καί δέσε τά χέρια μεταξύ τους στούς καρπούς γιά νά κρατᾶνε σφιχτά τόν σπάγγο. Δέν ἔχεις παρά νά κρατήσεις τόν σπάγγο ἀπό τό πάνω ἄκρο καί νά τόν τραβᾶς ἀπό κάτω καί ἡ φιγούρα σου θά σιαρφαλώνη.

Ο ΓΥΜΝΑΣΤΗΣ

Κόψε τά ἴδια μέλη ὅπως στόν σχοινοβάτη, ἀλλά ἄνοιξε μόνον τίς τρύπες Α, Η καί Χ. Κόψε 2 ὀριζόντια καί 4 κάθετα δοκάρια ἀπό λεπτό ξύλο, καί κόλλησέ τα στήν βάση ὅπως δείχνει τό παράδειγμα. Κόλλησε σταθερά στίς τρύπες τά μέλη στήν θέση τῆς φιγούρας τοῦ παραδείγματος. Άνοιξε μία τρύπα στά πόδια καί τό σώμα ὅπως δείχνει τό παράδειγμα καί πέρα ἕνα ἐλαφρά καμπύλο σύρμα. Κόλλησε ἀπό μία χάντρα στίς ἄκρες τοῦ σύρματος. Τοποθέτησε τήν φιγούρα ὅπως στό παράδειγμα στήριζοντας τό σύρμα ἐπάνω στά ὀριζόντια δοκάρια καί δῶσε ἕνα χτύπημα στόν γυμναστή γιά ν' ἀρχίσῃ τίς ἀσκήσεις. Άν χρειαστή λύγισε τό σύρμα περισσότερο.

Κάθετα	δοκάρια	Φυσικό	μέγεθος
--------	---------	--------	---------

ΠΟΠΑΪ Ο ΝΑΥΤΗΣ

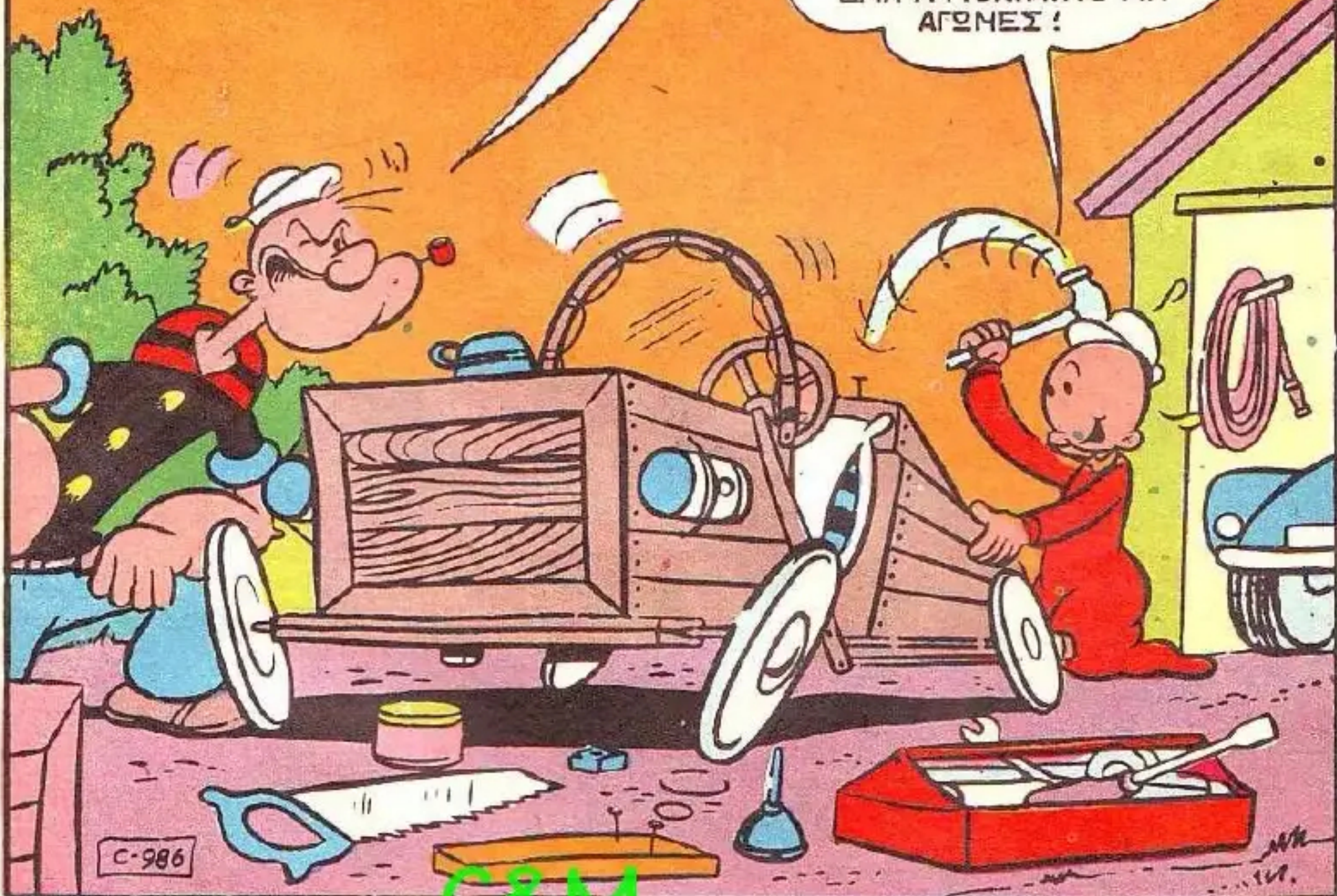
Ο ΑΣΣΟΣ
ΤΟΥ

ΒΟΛΑΝ

ΑΡΦ! ΑΡΦ! ΑΡΦ! ΜΗΠΟΣ ΜΕ ΞΕΓΕ-
ΛΟΥΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ, ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ.
"Η ΜΗΠΟΣ ΕΧΕ ΓΙΝΕΙ ΚΑΝΕΝΑ
ΤΡΟΜΕΡΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ;"

ΓΕΛΑ ΟΣΟ ΘΕΙΣ, ΠΟΠΑΪ.
ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ ΚΑΝΕ-
ΝΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ. ΦΤΙΑΧΝΩ
ΕΝΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΓΙΑ
ΑΓΩΝΕΣ!

C-986

C&M

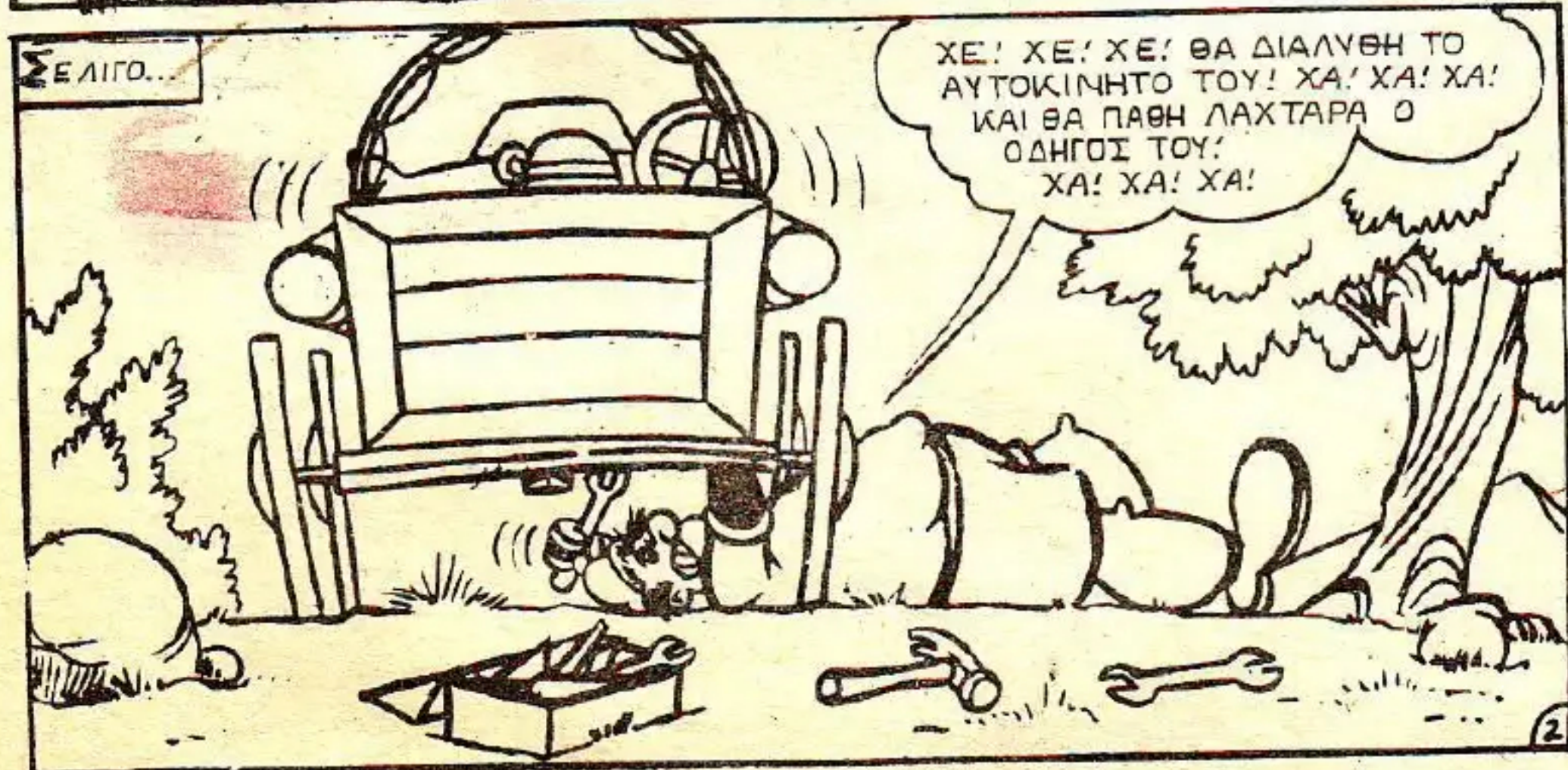
ΑΝ ΑΥΤΟ ΤΟ ΛΕΙΣ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ, ΤΟΤΕ ΕΓΩ
ΕΙΜΑΙ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ, ΡΕ-
ΒΥΘΟΥΛΗ! ΓΙΑΚ!
ΓΙΑΚ! ΓΙΑΚ!

ΘΑ ΣΟΥ ΚΟΠΗ
ΤΟ ΓΕΛΙΟ ΟΜΩΣ
ΑΥΡΙΟ ΠΟΥ ΘΑ
ΚΕΡΔΙΣΩ ΤΗΝ
ΚΟΥΡΣΑ!

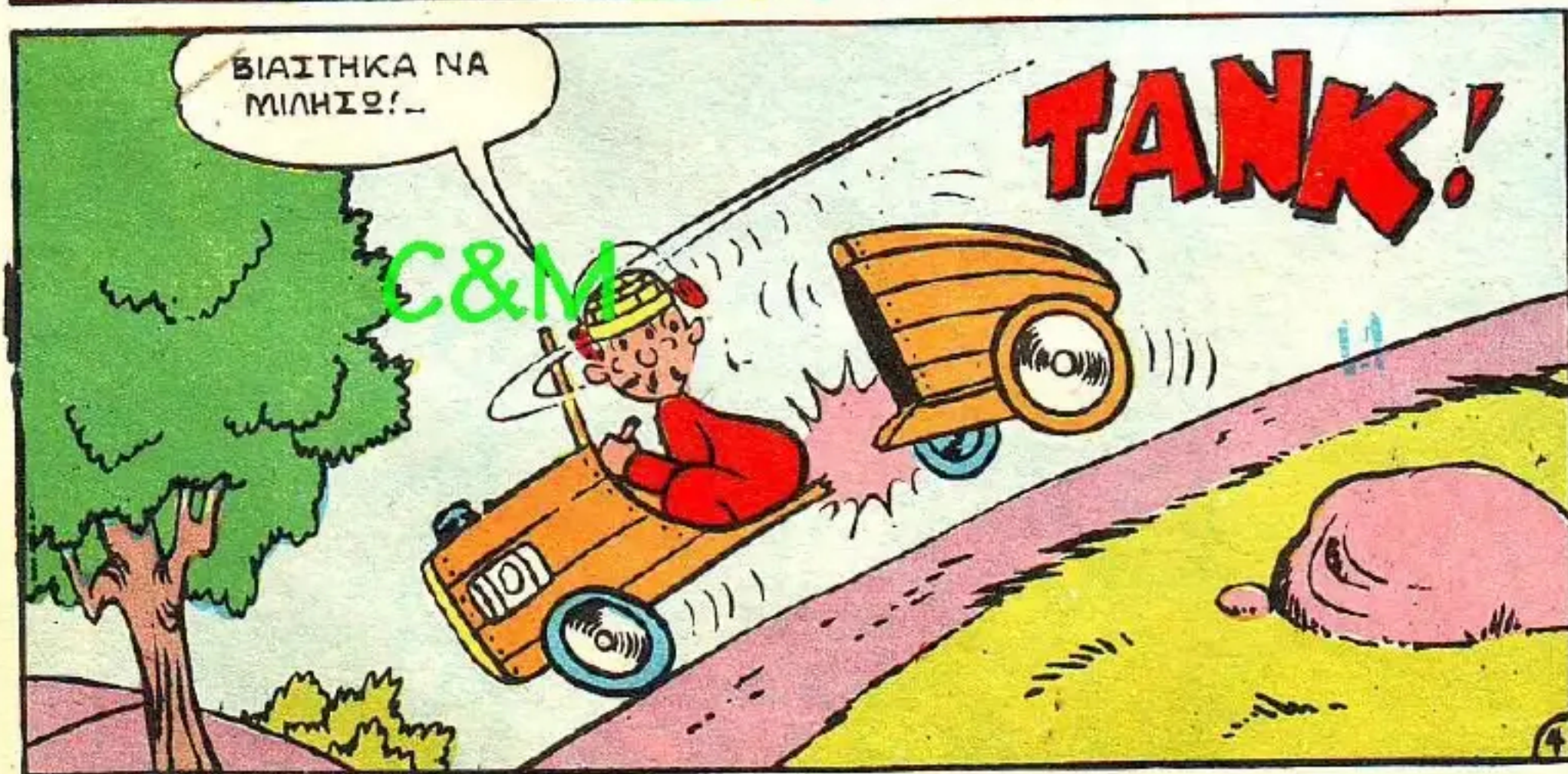
ΒΛΕΠΟ ΚΙ' Ο-
ΛΑΣ ΕΚΕΙΝΗ
ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ!
Ο ΡΕΒΥΘΟΥ-
ΛΗΣ... ΠΑΓΚΟ-
ΣΜΙΟΣ ΠΡΟ-
ΤΑΘΛΗΤΗΣ ΤΟΥ
ΒΟΛΑΝ!

ΤΗΝ ΒΛΕ-
ΠΟ ΚΙ'
ΕΓΩ! Ο ΠΑ-
ΓΚΟΣΜΙΟΣ
ΠΡΟΤΑΘΛΗ-
ΤΗΣ ΤΗΣ
ΚΑΡΠΑΖΙΑΣ!
ΑΡΦ! ΑΡΦ!

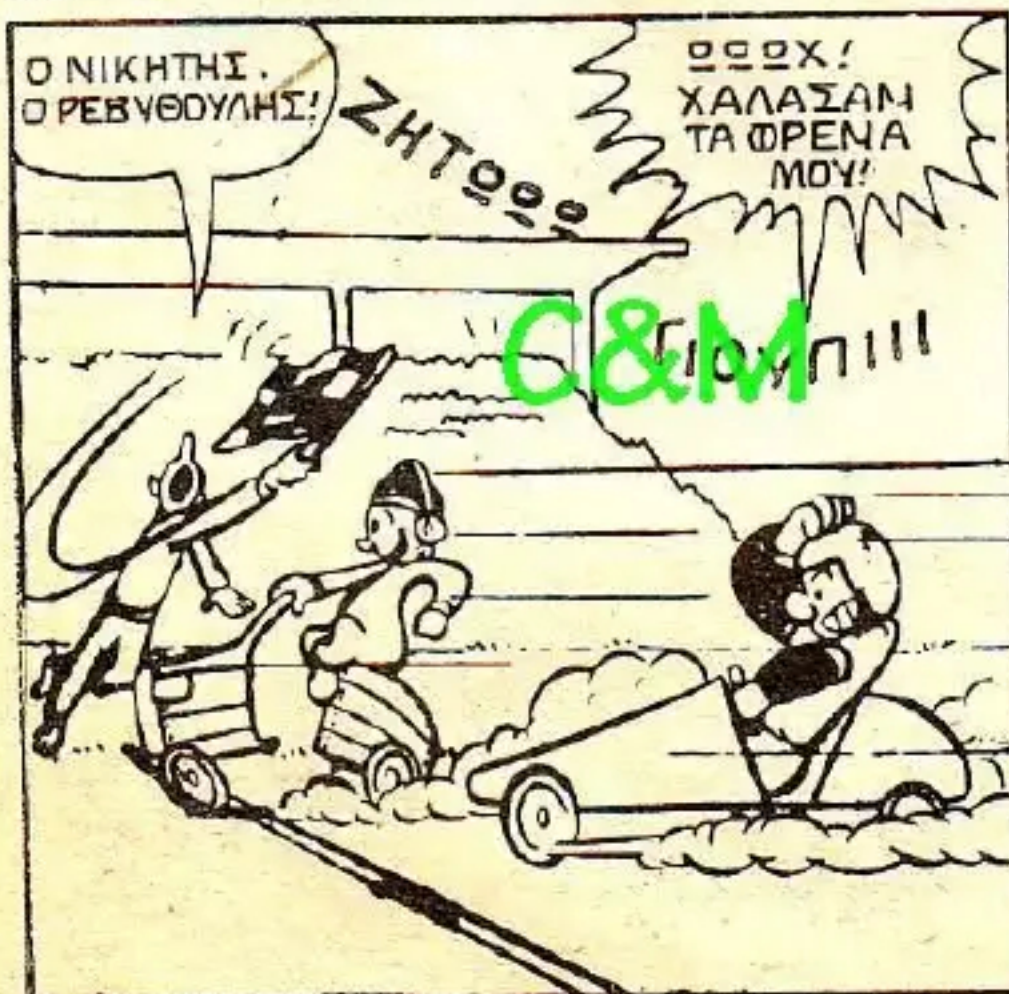
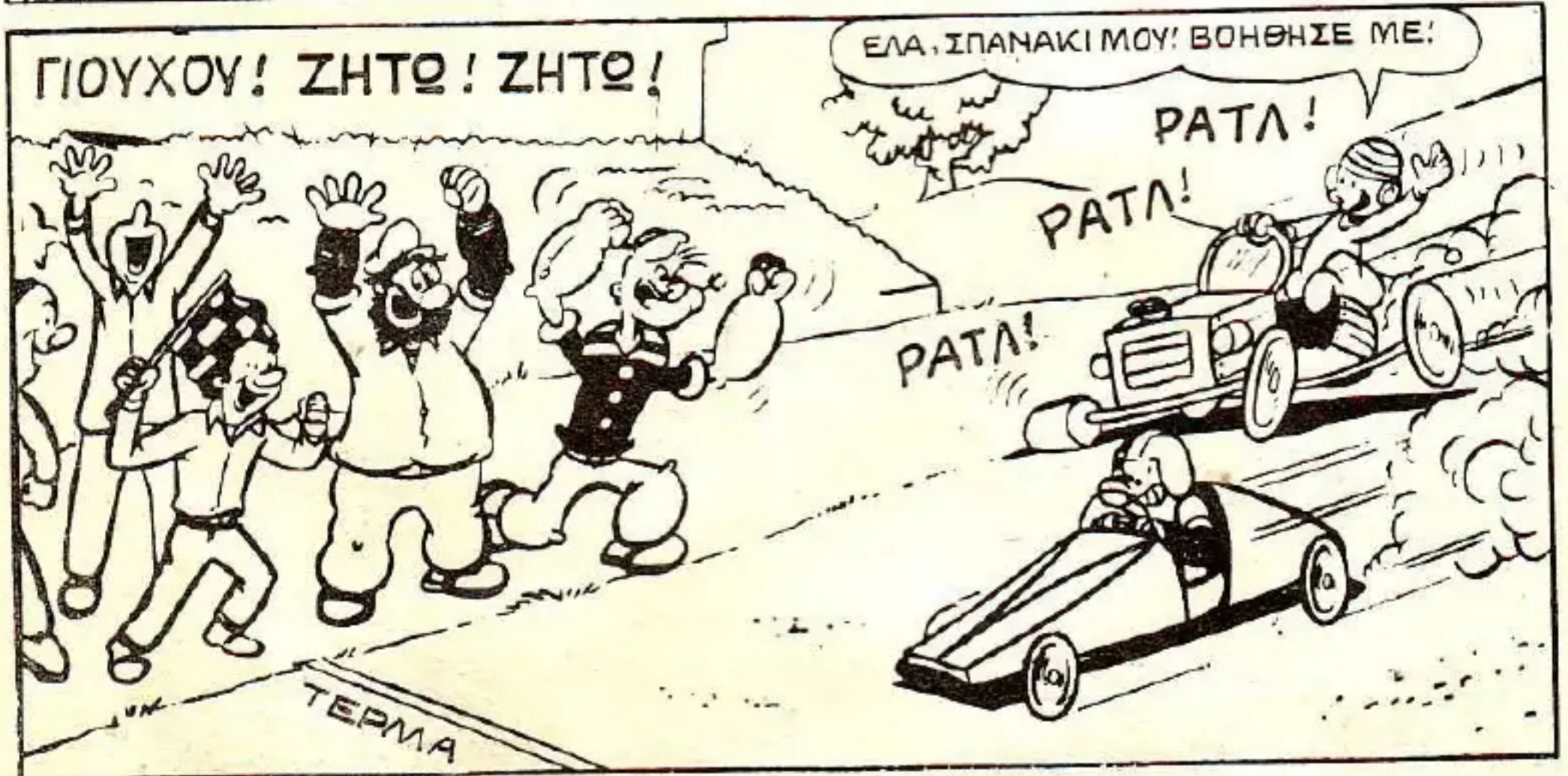

Η άρμαδα

ΣΤΙΣ 22 Ιουλίου 1588, ύστερα από είκοσι χρόνια διπλωματικών μηχανορραφιών, η περίφημη «Άττιπη Άρμαδα», αποτελούμενη από 130 πολεμικά σκάφη κάθε είδους, έγκατέλειψε το ισπανικό λιμάνι της Κορούνα. Άποστολή της ήταν να θέσει τέρμα στους διωγμούς των Καθολικών της Άγγλιας, να προστατεύσει τους επαναστατημένους της Ολλανδίας και να σταματήσει την πειρατεία των διαμορτυρομένων στις Ινδίες.

Δυστυχώς, η αλαζονεία του αρχηγού της, Δόν Άλφόνσο ντε Γκουσμπάν, δεν στάθηκε αρκετή για να νικήσει τα κανόνια του αγγλικού στόλου, που παραμόνευε στο Καλαί. Έφηκολούθησε μια αληθινή πανωλεθρία, που συμπληρώθηκε από τις θύελλες του Σεπτεμβρίου και του Οκτωβρίου. Η «Άττιπη Άρμαδα» διασκορπίστηκε και μόνον 68 καράβια μπόρεσαν να επιστρέψουν τελικά στην Ισπανία. Τα υπόλοιπα βυθίστηκαν.

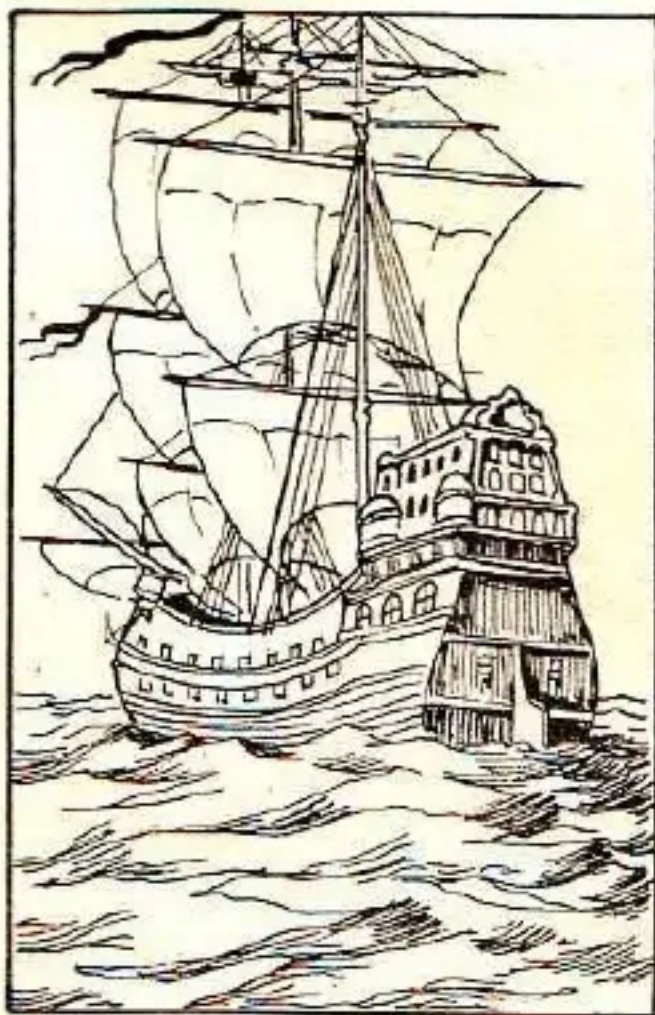
Ένα από αυτά, το «Σάντα Μαρία Ένκορονάντα», με κυβερνήτη τον γεκναίο πλοίαρχο Δόν Άλόνσο Μαρτινέθ ντε Λέιβα, ώρμησε προς τον βορεια Άτλαντικό για να σωθεί. Λίγο πριν από την καταστροφή, είχαν επιβιβασθεί σ' αυτό το πλοίο σαράντα από τους πλουσιώτερους άρχοντες της Ισπανίας, που είχαν λάβει μέρος στην αποστολή.

Τα πλεura του «Σάντα Μαρία Ένκορονάντα» ήταν τρυπημένο από τα αγγλικά βλήματα, το μεγάλο κατάρτι του σπασμένο και πολλοί άνδρες του πληρώματός του άρρωστοι ή πληγωμένοι. Ωστόσο, ο Λέιβα κατάρθωσε να φθάσει στον Ιρλανδικό όρμο Μπλάκσοντ, όπου αποβιβάσθηκε με τους άνδρες του, τους θησαυρούς τους, τα λάβαρα τους και τα όπλα τους.

Ένα άλλο καράβι της άρμαδας, έφθασε στον ίδιο όρμο, λίγο αργότερα, με τους άνδρες του και τους θησαυρούς του και αφού πυρπόλησε το «Σάντα Μαρία Ένκορονάντα», άνοιχθηκε στο πέλαγος. Αλλά η μεγάλη τρικυμία, το έρριξε κι' αυτό σε μια άγρια όκτη Λίγο μακρύτερα, σ' ένα μικρό όρμο, οι άνιχνευτές του άνεκάλυψαν ένα τρίτο καράβι της άρμαδας, το «Ζιρόνα». Χωρίς να χάσει ούτε στιγμή, ο πλοίαρχος Λέιβα έπεβίβασε σ' αυτό τους άνδρες του, με την έλπίδα να φθάσει στη Σκωτία, όπου ο καθολικός βασιλιάς Ιάκωβος 4ος, γιός της Μαρίας Στιούαρτ, θα του έδινε άσυλο ως την Άνοιξη. Η τύχη δεν τον βοήθησε. Τη νύχτα της 26 προς 28 Οκτωβρίου 1588, το ηδύλιό έσπασε και το «Ζιρόνα», παρουρόμενο από τα κύματα, έπεσε πάνω στους βράχους των Ιρλανδικών άκτών και τσακίστηκε.

Η τραγική, όμως, ιστορία του «Ζιρόνα» δεν τελειώνει εδώ. Επρόκειτο να τελειώσει 380 χρόνια αργότερα, το καλοκαίρι του 1968, όταν ο Γάλλος ιστοριοδίφης Ρομπέρ Στενουί άνεκάλυψε το ναυάγιο του στο βυθό της Ιρλανδικής θάλασσας. Από το 1956, όταν ο

κόμα ήταν 18 ετών, ο Ρομπέρ Στενουί, είχε καταστρώσει τον κατάλογο των Ιστορικών ναυαγίων, που άναπαύονταν στο βυθό των θαλασσών. Καί, σ' αυτόν τον κατάλογο, περιλαμβανόταν φυσικά το «Ζιρόνα» του Δόν Άλφόνσο ντε Λέιβα.

Έξακόσιες ώρες έρευνών, στις εθνικές βιβλιοθήκες πέντε χωρών, του επέτρεψαν ν' άνακαλύψει μερικές ενδιαφέρουσες άνομασίες. Υπάρχει πράγματι στην Ισλανδία ένας «Ισπανικός βράχος», ένα «Ισπανικό σήλαιο» κι' ένας «Ισπανικός όρμος». Τι άλλο μπορούσαν ν' προσδιορίζουν αυτές οι άνομασίες, αν όχι την περιοχή όπου βυθίστηκε ή «φρεγάτα» του Λέιβα. Η συνέχεια των έρευνών του επιβεβαίωσε αυτήν την υπόθεση. Στα Ιρλανδικά άρχεια άνεκάλυψε πολλά παλαιά έγγραφα, σχετικό με το ναυάγιο του «Ζιρόνα».

Τόν Ιούνιο του 1967, ο Ρομπέρ Στενουί και ο Βέλγος φωτογράφος Μάρκ Ριαζίνσκι βρίσκονταν στον «Ισπανικό όρμο». Από τις

πρώτες καταδύσεις, βεβαιώθηκαν, ότι είχαν έπισημάνει σωστά τη θέση του ναυαγίου. Πράγματι, μπόρεσαν ν' άνακαλύψουν δύο ισπανικά κανόνια, ένα μεγάλο κι' ένα μικρό και άνέσauron πολλά χρυσά Ισπανικά νομίσματα.

Αλλά οι Ιρλανδικές θάλασσες δεν είναι καθόλου φιλόξενες και ή έξερεύνησις του βυθού τους, άκόμα και στα σχετικώς ρηχά νερά του «Ισπανικού όρμου», δεν ήταν εύκολη. Έτσι, οι δύο άνδρες έκρυψαν τους θησαυρούς τους σε μια σπηλιά και διέκοψαν τις έρευνές τους, για ν' επανέλθουν τον Άπρίλιο του 1968, συνοδευόμενοι από τρεις δύτες και αφού προηγουμένως έξερφάλισαν τα δικαιώματά τους επί του ναυαγίου.

Οι καταδύσεις συνεχίστηκαν άλλο το καλοκαίρι του 1968, με πολλά εύρηματα και πολλά έπεισόδια. Παραδείγματος χάριν, στις 26 Μαΐου, έκαναν την εμφάνισή τους δώδεκα δύτες της ναυτικής άσας της Μπέλφαστ, με ειθετικές διαθέσεις. Υποχρεώθηκαν, όμως, ν' άποσυρθούν, όταν ο Ρομπέρ Στενουί τους έδειξε το επίσημο έγγραφο, που του παρείχε άποκλειστικά δικαιώματα έκμεταλλεύσεως του ναυαγίου.

Οι έρευνες τερματίσθηκαν το καλοκαίρι του 1969 και ήταν καρποφόρες. Ύστερα από 600 ώρες μελετών στα διάφορα άρχεια και 7.000 ώρες καταδύσεων, ο Ρομπέρ Στενουί και οι σύντροφοί του είχαν άνασείρει από το βυθό του «Ισπανικού όρμου» 140 χρυσά νομίσματα, 600 άργυρά, μία άγκυρα, δύο βλήματα, δύο κανόνια, διάφορα σκεύη, όπλα και μία συλλογή από κοσμήματα και έργα τέχνης. Άνασείρθηκε επίσης από το βυθό ή ξυλεία του σκάφους, το ό ποίο θα άνακατασκευασθεί για το μουσείο Όλστερ (Ιρλανδία), όπου μεταφέρθηκαν ή άγκυρα, τα κανόνια και άλλα άντικείμενα. Όσο για τα χρυσά νομίσματα και τα κοσμήματα, ή άξία τους είναι άνεκτίμητη.

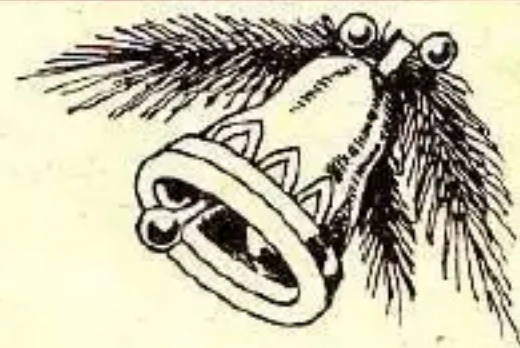
ΜΙΚΡΑ — ΜΙΚΡΑ

ΤΑ ΚΕΡΙΑ

C&M

Για ν' μην στάζουν τα κεριά, που θα πρέπει ν' υπάρχουν άφθονα αυτές τις ήμέρες στο σπίτι σας, υπάρχει μια άπλη λύση: Τα βουτάτε σε νερό αλατισμένο και τ' άφινετε ν' στεγνώσουν στον άέρα. Όταν τ' άνάψετε θα διαπιστώσετε με εύχαρίστηση ότι δεν στάζουν πολύ!...

Αν έχετε τζάκι στο σπίτι σας θυμηθείτε ότι ή παράδοση θέλει το τζάκι άναμμένο όλη τη νύχτα των Χριστουγέννων. Προμηθευθείτε λοιπόν χοντρά κούτσουρα και στολίστε το με κλαδιά από έλατα και γαύ.

Ο αληθινός Ροβινσώνας

ΤΟ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟ σκάφος «Σινκ Πόρτες» χρειάζοταν επίσκεψη. Τα μαδέρια του είχαν αρχίσει να σαπίζουν. Το πλήρωμα βρίσκονταν στις παραμονές ανταρσίας.

Πέντε μήνες τριγύριζε στον ωκεανό. Με την ελπίδα ότι θα συναντούσε την περίφημη Ισπανική γαλέρα «Μανίλα», που μετέφερε μια φορά το χρόνο χρυσάφι από τον Ειρηνικό στην Αμερική.

Η γαλέρα δεν είχε φανή και ο κυβερνήτης του σκάφους αναγκάστηκε να προσεγγίσει σ' ένα μικρό άκατοίκητο νησί του Ειρηνικού, το Σάν Χουάν Φερναντέθ, για να κάνει κάτι απαραίτητες επισκευές. Το νησί αυτό βρίσκεται κάπου τετρακόσια μίλια δυτικά της Χιλής. Οι ναύτες είχαν την ελπίδα ότι θα έμεναν για λίγο καιρό στη στεριά για να ξεκουραστούν.

Όμως, ύστερα από μερικές πρόχειρες επισκευές, ο πλοίαρχος έδωσε τη διαταγή να αποπλεύσουν.

Οι ναύτες δεν είχαν το κουράγιο να κάνουν διαφορετικά. Όμως, ο υποπλοίαρχος Αλεξάντερ Σέλκιρκ είπε θαρραλέα την γνώμη του, χωρίς να λογαριάσει τις συνέπειες: Το πλοίο και το πλήρωμά του δεν ήταν σε θέση να πιάσουν με το θαυμάσια εξοπλισμένο Ισπανικό καράβι που μετέφερε το χρυσάφι. Εκεί που πήγαιναν, βάδιζαν στην καταστροφή...

Επικολούθησε μια ζωρήρη συζήτηση και ο πλοίαρχος, για να προλάβει ένδεχομένη ανταρσία του πληρώματος, διέταξε να αφήσουν τον υποπλοίαρχο στο έρημονησο.

Σε λίγο, το καράβι απέπλευσε με έναν λιγώτερο, τον Σκώτο αξιωματικό Σέλκιρκ. Τον άφησαν εκεί με παρέα το όπλο του, το μπαούλο του, μια Βίβλο κι ένα μικρό άσκι με νερό.

*

Ο Ροβινσών Κρούσος, ο ήρωας του συγγραφέως Ντάνιελ Ντεφόε, έμεινε στο άκατοίκητο εκείνο νησί 26 ολόκληρα χρόνια, ζώντας από τους καρπούς της γης και το κυνήγι. Όμως, είχε και έναν άνθρωπο παρέα του. Έναν ιθαγενή που τον ώνόμασε Παρασκευά (γιατί ήταν Παρασκευή όταν τον συνάντησε) και που τον «έξημέρωσε» σιγά - σιγά.

Ο πραγματικός ήρωας της ιστορίας, έμεινε πολύ λιγώτερο στο άκατοίκητο νησί του. Λίγο περισσότερο από τέσσερα χρόνια. (Από τον Σεπτέμβριο του 1704 έως τον Ιανουάριο του 1709).

Τότε, ένα βρετανικό καράβι, με κυβερνήτη τον Γούντ Ρότζερς, έπεσκέφθη το Σάν Χουάν.

Το θέαμα που αντίκρισαν οι ναύτες του καραβιού εκείνου, του «Ντιούκ», όπως λεγόταν, ήταν απίστευτο. Ο Σέλκιρκ έμοιαζε με άγριο. Φορούσε δέρματα από αγριόγίδα. Τα γένια του και τα μαλλιά του ήταν φουντωμένα και

άπεριποίητα. Το χρώμα του προσώπου του ήταν τόσο σκούρο, που δεν ξεχώριζε από το γέννη.

Οι ναύτες τον περιέκλεισαν με προτεταμένα τα όπλα τους. Τελικά, ο «αγριάνθρωπος» κατάφερε να τους πείσει ότι ήταν ένας λευκός, σαν κι αυτούς. Τον πήραν μαζί τους.

Το «Ντιούκ», από μια περιέργη σύμπτωση, είχε βγεί κι αυτό στον Ειρηνικό για να κυνηγήσει την Ισπανική γαλέρα με το χρυσάφι.

*

Ήταν η φιλοδοξία των ναυτικών της εποχής εκείνης, να κυριέψουν αυτό το σκάφος των Ισπανικών, για λογαριασμό της βασίλισσας Άννας. Δεν ήταν, όμως, μόνον η δόξα και τα παράσημα, ήταν κυρίως η μεγάλη αμείβη, το μερίδιό τους από το χρυσάφι.

Ο πλοίαρχος Γούντ Ρότζερς, πληροφορήθηκε τότε τον Σέλκιρκ ότι το πλοίο «Σινκ Πόρτες» — στο οποίο υπηρετούσε άλλοτε ο Σέλκιρκ και που κυνηγούσε την Ισπανική γαλέρα — είχε βουλιάξει λίγο μετά την αναχώρησή του από το νησί εκείνο. Κι' έτσι, ο μόνος από το πλήρωμα που είχε γλυτώσει, ήταν εκείνος.

*

Ο Σέλκιρκ επέστρεψε στην Αγγλία το 1710. Στο μεταξύ, είχε λάβει μέρος στην καταδίωξη και κατάληψη της Ισπανικής γαλέρας «Μανίλα» από το «Ντι-

ούκ». Και το μερίδιό του από το χρυσάφι ήταν 180 λίρες. Ένα πολύ σημαντικό ποσό για την εποχή εκείνη.

Πήγε στην πατρίδα του, το Λάργκο της Σκωτίας, να δει τους γονείς του. Και ξαναγύρισε στο Λονδίνο.

Στο μεταξύ, ο πλοίαρχος Ρότζερς, δημοσίευσε ένα βιβλίο που περιέγραφε τις περιπέτειές του μαζί με τον Σέλκιρκ. Και ο Σκώτος υποπλοίαρχος έγινε δεκτός στην πατρίδα του σαν ήρωας!

Δεν υπάρχει απόδειξις ότι ο συγγραφέας Ντάνιελ Ντεφόε γνώρισε από κοντά τον Σέλκιρκ. Όμως, είναι βέβαιο ότι είχε πληροφορηθεί όλη την περιπέτειά του.

Ο ήρωας της ιστορίας αυτής, αργότερα ταξίδευσε σαν δεύτερος πλοίαρχος του πλοίου «Γουέι-μάουθ» και πέθανε από πυρετό στη διάρκεια του ταξιδιού του προς την Χουσή Άκτι της Αφρικής. Πέθανε τον Δεκέμβριο του 1721 και τον έρριξαν στη θάλασσα, όπως όλους τους ναυτικούς που πέθαιναν σε ταξίδι.

Σίγουρα, κανείς πια δεν θα θυμόταν σήμερα ούτε το όνομά του, ούτε την περιπέτειά του, αν δεν είχε γράψει ο Ντεφόε το κλασικό πια μυθιστόρημά του με τον τίτλο: «Η ζωή και οι παράξενες, εκπληκτικές περιπέτειες του Ροβινσώνα Κρούσου από την Ύορκη, ναυτικού».

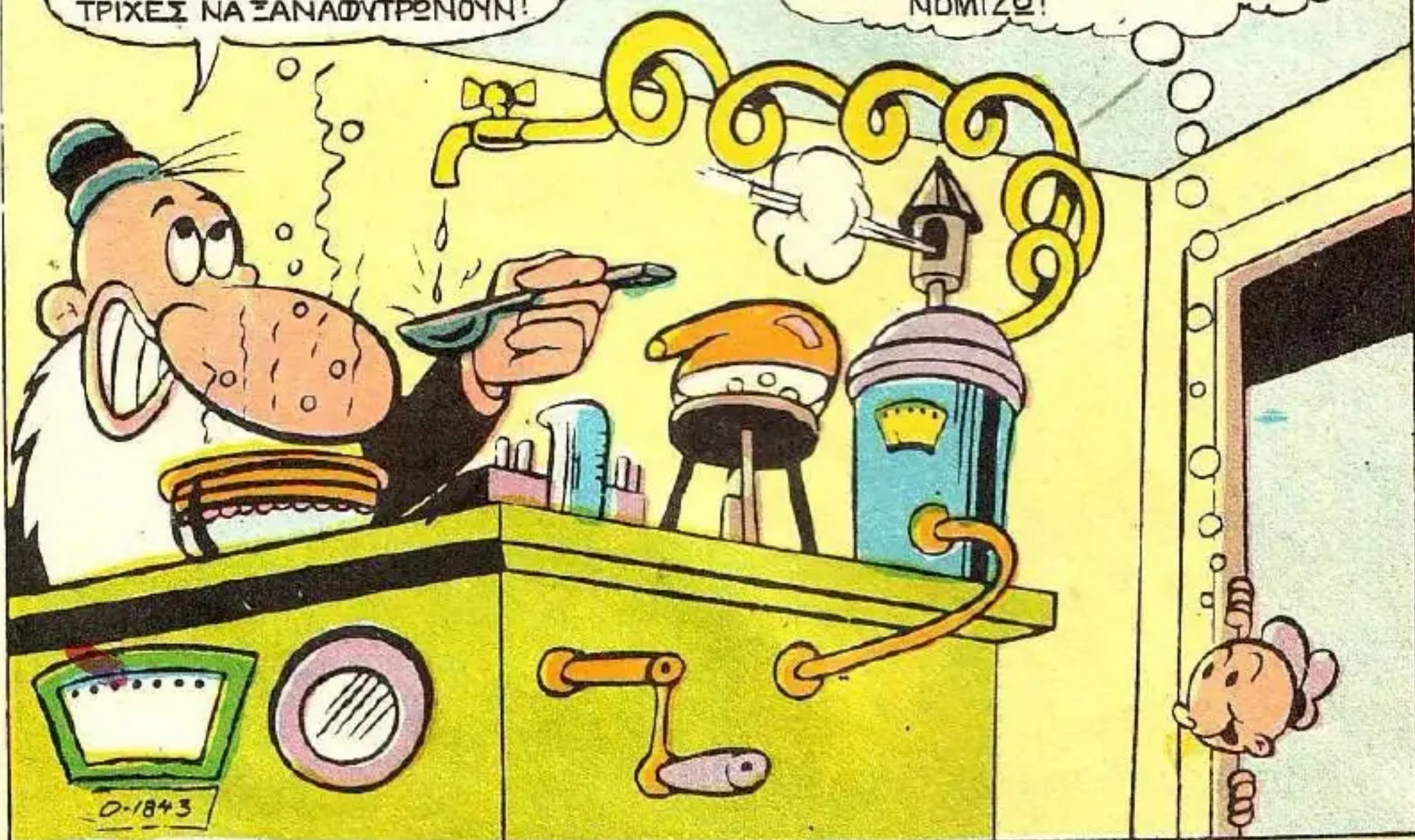
* * *

ΦΑΡΜΑΚΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΡΙΧΕΣ

ΑΑΑ! ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΠΕΤΥΧΕ
ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟ ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΤΙΣ
ΤΡΙΧΕΣ ΝΑ ΞΑΝΑΦΥΤΡΩΝΟΥΝ!

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΕΦΕΥΡΕΤΙΔΗΣ
ΜΑΓΕΙΡΕΥΕΙ ΚΑΤΙ, ΝΟΣΤΙΜΟ,
ΝΟΜΙΖΩ!

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ! ΘΑ ΓΙΝΩ
ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΣΗ-
ΜΟΣ!

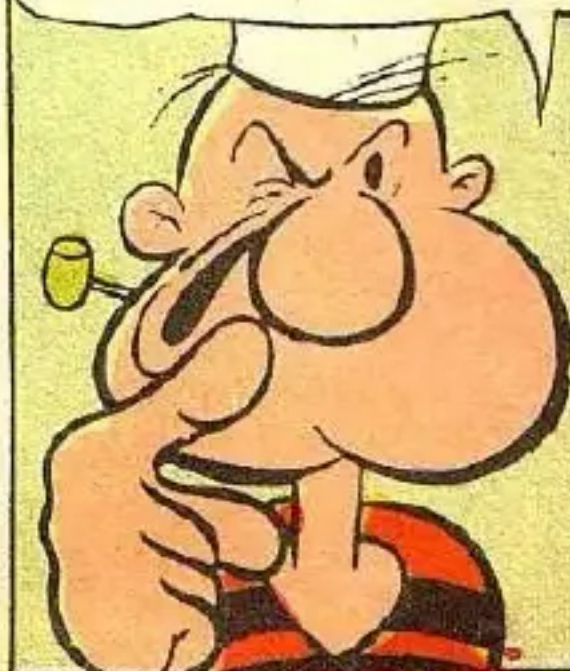
ΒΑΖΩ
ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΟΤΙ
ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΟ!

ΕΙΝΑΙ ΛΙΓΟ ΠΙΚΡΟ... ΑΛ-
ΛΗΙΣΤΟΣ ΝΑ ΜΟΥ Α-
ΡΕΣΕΙ ΑΡΓΟΤΕΡΑ!

ΦΑΡΜΑΚΟ
ΓΙΑ
ΤΡΙΧΕΣ

ΓΚΛΟΥΠ!
ΓΚΛΟΥΠ!

ΠΑΙΔΙΑ! ΠΟΤΕ ΝΑ ΜΗΝ ΚΑΝΕ-
ΤΕ, ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ Ο ΡΕ-
ΒΥΘΟΥΛΗΣ. ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΑ ΠΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΜΠΟΥΚΑ-
ΛΙΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΑΣ ΚΑΝΟΥΝ
ΚΑΚΟ... ΟΥΤΕ ΝΑ ΤΡΕΤΕ
ΦΑΡΜΑΚΑ Ή ΧΑΠΙΑ ΠΟΥ
ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ...

ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ, ΠΑΣΕ ΝΑ ΤΡΙΓΥΡΙΖΗΣ ΜΕΣΑ
ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΜΟΥ ΔΕΝ ΔΟΚΙΜΑΣΑ Α-
ΚΟΜΑ ΤΗΝ ΕΦΕΥΡΕΣΗ ΜΟΥ! ΧΡΕΙΑΖΟ-
ΜΑΙ ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ!

ΟΥΡΡ! ΘΑ ΣΟΥ ΦΕΡΩ ΕΓΩ
ΜΕΡΙΚΟΥΣ ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ!

ΘΑ ΠΩ ΣΤΟΝ ΠΟΠΑΪ
ΝΑΡΘΗ ΓΙΑ ΕΘΕΛΟ-
ΝΤΗΣ!

ΡΕΒΥΘΟΥΛΗΣ!

Ω, ΘΕΕ ΜΟΥ! ΤΟΣΕΡΑ
ΟΤΙ ΘΑ ΕΠΙΝΕ ΠΑΡΑΠΑ-
ΝΩ!...

ΑΡΦ!
ΑΡΦ!

ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ, ΕΛΑ ΝΑ
ΠΙΝΣ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗ
ΣΗ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑ!

ΚΥΡΙΕ ΚΑΘΗΓΗΤΑ, Ο ΜΠΡΟΥΤΟ ΚΙ' ΕΓΩ, ΗΡ-
ΘΑΜΕ ΝΑ ΔΟΚΙΜΑΣΟΥΜΕ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟ ΣΟΥ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΡΙΧΕΣ!

Ο ΡΕΒΥΘΟΥ-
ΛΗΣ ΣΑΙ ΤΩ ΕΙΠΕ:
ΧΑΙΡΟΜΑΙ! ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΤΙΓ-
ΜΗ ΝΟΜΙΖΑ ΟΤΙ ΑΥΤΟΙΣ Ο
ΣΚΥΛΟΣ ΗΤΑΝ... ΘΑ ΣΑΙ
ΔΩΣΩ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟ!

ΟΥΛΛΗ!

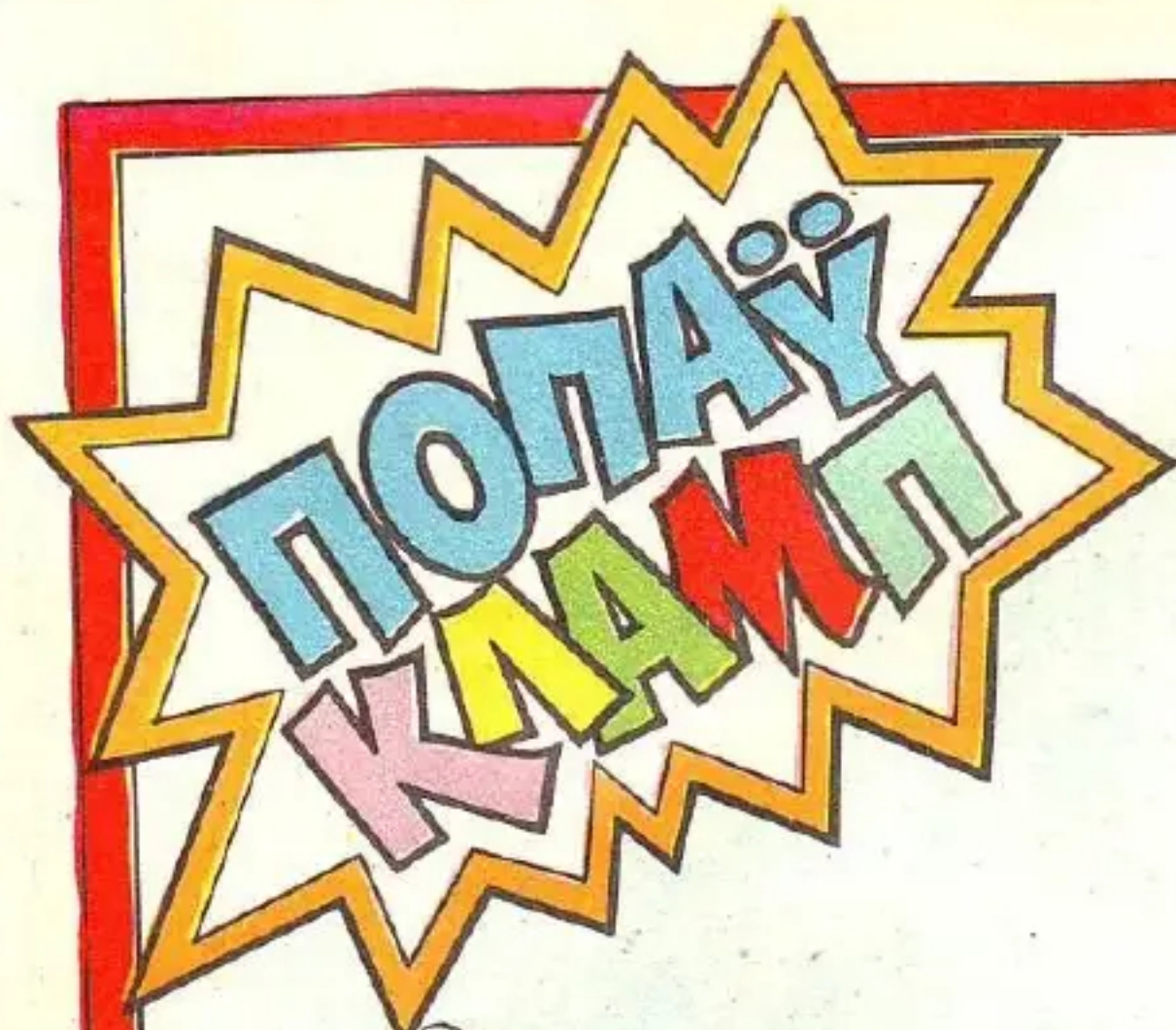

ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΜΕΤΑ, Κ. ΚΑΘΗΓΗΤΑ!

ΕΣΥ ΕΧΕΙΣ ΑΡΚΕ-
ΤΕΙΣ ΤΡΙΧΕΙΣ, ΜΠΡΟΥ-
ΤΟ, ΑΛΛΑ...

Ο ΠΟΠΑΪ σ'ας άπαντά

Μαρία Ήλιάδου - Αθήναι

Αγαπητή μου φίλη. Σ' ευχαριστώ για τ'α καλά σου λόγια. Τό σκέτσο σου θά αξίζει νά μ'πή σ'α καλύτερα σκέτσα του μηνός, αλλά είναι πολύ μεγάλο για τόν χώρο μας. Τώρα κρέμεται σ'α τ'οίχο του σχεδιαστήρου. Στείλε μου ένα μικρότερο νά τό δημοσιεύσω.

Αναστάσιος Βουρελάς - Κορυδαλλός

Φίλε μου. Χαίρωμα που είσαι ευχαριστημένος από τό περιοδικό μου. Εύχωμαι νά σου χαρίζει πάντοτε ευχάριστες ώρες. Τό σκέτσο σου είναι από τ'α καλύτερα του μηνός καί σου τό δημοσιεύω.

Ιωάννης Κομτζόγλου - Θεσσαλονίκη

Χάρηκα πολύ που ή αδελφή σου καί εσύ με βρίσκετε τόσο διασκεδαστικό. Κάρω ότι μπορώ για νά ικανοποιώ τίς επιθυμίες όλων των αναγνωστών μου. Ελπίζω ότι καί τώρα τόν χειμώνα θά διαβάξής τό περιοδικό μου τίς ελεύθερες ώρες σου.

Νίκος Λωρεδόπουλος - Βόλος

Χαίρωμα που τό περιοδικό μου έχει γίνει ό πιστός σου σύντροφος. Είσαι πολύ παρατηρητικός, γιατί βρήκες τήν σωστή απάντηση σ'α αστυνομικό αίνιγμα, του τεύχους Νο. 15. Πράγματι ό κλέφτης κρύφτηκε σ'α ύπόνομο.

Αντώνιος Γαλάτης - Πειραιεύς

Τό γράμμα σου τό άπαντώ πολύ καθυστερημένα, αλλά βλέπεις είχαν σειρά άλλα παιδιά πριν από σένα. Πιστεύω νά πέτυχες τίς εξετάσεις σου καί εύχομαι νά γίνης ένας καλός μαθητής γυμνασίου. Τά περιοδικά που παρήγγειλες πρέπει νά τά έχεις ήδη λάβει.

Γιώργος Φωτόπουλος - Κορυδαλλός

Μου δίνεις χαρά όταν μου γράφεις ότι διαβάζεις πάντοτε τίς περιπέτειες μου. Τό σκέτσο σου θά τό δημοσιεύσω σ'ε επόμενο περιοδικό. Σε προηγούμενο τεύχος έγραφα πως μπορείς νά αποκτήσης τεύχη που δέν πρόλαβες νά αγοράσης. Στείλε μου γράμμα με τό αντίτιμο της αξίας των περιοδικών που θέλεις σ'ε ασφράγιστα γραμματόσημα καί θά σου τά στείλω άμέσως.

Θεόδωρος Μητσάκος - Αθήναι

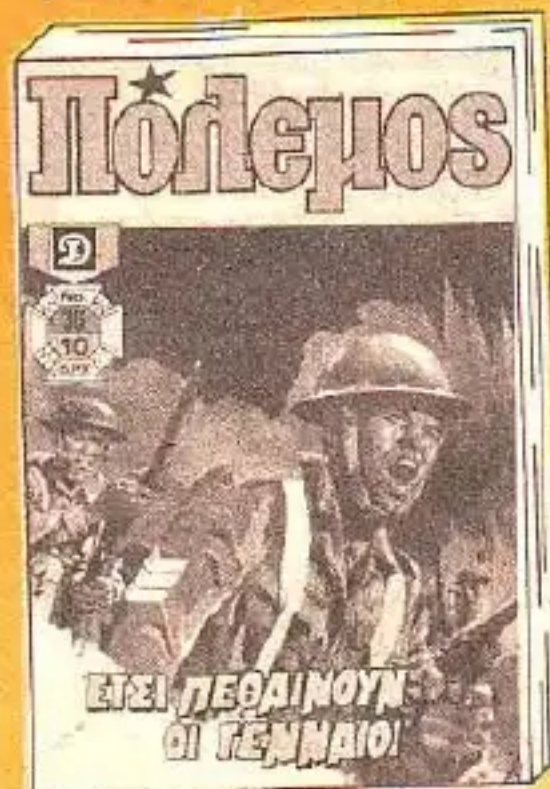
Τά σκέτσα σου είναι ώρατα αλλά δέν έχουν σχέση με τό περιοδικό. Στείλε μου πάλι κάτι σχετικό. Όσο για τ'α περιοδικά που ζητάς θά κάνης αυτό που γράφω σ'ε προηγούμενο γράμμα. Τό ποιηματάκι σου είναι χαριτωμένο καί σ'ε ευχαριστώ.

Γιώργος Δημητρίου - Αθήναι

Μου γράφεις ότι σου άρέσουν οί κατασκευές. Νά λοιπόν που από αυτό τό τεύχος άρχίζω νά σ'ε προσφέρω καί κατασκευές. Αν διαβάσετε προσεκτικά τ'ες οδηγίες τότε μπορείτε νά φτιάξετε διάφορα διασκεδαστικά παιχνίδια για τίς ελεύθερες ώρες σας. Καί σ'ε επόμενα τεύχη θά δημοσιεύω κατασκευές για όλα τά γούστα. Οί γονείς σας μπορούν νά σ'ε βοηθήσουν.

Ο φίλος σας **Ποπαΐ**

ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΑΝ-ΜΗ ΤΑ ΧΑΣΕΤΕ

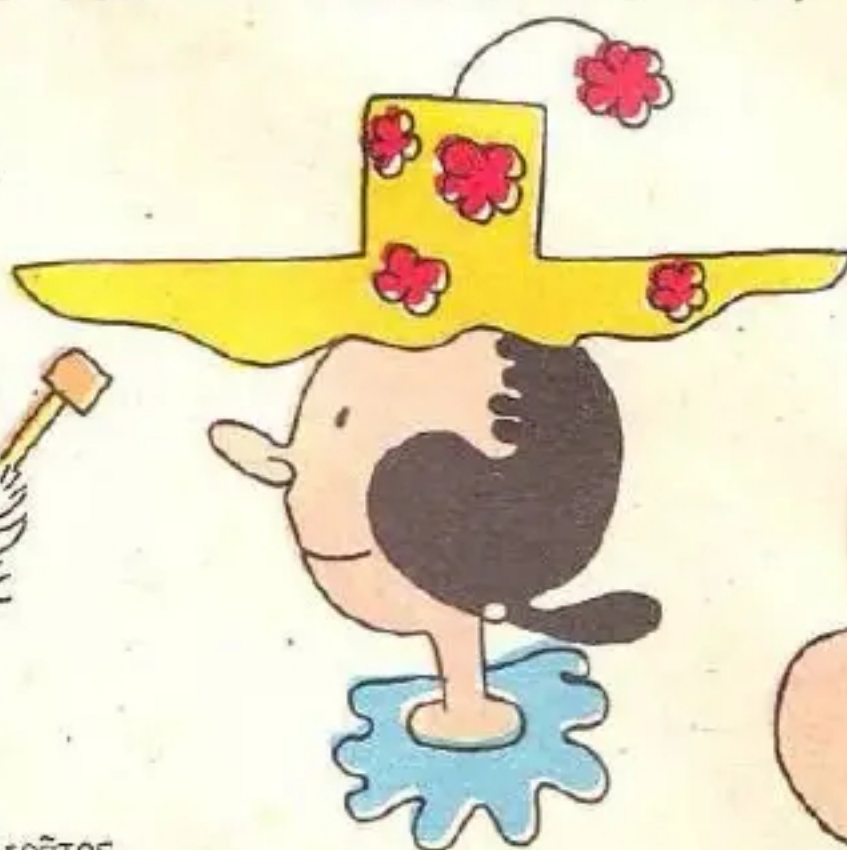

ΖΗΤΕΙΣΤΕ ΤΑ ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ

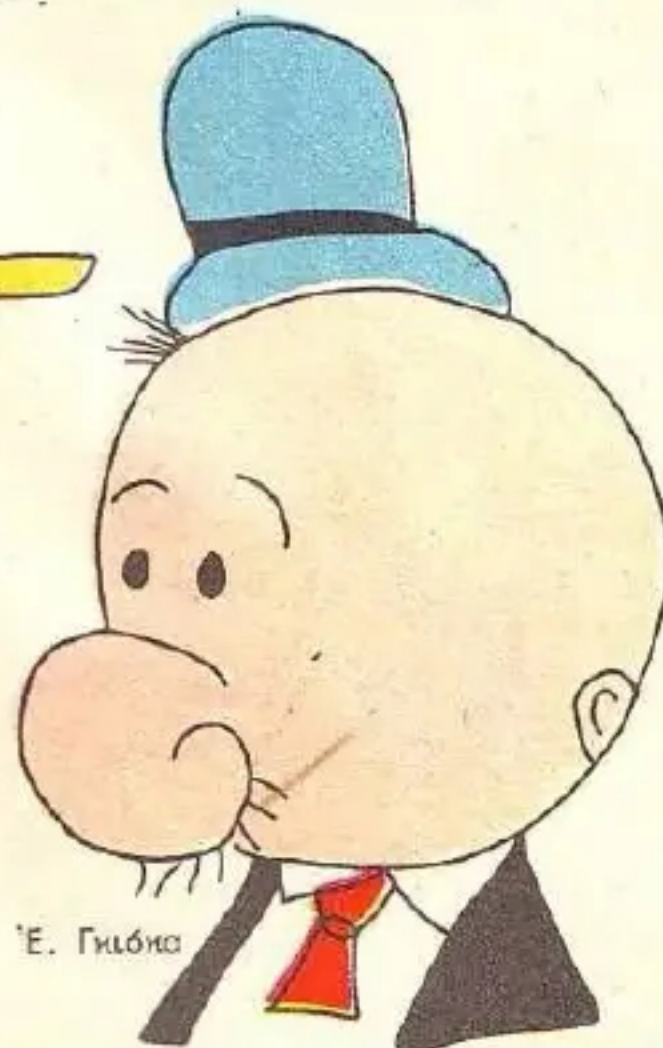
ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΣΚΙΤΣΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ε. Καλογεράτος

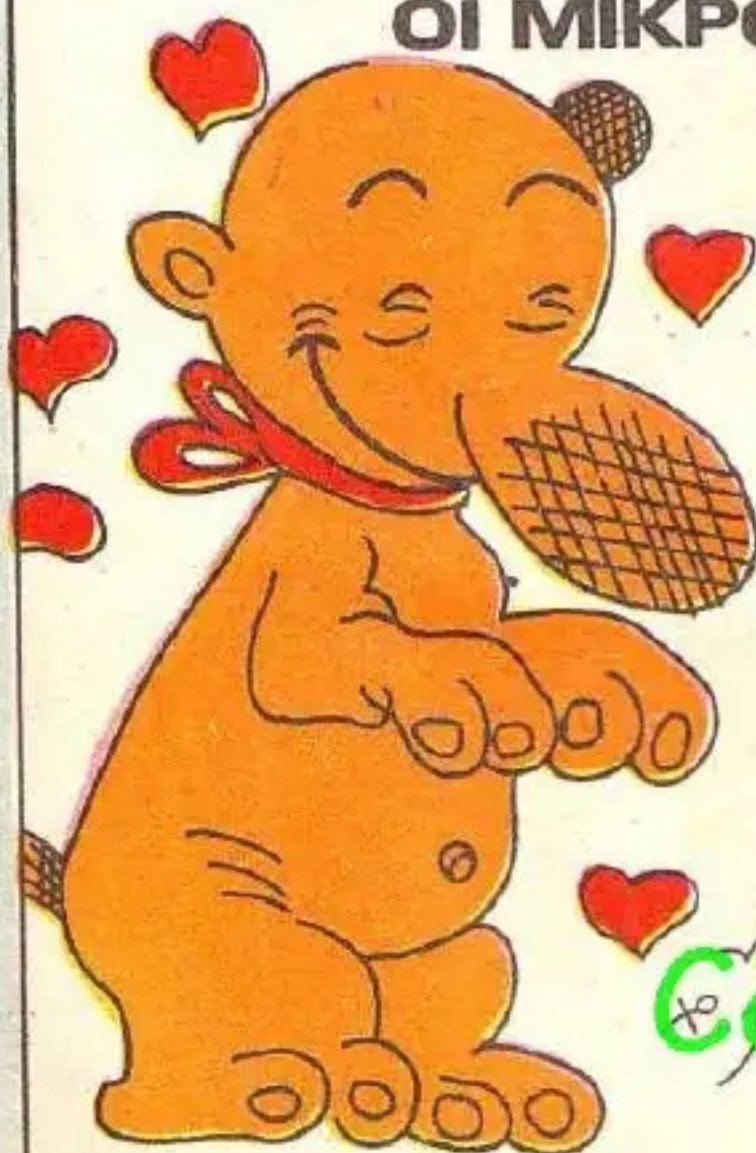

Φ. Βενέζη

Ε. Γκιόνας

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΜΑΣ ΣΚΙΤΣΟΓΡΑΦΟΙ

Κ. Πατεδάκη

Α. Βουρελάς

Ν. Κανέλλου

Θ. Καλαμάτος

Η ΟΡΑΙΟΤΕΡΗ ΑΠ' ΟΛΕΣ!

ΤΙ ΓΕΛΙΑ ΠΟΥΧΟΥΜΕ
ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΜΕ ΤΗ
ΜΑΓΙΣΣΑ! ΜΟΜΙΖΕΙ
ΟΤΙ Η ΛΑΣΠΗ ΘΑ ΤΗΝ
ΚΑΝΗ ΟΜΟΡΦΗ!...

ΒΑΛΤΟΣ
ΜΑΓΙΚΗΣ
ΛΑΣΠΗΣ

D-1364

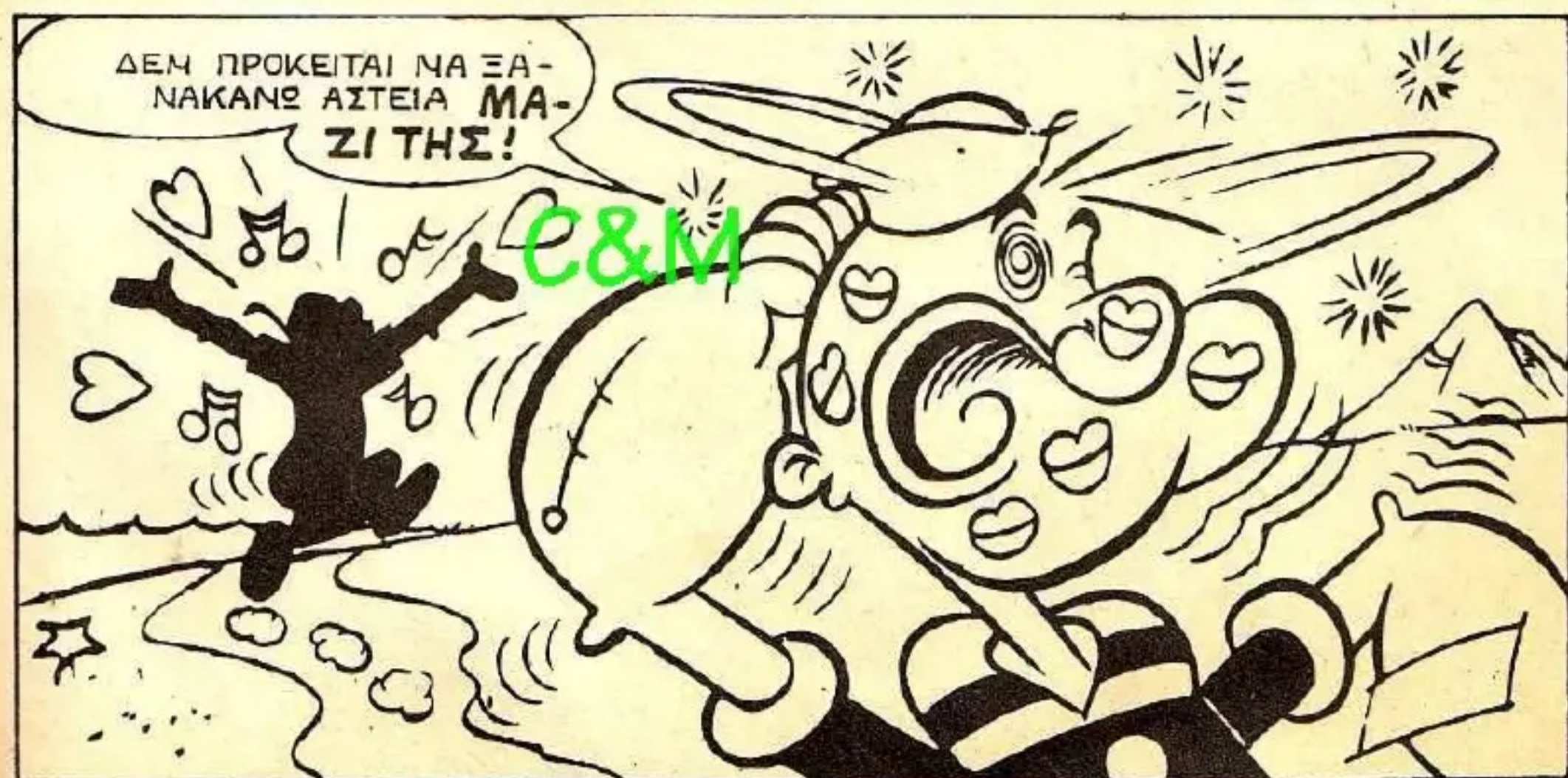
ΤΡΑ-ΛΑ-ΛΑ-ΛΑ-ΛΑ...
ΘΑ ΓΙΝΩ ΠΟΛΥ ΟΜΟΡ-
ΦΗ... ΚΙ' ΟΤΑΝ ΘΑ
ΓΙΝΩ...

...ΘΑ ΤΟΝ ΚΑΝΟ-
ΝΙΣΩ ΤΟΝ ΣΚΥΛΟΜΟΥ-
ΡΗ ΤΟΝ ΠΟΠΑΪ!

Θ' ΑΦΗΣΩ ΤΗ ΛΑΣΠΗ ΝΑ
ΣΤΕΓΝΩΣΗ ΠΕΝΤΕ ΛΕΠΤΑ...
ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΩ ΟΜΟΡΦΗ...

C&M

TIC
TOOK
TIC
TOOK
TIC
TOOK

Ο ΣΤΟΜΑΧΟΝΑΥΤΗΣ

ΝΑΤΟΣ! Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ
ΕΦΕΥΡΕΤΙΔΗΣ, ΕΤΟΙΜΑΖΕ-
ΤΑΙ ΓΙΑ ΠΑΡΤΥ. ΠΡΕΠΕΙ
ΠΑΣΗ ΘΥΣΙΑ ΝΑ ΠΑΡΩ
ΚΙ' ΕΓΩ! ΘΑ ΓΙΝΗ
ΓΕΡΟ ΦΑΓΟΠΟΤΙ!

ΕΚΑΤΟ ΜΤΟΥΖΙΝΕΣ
ΣΑΝΤΟΥΪΤΣ, ΝΟΜΙΖΩ
ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΕΣ!

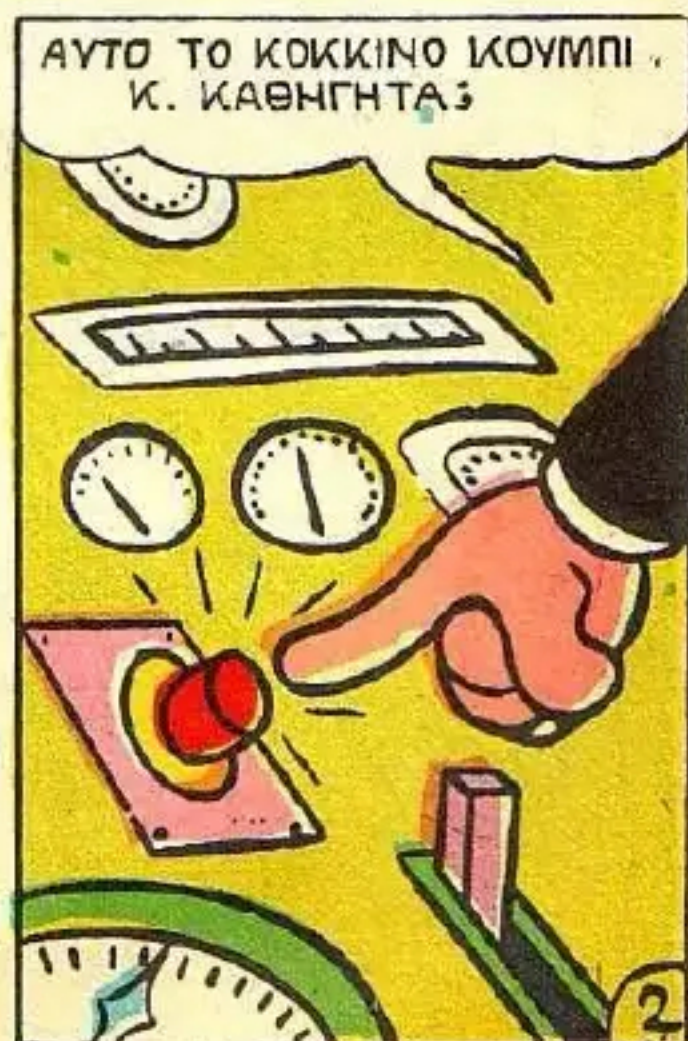
D-1207

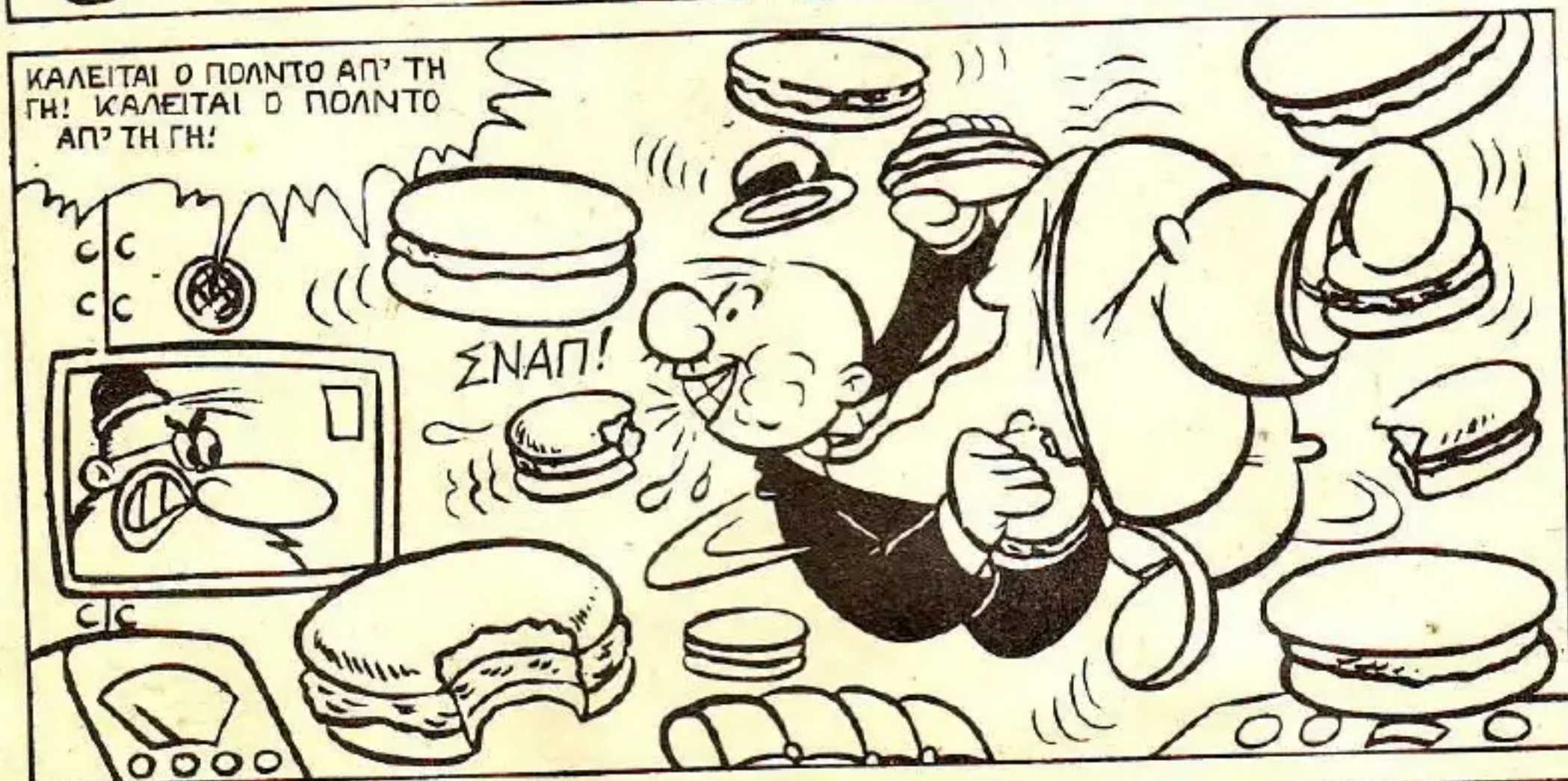
ΕΧΩ ΑΡΚΕΤΗ ΤΡΟΦΗ ΓΙΑ ΤΡΕΙΣ ΑΣΤΡΟ-
ΝΑΥΤΕΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΜΗΝΑ! ΕΛΠΙΖΩ ΝΑ
ΜΗ ΜΕ ΕΙΔΕ Ο ΠΟΛΙΤΟ!

ΜΜΜ... ΤΙ ΑΡΩΜΑ!..
ΣΙΝΙΦΩ! ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑ ΠΡΟ-
ΣΕΓΓΥΣΙ 973 ΣΑΝΤΟΥΪΤΣ
ΜΕ ΤΥΡΙ... ΚΑΙ ΣΙΝΙΦΩ!
227 ΣΑΝΤΟΥΪΤΣ
ΜΕ ΜΠΙΦΤΕΚΙ!..
ΣΙΝΙΦΩ! ΣΙΝΙΦΩ!

EDGAR RICE BURROUGHS

TARZAN

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ν. 7 (62) ★ ΔΡ. 12 ★ ΕΚΔΟΤΗΣ ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΑΙΤΑ!

ΑΧΑ! ΕΧΩ ΕΔΩ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΜΑ ΠΟΥ ΠΗΡΑ ΑΠ' ΤΗ ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΣΥΝΤΑΓΗ ΓΙΑ ΤΗ ΜΠΡΙΖΟΛΑ ΟΝΕΙΡΟ!

ΟΤΙ ΦΑΓΗΤΟ ΘΑ ΓΙΝΕΤΑΙ Μ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΣΥΣΤΑΤΙΚΟ, ΔΕΝ ΘΑΧΗ ΚΑΘΟΛΟΥ ΘΕΡΜΙΔΕΣ!...

D-1363

Ο ΦΙΝΤΟ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΟΣ. ΕΦΤΙΑΞΑ ΤΟ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΤΟΥ ΦΑΓΗΤΟ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΤΑΓΗ ΜΟΥ!...

C&M

ΦΙΝΤΟ

Ο ΦΙΝΤΟ ΤΡΩΕΙ ΤΟ ΔΙΠΛΟ ΑΠ' ΤΟ ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΟ... ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΠΑΧΥΝΗ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΘΕΡΜΙΔΕΣ...

ΦΙΝΤΟ

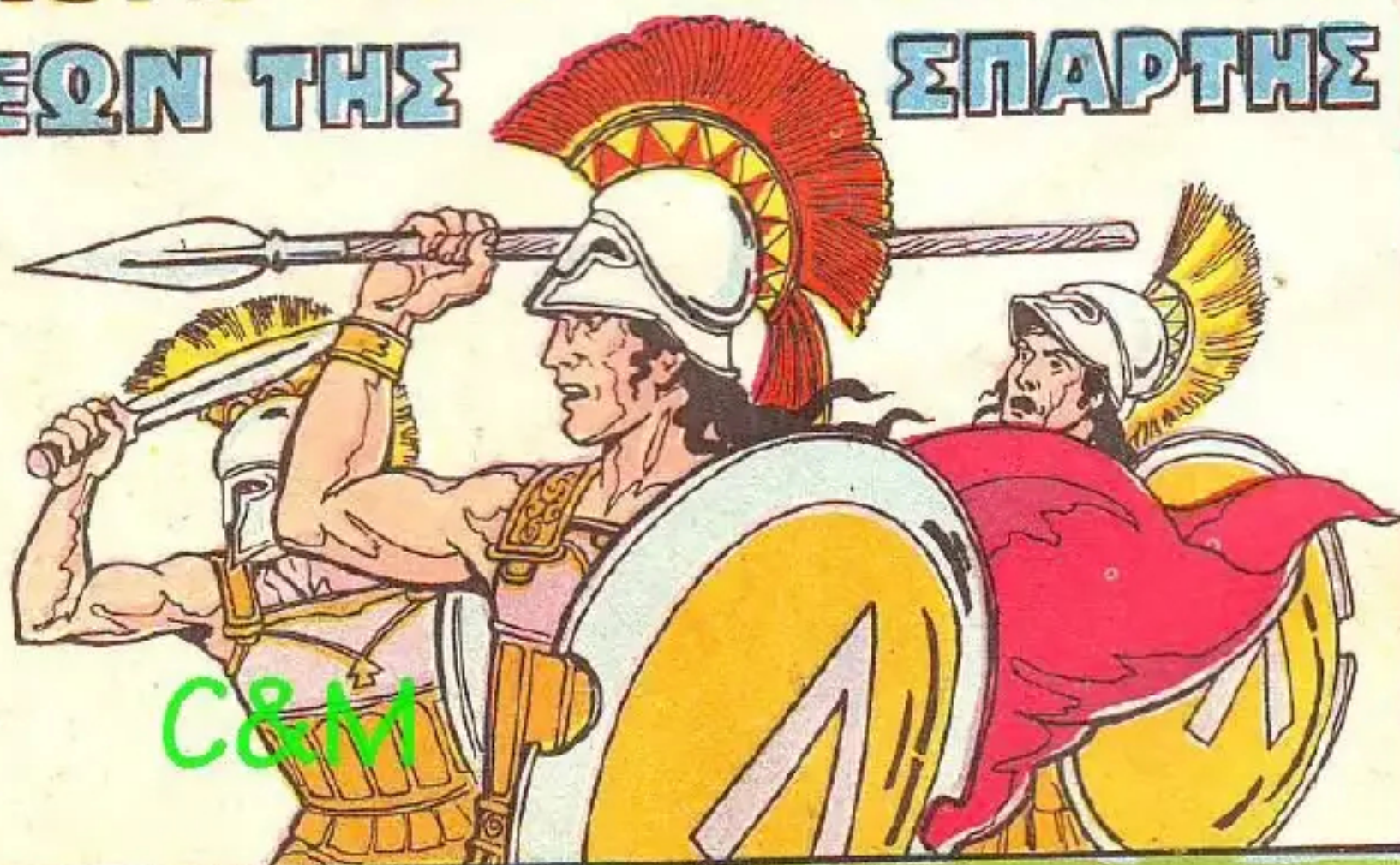

ΣΑΛΟΝΙ-ΧΑΡΤΟΚΟΠΤΙΚΗ

Ο ΛΕΩΝ ΤΗΣ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΚΑΙ ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΑ : Πολλές ιστορίες
Ποπάϋ *Άλμπουμ τών γνώσεων *Παιχνίδια
*Ποπάϋ-Κλάμπ κ.λ.π.

ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΤΕ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΣΑΣ

Τὸ Τὰζ Μαχάλ

Τὸ πιὸ ἀκριβὸ καὶ τὸ
πιὸ τέλειο οἰκοδόμημα
τοῦ κόσμου. — Ἐργά-
σθηκαν γι' αὐτὸ εἴκοσι
χιλιάδες ἄνθρωποι ἐπὶ
εἴκοσι χρόνια!

Τὸ Τὰζ Μαχάλ, πρὶν εὐρίσκειται
στὴν περιοχή "Α. ρα, κοντὰ
στὸ Δελχί τῆς Ἰνδίας, εἶναι ὁ
πρωτότυπος ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐν-
τυπωσιακὰ καὶ κατὰ τοὺς εἰδι-
κούς, τὸ τελειότερο οἰκοδόμημα
τοῦ κόσμου. Οἱ ἀναλογίες του,
ἡ διακόσμησης του, ἡ ἁρμονία
τῶν γραμμῶν του, τὰ πάντα εἶ-
ναι τέλεια.

Εἶναι ἐξαιρετικὸν ὅτι, γιὰ
τὴν ἀποπεράτωσίν του, ἐργάστη-
καν 20 χιλιάδες ἄνθρωποι ἐ-
πὶ 20 χρόνια. Χαρακτηριστικὸν
εἶναι ὅτι τὰ τεράστια ἐξοδα ποὺ
χρειάσθηκαν γιὰ νὰ γίνῃ τὸ οἰ-
κοδόμημα αὐτό, γονάτισαν, στὴν
κυριολεξία, μιὰ αὐτοκρατορία,
ποὺ ἦταν ἡ πιὸ μεγάλη καὶ πιὸ
πλούσια τῆς ἐποχῆς τῆς.

Ὁλόκληρο τὸ ἐξωτερικὸ τοῦ
κτιρίου, σκεπάζεται ἀπὸ τὸ πιὸ
φίνο μάρμαρο τῶν Ἰνδιῶν. Κά-
θε καμπύλη του εἶναι καὶ ἕνα
μικρὸ ἀρχιτεκτονικὸ θαῦμα.

Ὅμως, ἐκεῖνο ποὺ ἀπείκει, κυ-
ριολεκτικὰ ἀναυδο τὸν ἐπισκέπτη,
εἶναι ὁ ἀμήθητος πλοῦτος τοῦ
ἐσωτερικοῦ. Ὁ πλοῦτος, ἡ τέχνη
καὶ ἡ καλαισθησία.

Κάτω ἀπὸ τὸν πελώριο τροῦλ-
λο τῆς ὁροφῆς, ὑπάρχει ἕνας ὀκ-
τάγωνος θάλαμος, καὶ γύρω τέσ-
σερις ἄλλοι μικρότεροι, ἐνωμένοι,
σ' ἕνα ἁρμονικὸ, τέλειο ἀπὸ κά-
θε ἀποψὲ σύνολο. Ἐδῶ τὸ σκέτο
μάρμαρο δὲν ἦταν ἀρκετὸ, ὅσο
καθαρό κι' ἀπαστράπτον κι' ἂν
ἦταν. Ἐδῶ δούλεψαν χρόνια καὶ
χρόνια εἰδικοί μαστόροι, γιὰ νὰ
ντυσοῦν τοὺς τοίχους καὶ τὴν ὀ-
ροφή μὲ ἡμιπολύτιμους λίθους
(δυνα, ἀράτη, ἱάσπι, ἀλάβα-
ρ) σὲ ἐκπληκτικῆς τέχνης καὶ
καλαισθησίας σχήματα.

Αὐτὸ εἶναι τὸ περίφημο Τὰζ
Μαχάλ τῆς Ἰνδίας.

*

Καὶ τώρα, ἡ ἀληθινὰ ἐντυπω-
σιακὴ ἱστορία του.

Τὸ τελειότερο κτίσμα τοῦ κό-
σμου, εἶναι ἕνας τάφος, ἕνα
μαυσωλεῖο.

Τὸ ἔχτισε ἕνας ἐρωτευμένος αὐ-
τοκράτωρ, γιὰ νὰ «κατοικήσῃ»
ἐκεῖ ἡ ἀγαπημένη του βασίλισ-
σα, ποὺ πέθανε πολὺ νέα.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 17ου αἰῶνα,
εἰς τότε Ἰνδίας, τίς κυβερνοῦσαν
οἱ πανίσχυροι Μογγόλοι αὐτοκρά-
τορες. Ἴσως ἦταν οἱ πιὸ πλού-
σιοι καὶ πιὸ ἰσχυροὶ ἄνδρες ποὺ
γνώρισε ποτὲ ἡ Γῆ!

Ὁ τρίτος Μεγάλος Μογγόλος
αὐτοκράτωρ, ἦταν ὁ Σάχ Τζε-
χάν, ποὺ σημαίνει Βασιλιάς τοῦ
Κόσμου. Μόνο ποὺ ὁ Σάχ Τζε-
χάν, ἔμαθε πολὺ νωρὶς ὅτι ἡ δύ-
ναμι καὶ ὁ πλοῦτος δὲν πάνε
πάντα χερί-χερί μὲ τὴν εὐτυχία.

Ἡ μητέρα του, μιὰ ἐκπληκτι-
κὰ ὁμορφὴ νυναικὸς, τερσικῆς κα-
ταγωγῆς, δὲν τὸν ἀγάπησε πο-
τέ. Καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὸν δῇ στὸ
θρόνο. Ὁ πατέρας του, Τζεχάν
πέθανε τὸ 1627. Ἡ μητέρα του
συνέχισε τίς ραδιουργίες ἐναντι-
ον τοῦ γιου τῆς. Δὲν τὰ κατὰ-
φερε τελικὰ νὰ τοῦ στερήσῃ τὸν
θρόνο. Ὅμως, αὐτὴ ἡ «πάλη» ἔ-
κανε τὸν Τζεχάν, νὰ μὴν ἔχῃ ἐμ-
πιστοσύνη σὲ κανέναν.

Ἀλλ' ὥστε, ὅλα τὰ χρόνια τῆς
βασίλειάς του, δὲν ἔπαψε οὔτε
μιὰ στιγμή νὰ ἀντιμετωπίζῃ ρα-
διουργίες καὶ συνωμοσίες τῶν αὐ-
λικῶν του καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰ-
κογενείας του ἀκόμα.

Ὡστόσο, ὁ Μέγας Σάχ, εἶχε
δύο χαρὲς στὴ ζωὴ του, τὴν νέα
καὶ ὁμορφὴ γυναῖκα του, τὴν
Μουμπτάζ Μαχάλ, καὶ τὴν μανία
του νὰ σχεδιάσῃ ὁ ἴδιος ὠραιό-
τατα οἰκοδομήματα. Ἀλλ' ὥστε,
εἶχε σὲ μεγάλη ἐκτίμησιν τοὺς ἀρ-
χιτέκτονες, ποὺ ζοῦσαν σὺν με-
γάλῃ ἀφύπνισι κοντὰ του.

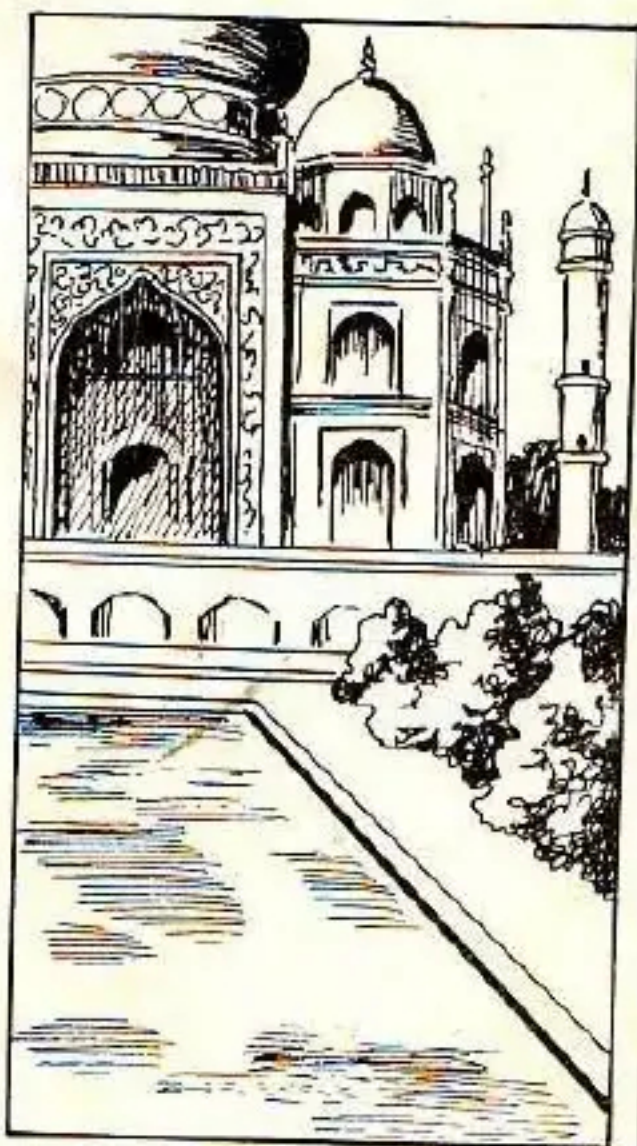
Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς βασι-
λείας του, ἡ μογγολικὴ ἀρχιτε-
κτονικὴ ἔφθασε σὲ θαυμαστὰ ὕ-
ψη. Καὶ κορυφαῖο ἐπίτευγμά της
τὸ Τὰζ Μαχάλ.

Στὸ Δελχί, ὁ Τζεχάν δημιούρ-
γησε μιὰ ἀπέραντη πρωτεύουσα
μὲ 52 μαρμαρένια παλάτια, "Ε-
να ἀπ' αὐτὰ ἔχει τὴν ὁροφὴν του
στολισμένη μὲ ἀτόφιο χρυσάφι.

*

Ὅμως, ἡ πανέμορφη Μουμ-
τάζ ἢ Τὰζ Μαχάλ, πέθανε πάρα
πολὺ νέα, στὰ πρῶτα χρόνια τῆς
βασίλειας τοῦ ἀνδρα τῆς.

Ὁ σπαραγμὸς τοῦ πανίσχυρου
αὐτοκράτορα, ἦταν κάτι τὸ ἀπε-
ρίγραπτο. Ἡ Τὰζ Μαχάλ, ἦταν ἡ
μόνη γυναῖκα ποὺ τὸν εἶχε ἀγα-
πήσει πραγματικά.

Υπάρχουν πολλοὶ μῦθοι σχετι-
κὰ μὲ τὸ πῶς ἐγίνε καὶ πῶς σχε-
διάστηκε τὸ ὑπερλαμπρὸ αὐτὸ
οἰκοδόμημα. Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς,
λέει, ὅτι τὸ σχεδίασε ὁ ἴδιος ὁ
Τζεχάν, ἀφοῦ ἔπεσε σὲ καταλη-
ψία, ὕστερα ἀπὸ ἕνα μαγικὸ πο-
τό, ποὺ τοῦ ἔδωσε ἕνας σοφός.

Ὅμως, ὅπως ἀναφέραμε, τὸ
οἰκοδόμημα αὐτὸ γονάτισε τὴν
αὐτοκρατορία. Οἱ ἐχθροὶ τοῦ
Τζεχάν, βρῆκαν μιὰ ἀφορμὴ γιὰ
νὰ τὸν κατηγορήσουν καὶ νὰ ξε-
σηκώσουν τοὺς δυσσεβημένους
ἐναντίον του. Ἀνάμεσα στοὺς χει-
ρότερους καὶ πιὸ ἐπικίνδυνους ἀν-
τιπάλους τοῦ αὐτοκράτορα, ἦταν
καὶ οἱ τέσσερις γιοιοὶ του.

Ἐνας τρομερὸς ἐμφύλιος πό-
λεμος ξέσπασε τελικὰ. Ὁ παν-
ίσχυρος, ὡς τότε αὐτοκράτορας,
συνελήφθη καὶ φυλακίσθηκε σ' ἕ-
να κάστρο. Ἡ μόνη του παρηγο-
ριά ἦταν, ὅτι ἀπ' ἐκεῖ μπορούσε
νὰ βλέπῃ τὸ Τὰζ Μαχάλ, τὸ με-
γαλοπρεπὲς μαυσωλεῖο, ὅπου ἀ-
ναπαύεταν, τώρα, ἡ ἀγαπημένη
του γυναῖκα.

Δὲν ἔμεινε πολὺ καιρὸ στὴ φυ-
λακίᾳ, ὁ Σάχ Τζεχάν. Πέθανε στὸ
κάστρο αὐτό, λίγον καιρὸ μετὰ
τὴ σύλληψίν του.

Τὸ φέρετρό του, τὸ ἐναπέθε-
σαν μέσα στὸ μαυσωλεῖο πλάι
στὸ φέρετρό τῆς ἀγαπημένης
του.

Ἴσως, τὸ πιὸ λυπηρὸ ἀπ' ὅλα
αὐτὰ εἶναι ὅτι σήμερα, οὔτε ἡ
βασίλισσα Μαχάλ, οὔτε ὁ βασι-
λιάς Τζεχάν, ἀναπαύονται κάτω
ἀπὸ τίς πολύτιμες ἀψίδες τοῦ Τὰζ
Μαχάλ.

Τὰ φέρετρά τους ἔχουν τοπο-
θετηθῇ μέσα σ' ἕνα κελάρι.

Τὸ δέριμα

● Συνέχεια ἀπ' τὴ σελίδα 2

Τὸ δέριμα βαπτίζεται πρῶτο
σὲ ὀραὶή διάλυσι, τὸν νινίτι.
Κι' ἔπειτα, σὲ μιὰ ἄλλη, πιὸ πυ-
κνή. Τὸ φέσιμο γίνεται μὲ εἰ-
δικὸ γιὰ κάθε εἶδος δερμάτος
τρόπο.

Ἡ διαδικασία ἀπαιτεῖ κάποι-
τε μερικὲς μόνο μέρες καὶ κά-
ποτε ἐβδομάδες ἢ καὶ μῆνες
ἀκόμα. Ἀνάλογα μὲ τὴν ποιό-
τητα καὶ τὸ εἶδος τοῦ δερμά-
τος.

*

Τέλος, «ποτίζουν» τὸ δέριμα
μὲ εἰδικὲς λιπαρὲς οὐσίες γιὰ
νὰ γίνῃ μαλακὸ.

Φυσικά, αὐτὴ ἡ περιγραφή
εἶναι πολὺ συνοπτικὴ. Ὅμως
κάπως ἔτσι γίνεται ἡ καταρ-
γασία τοῦ δερμάτος.

Ὅπως καὶ νῶναι, ὅμως, τὸ
γεγονὸς πρὶν ἔχει σημασία εἶ-
ναι ἕνα: Ὅτι τὸ δέριμα ἀπο-
τελεῖ ἕναν ἀπὸ τοὺς παλιούς
καὶ καλοὺς φίλους τοῦ ἀνθρώ-
που. Καὶ δὲν μπορούμε νὰ ποῦ-
με ὅτι εἶναι ἐφήμερη, μιὰ φι-
λία... 500.000 χρόνων!

* * *

15 ΘΗΜΕΡΟΣ ΤΑΡΖΑΝ

ΣΤΙΣ 10 ΚΑΙ ΣΤΙΣ 25 ΚΑΘΕ ΜΗΝΟΣ

EDGAR RICE BURROUGHS

ΤΑΡΖΑΝ®

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ν. 7 ★ ΔΡ. 10 ★ ΕΚΔΟΤΗΣ ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

ΜΕ 64 ΣΕΛΙΔΕΣ
ΤΕΤΡΑΧΡΩΜΟΣ

Μή
τον
χάνε-
τε!...

C&M

